

תוספת מס' 2
על העיתון הרשמי גליון מס' 1442 מיום 27 בספטמבר, 1945.

תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

- חלק א' — מבוא.
1. שם קצר.
 2. פירוש.
 3. חלוקתה של פקודת הפירושים.
 4. מעולה.
 5. קביעות, זכויות, וכוחות אינם גורעים מקביעות, זכויות, וכוחות אחרים.
 6. מינויים וכו' של מפקדים צבאיים.
 7. הפקעה וכו'.
 8. שימוש בכוחות.
 9. רשיונות, תעודות-היתר וכו'.
 10. קביעת הודעות.
 11. שליטה בחיל משטרה.
- חלק ב' — בתי משפט צבאיים.
- כינון ושיפוט של בתי-משפט צבאיים.
12. כינון בתי-משפט צבאיים.
 13. הרכב.
 14. מושבים.
 15. שיפוט.
- קביעות שונות בדבר בתי-משפט צבאיים.
16. פקודת-מאסר.
 17. שינוי פרק ל"ג.
 18. שחרור בערכות החזרה למשמר.
 19. הגהת התביעה לדין וייצוג הנאשם.
 20. עדות.
 21. קביעה כללית בדבר פרוצדורה.
 22. שפיטות תהיינה כרגיל בפומבי.
 23. עדים ומתורגמנים חייבים שבועה.
 24. זיכוי מושב בית-המשפט.
 25. רשומת עניין המשפט.
 26. הזמנות או כתבי-פקודה לעדים.
 27. שחרור עדים שנאסרו בכתב-פקודה.
 28. מאסר על חילוק ציות להזמנה או להוראה.
 29. עדים צפויים לחקירה שכנגד ולחקירה משנית.
 30. פסקי-דין וכו' של בתי-משפט צבאיים.
 31. חיוב בדין בבתי-משפט צבאיים יהיה פה אחד.
 32. יחס מיוחד.
 33. עבריינים צעירים.

פרוצידורה בטפיסה.

34. האשמה תורצה בכתב.
 35. צירוף האשמות.
 36. תיקון או החלפה בהאשמה והפרוצידורה שיש לנהוג לפיה.
 37. צירוף נאשמים.
 38. פרוצידורה במקרה שפוקדים על שפיטות נפרדות.
 39. פרוצידורה בטענת אשם.
 40. פרוצידורה בטענת בלתי-אשם.
 41. זיכוי עם גמר הצגת המשפט מצד הקטיגוריה.
 42. פרוצידורה במקרה סניגוריה.
 43. נאומי סניגוריה וקטיגוריה.
 44. זיכוי יוכרו מיד.
 45. חיוב וגורדין.
 46. ד"ח ורשומה של הנשיא יועברו לקצין המפקד הכללי.
 קיום בידי הקצין המפקד הכללי.
 47. חיוב וגורדין טעונים קיום בידי קצין מפקד כללי.
 48. כוהותיו של קצין מפקד כללי בשעת קיום.
 גורדין.
 49. משמר עד שיקויים גורדין.
 50. צו בשעת קיום יישלח לבית-משפט צבאי.
 51. צו החום בידי נשיא או חבר של בית-המשפט ישמש הרשאה לביצוע גורדין.
 52. מיתת בית-דין תהיה בתלייה.
 53. ביצוע גורדין של מאסר.
 54. הוראות המלך.
 55. ביקורת גורדין בידי הקצין המפקד הכללי.
 56. כוהות חנינה וכו' של הנציב העליון אינם נפגעים.
 חלק ג' — עבירות שעליהן נדונים בבית-משפט צבאי.
 57. עבירות שעליהן נדונים בבית-משפט צבאי.
 58. ירייה בנשק-אש שלא בהיתר וכו'.
 59. אחיזה בנשק-אש שלא בהיתר וכו'.
 60. פיטורים.
 61. לבישה מדים שלא-בהיתר וכו'.
 62. מדים בלתי-רשמיים וכו'.
 63. אימונים בלתי-חוקיים וכו'.
 64. הפרעה חבלה באמצעי-היבוא וכו'.
 65. חינוך ידיהם של עובדי עבירות שעליהן נדונים בבית-משפט צבאי.
 66. נסיון לעבור עבירות שעליהן נדונים בבית-משפט צבאי.
 67. שותפים לדבר-עבירה לאחר מעשה.
 חלק ד' — קביעות כלליות ביחס לעבירות שעליהן נדונים בבית-משפט אזרחי.
 68. תקנה כללית בדבר משאומחן משפטי.
 69. שינוי מקום המשפט.
 70. עונש כללי.
 71. פשעוה.
 חלק ה' — קביעות החלות כאחת על עבירות שעליהן נדונים בבית-משפט צבאי, ועל עבירות שעליהן נדונים בבית-משפט אזרחי.
 72. מאסר.
 73. עבירות שעברו איגודים.
 74. תפיסה; שמת וכו'.

75. כחזרת להיכנס למקומות, אתרים, כלירכב, אנייה או אווירון, ולחפש בהם.
76. חיפוש בבני-אדם.
77. העמדת כלירכב, אנייה ואווירונים.
78. השגת אחיזה, מקום שאחיזה היא עבירה.
- חלק ו' — פיקוח בשעת-חירום על כלירכב של מנוע.
79. חלוקתו של חלק זה.
80. פירוש.
81. כוחה של רשות (ר"ש קמוצה).
82. איסור תנועת כלירכב של מנוע.
83. ענשים.
- חלק ז' — התאחדויות בלתי-מוותרות.
84. מובן הביטוי „התאחדות בלתי-מוותרת“.
85. עבירות.
- חלק ח' — צנסורה.
86. פירוש.
87. חומר אסור.
88. פרסומים אסורים.
89. כוח כללי לבחון וכו'.
90. בהיגה וכו' של חבילות-דואר.
91. צמצום במשלהום ובהפצתם של הפצים מסויימים.
92. צנסורה בנוסעים.
93. בחינת משלוחים.
94. תעודות-היתר לעיתונים.
95. הודעות רשמיות.
96. חומר פוליטי.
97. כוח לדרוש הגשת חומר לצנסורה.
98. עניינים שבצנסורה לא יגולו.
99. תפיסה וכו'.
100. פעולה על דפוסים וכו' האחראים לעבירות.
101. חיפוש וכו'.
- חלק ט' — עולים באיסור.
102. פירוש.
103. שמשט אנייה המשמשת להבאת עולים באיסור.
104. עבירת בעל, סוכן או רב-חובל.
105. עבירת עולה באיסור.
106. ראיות.
107. הנחה.
- חלק י' — צור-צמצום, השגחת המשטרה, מעצר וגלות.
108. מתי אפשר ליתן צווים לפי החלק הזה.
109. צווי-צמצום.
110. השגחת המשטרה.
111. מעצר.
112. גלות.
113. פקידים ציבוריים.
- חלק י"א — לקיחה באנגריה וכו'.
114. אחיזה בקרקע.
115. לקיחה באנגריה של רכוש להבדיל מקרקע.
116. כוח לעבוד בקרקע.

117. חלות פקודת הפיצויים (הגנה), 1940.
 118. שימוש בקרקע לצרכי חילות הוד רוממותו.
 חלק י"ב — קביעות ענשים שונות.
 119. שמת הריסה של רכוש וכו'.
 120. שמת רכושם של יחידים.
 121. הארכת-כפייה של משטרה גוספת בשטחים מסוימים.
 חלק י"ג — העברה, העברה, פיקוח על דרכים וכו'.
 122. העברה והעברה.
 123. הסרת מחסומים מדרכים.
 124. עוצר.
 125. שטחים מסוגרים.
 126. פיקוח על כבישים.
 127. עברה (בר"ת ור"ש קמוצות) ושוטטות.
 חלק י"ד — קביעות שונות.
 128. שירות-דואר.
 129. צווים לפתוח ולסגור מקומות.
 130. שירות-טלפון.
 131. התערבות בענייני חילות הוד רוממותו וכו'.
 132. כוח לעצור בני-אדם השודים.
 133. הקירת מקרי מות וכו'.
 134. פעלים מטעים והטעייה.
 135. מכירת משקה משכר.
 136. ידיעות בעלות ערך צבאי.
 137. נשק-אש וכו'.
 138. איסור יצורם של חמרים נפיצים.
 139. פגיעות ברכוש וכו'.
 140. הפרעה.
 141. הרחת בני-אדם שלא ימלאו את חובתם.
 142. תעמולה.
 143. אחיזה ועיסוק שלא-בהיתר בנשק וכו', השייכים לחילות צבא או משטרה.
 144. כוח להשיג ידיעות.
 145. כניסה לקרקע ובדיקתה.
 146. ידיעות כוזבות.
 147. זיהוי בני-אדם נתונים במשמר.

תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

- מתוך שימוש בכוחות, המסורים לנציב העליון בסעיף 6 של דבר-המלך במועצה על פלשתינה (א"י) (הגנה), 1937, ובכל הכוחות האחרים שבידו, מתקין בזה מנהל ענייני הממשלה את התקנות הבאות: —
- עיתון סיום 24.9.37
ע' 228.
- חלק א' — מבוא.
- שם קצר.
פירוש.
מס' 74 ל'ש' 1936.
1. התקנות האלה תיקראנה תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.
 2—(1) בתקנות האלה —
 „אחיזה” מובנה כמובנה של „חוקה” בסעיף 5 של פקודת החוק הפלילי, 1936;
 „בית-משפט צבאי” מובנו בית-משפט שנחכונן בהתאם לחלק ב' של התקנות האלה;
 „דבר-מלך במועצה” מובנו דבר-המלך במועצה לפלשתינה (א"י) (הגנה), 1937;
 „חוק-הפרלמנט בדבר-הצבא” מובנו חוק-הפרלמנט בדבר הצבא, 1881 (שנות מ"ד ומ"ה למלכות ויקטוריה, פרק נ"ח), כפי שתוקן מזמן לזמן, או כל חוק-פרלמנט שבא במקומו;
- עיתון סיום 24.9.37
ע' 228.

פרק ק"ב.

„היל משטרה“ מובנו חיל המשטרה של פלשתינה (א"י) שנתכונן לפי פקודת המשטרה, ומונה זה כולל משטרה מוספת ונוטרים, שעליהם נקבעו קביעות הפקודה היא; „חילות הוד רוממותו“ מובנם כל אחד מחילות הוד רוממותו בים, ביבשה או באוויר, וחיל-הספר של עבר-הירדן, ושאר חילות מזוינים הפועלים בפלשתינה (א"י) עם כל אותם חילות, וכוללים כל חלק מאותם חילות;

„חפץ נפיץ או מבעיר“ מובנו כל דבר או חומר (לרבות נוזל או גז), שנועד או מוכשר לשמש גורם התפוצצות או דליקה;

„יועץ משפטי“ כולל משנה ליועץ משפטי;

„לקיחה באנגריה“ מובנה, לגבי רכוש כל-שהוא, קניית אחיזה ברכוש או דרישה להעמיד את הרכוש לרשותה של תרשות (ריש קמוצה) הלוקחת באנגריה;

„מפקד צבאי“ מובנו הקצין שנתמנה לשמש או לכהן כממלא-מקום בתפקיד הזה לפי תקנה 6;

„נשק־אש“ פירושו כל כלי־נשק מכל מין, העשוי להמית, ולו צינור, שאפשר ליירות מנו ירי, כדור או קלע, ומונה זה כולל כל חלק מרכיב של כלי־נשק כזה, וכל אביזר של כל כלי־נשק כזה, שתוקן או הוסגל למעט את הרעש או הבריקה הנגרמים מתוך ירייה בכלי־הנשק;

„עבירה שעליה נדונים בבית־משפט אחר“ מובנה עבירה כל-שהיא על התקנות האלה שאינה עבירה שעליה נדונים בבית־משפט צבאי;

„עבירה שעליה נדונים בבית־משפט צבאי“ מובנה עבירה הנקובה בתקנות האלה כעבירה שבה דן בית־משפט צבאי;

„קטיגור של בית־משפט צבאי“ מובנו כל קצין בעל כתב־מינוי בחילות הוד רוממותו וכן אדם כל-שהוא שהרשהו הקצין המפקד הכללי לתבוע במשפטים שבפני בית־משפט צבאי;

„קצין מפקד כללי“ מובנו הקצין שבידו הפיקוד מזמן לזמן על החילות הצבאיים של הוד רוממותו בפלשתינה (א"י);

„קרקע“ כוללת קרקע של כל סוג או חוקה, וכל בניין, עץ או דבר אחר המחוברים לקרקע וכל חלק מן הים, או מן החוף או נהר, וכל זכות, טובת-הנאה או זכות־שימוש בקרקע או במים או ממעל להם;

„שוטר“ מובנו כל חבר של חיל-המשטרה;

„שירותים הכרחיים“ מובנם שירותים הכרחיים להבטחת שלום הציבור או להגנת פלשתינה (א"י), או לקיום סדר ציבורי או הספקה, וכל שירותים הכרחיים לחיי הציבור.

(2) הזכרות פצצות, רימוני־יד, הפצים נפצים או מבעירים או תחמושת בתקנות האלה תתבארו ככוללות החזקת כל חלק מרכיב של פצצה, רימוני־יד, חפץ נפיץ או מבעיר, או תחמושת.

(3) לצרכיהן של התקנות האלה יונה כי המחזיק במקומות כל-שהם — שבהם נמצא דבר כל-שהוא, או הוכח שהיה מצוי בהם — יש לו או היתה לו אחיזה באותו דבר, הכול לפי העניין, אלא-אם יוכח היפוכו של דבר.

חלוקתה של פקודת חפירותים.

3.—(1) בתקנה הזאת הביטוי „תחיקת שעת-חירום“ מובנו כל תקנה, שהותקנה לפי דבר-המלך במועצה ולפי כל צו הוראה, דרישה או הודעה שניתנו או שהוצאו מכוח תקפה של כל תקנה כזאת.

מס' 9 לש' 1945.

(2) קביעותיה של פקודת הפירושים, 1945, להבדיל מאלה של פסקאות (ב) ר(ד) של סעיף 19 ואלה של סעיפים 20, 35, 36 ור 37 של הפקודה הזאת, תחולנה על כל תחיקת שעת-חירום, אלא-אם נקבע שלא-כן, ולצרכיה של אותה חלוקת יהיו רואים תקנות, שהותקנו לפי דבר-המלך במועצה, כפקודות.

(3) פרסומה של כל תחיקת שעת-חירום בעיתון תשמש הוכחה מכרעת, בכל בתי־משפט וכלל תכליות שהן, כי נתינתה ותכנה של התחיקה הם כחלכה.

4.—(1) בתקנה זו הביטוי „תעודת שעת חירום“ מובנה כל תעודה המיומרת להיות כלי

פעולה.

(בין שהוא מחוקק ובין שהוא מבצע), שניתן או שהוצא בהמשך אל, או לצרכיהם של דברי-המלך במועצה, או קביעה כל-שהיא, הכלולה בתקנות כל-שהן, שהותקנו לפי דברי המלך האמור, והתקנות האלה בכללן, או שנודעת לה נפקות מכוה תקפן של הניל.

(2) לא יהיה צורך לפרסם כל תעודת שעת-חירום בעיתון.

(3) מקום שניקבו בתעודה שעת-חירום זמן, תאריך או הודמנות כזמן, תאריך או הודמנות, שבהם תיכנס זו לתקפה, תיכנס זו לתקפה בהתאם לכך. בכל מקרה אחר תיכנס התעודה לתקפה בתאריך הרשום בה או זה שבו ניתנה.

(4) בלי לפגוע בקביעותיה הקודמות של התקנה הזאת, אפשר לתת או להוציא בעל-פה כל צו, הוראה, דרישה, הודעה, או מינוי לפי תקנות כל-שהן (והתקנות האלה בכללן), שהותקנו לפי דברי-המלך במועצה, אם הרשות הנותנת אי המוציאה אותם מוצאת לנכון לעשות כן.

(5) הרשות הנותנת או המוציאה אותם צו, הוראה, דרישה, הודעה או מינוי כל-שהם שנזכרו בתקנת-משנה (4), תגרום לכך שתימסרנה ידיעות על נפקותם בהקדם האפשרי ובאותו אופן שתמצא אותו נחוק, כדי להסב אליהם את תשומת-לבם של כל בני-אדם הצריכים — לדעתה — לכך שתהיינה בידיהם אותן ידיעות, אך שום צו, הוראה, דרישה, הודעה או מינוי כאלה לא יהיה ולא ייעשה, נטולי תוקף לגבי אדם כל-שהוא, שעליו הם משפיעים, עקב העובדה, שתשומת-לבו לא הוסבה על הצו, התורה, הדרישה, ההודעה או המינוי.

(6) כל כוח שהעניקוהו תקנות כל-שהן (והתקנות האלה בכללן), שהותקנו לפי דברי-המלך במועצה, לתת או להוציא כל צו, הוראה, דרישה, הודעה או מינוי, יתבאר ככולל את הכוח שיש להשתמש בו באותו אופן עצמו ומתוך כפיפות לאותם התנאים עצמם, אם יש כאלה בנמצא, להפקיע או לשנות כל צו, הוראה, דרישה, הודעה, או מינוי כאלה.

5. מתוך כפיפות לקביעותיהן של התקנות האלה יהיו קביעותיהן של התקנות האלה והזכויות והכוחות שהוענקו בהן מוסיפים על קביעות כל-שהן של כל חוק אחר או זכויות או כוחות כל-שהם, שהוענקו בכל חוק אחר או באופן אחר, ולא גורעים מהם.

קביעות, זכויות וכוחות לא יגרעו מקביעות, זכויות וכוחות אחרים.

6.—(1) הקצין המפקד הכללי רשאי למנות — בהסכמתו של הנציב העליון — מפקד צבאי בכל שטח או מקום, כל מינוי כזה יכול להיערך בנקיבת שם או משרה, ואם נערך בנקיבת משרה, יהיה האדם, המחזיק מוזן לזמן במשרה שצויינה, המפקד הצבאי בשטח או במקום הנדון.

מינוי וכו' של מפקדים צבאיים.

(2) מקום שנתמנה מפקד צבאי כנ"ל, רשאי הוא להשתמש בכל הכוחות שהוענקו למפקד צבאי בתקנות האלה, ולמלא את כל החובות שהוטלו עליו בהן, בגין השטח או המקום שעליו נחמנה.

(3) בלי לפגוע בשום קביעות אחרות של התקנות האלה יהיה מפקד צבאי אחראי לבטיחות הציבור בשטח או במקום הנדונים, ומושל המחוז ישמש כיועץ מדיני למפקד הצבאי בכל העניינים הנוגעים בבטיחות הציבור באותו שטח או מקום.

(4) בכל שטח או מקום, שבהם אין מפקד צבאי לפי התקנה הזאת, רשאי מושל המחוז להשתמש בכוחות, שהוקנו למפקד צבאי בתקנות האלה, ולמלא את החובות, שהוטלו בהן על מפקד צבאי.

(5) כל הכוחות, המסורים למפקד צבאי בתקנות האלה או כל החובות המוטלות עליו בהן, או המסורים למושל-מחוז או מוטלות עליו בהמשך לתקנת-משנה (4), רשאי להשתמש בהם או למלא אותן הקצין המפקד הכללי בגין כל שטח או מקום בפלשתינה (א"י). כל צו, הוראה, דרישה, הודעה, מינוי, רשיון, תעודת-היתר, הסכמה, הרשאה, פיטורים, אות או כל אמצעים אחרים שהם, שניתנו, נעשו או זנקטו בידי הקצין המפקד הכללי מתוך שימוש בכל כוח כזה או מתוך מילוא כל חובה כזאת, בגין שטח או מקום כל-שהם יהיה כוחם יפה יותר ויבואו במקום כל אמצעי קודם שנקט בו מפקד צבאי או מושל-מחוז, שהוא בלתי-עקבי להם.

7. (1) עם כניסתן של התקנות האלה לתקפן תופקענה התקנות הבאות. היינו: התקנות לשעת חירום, 1936, התקנות לשעת-חירום (ייצור המרי-פיצוק), 1936, תקנות ההגנה (בתי-משפט צבאיים), 1937, תקנות ההגנה (פיקוח על המשטרה), 1938, תקנות ההגנה (מפקדים צבאיים), 1938, תקנות ההגנה (פיצויים בעד נכסים שמשמשים בהם לצרכים ציבוריים), 1939, ותקנות ההגנה (עליה), 1940.
- (2) כל צווים, הוראות, דרישות, הודעות, מינויים, רשימות, תעודות-היתר, הסכמות, פקודות, הרשאות ופיטורים שנעשו, הוענקו או ניתנו לפי, או מכוח תקפן של, התקנות האלה, שהופקעו בזה, ועמדו בתקפם עובר לכניסתן של התקנות האלה לתקפן, יוסיפו לעמוד בתקפם (מתוך כפיפות לכוחות שהוענקו בתקנות האלה ובפקודת-הפירושים, 1945), ויהיו רואים אותם כאילו נעשו, הוענקו או ניתנו לפי, או מכוח תקפן של, קביעותיהן המתאימות של התקנות האלה, ובידי הרשויות המתאימות.
- (3) כדי להסיר ספק מצהירים בזה שההפקעה אשר בוצעה בתקנת-משנה (1) לא תשפיע על שום חקירה, אחריות, עונש, שטט או הענשה, שבהם נתחייבו לפי תקנה כלי-שיא מן התקנות שהופקעו כנ"ל, וכל חקירה, משא-ומתן משפטי בדרך החוק או תקינה כאלה, אפשר לכוונם, להמשיכם או לכפותם, וכל עונש, שטט או הענשה כאלה אפשר להטילם או לבצעם בידי הרשות הנאותה, או בפניה לפי התקנות האלה, וכל משא-ומתן משפטי תלוי ועומד בבית-משפט צבאי, שנכתבו לפי תקנות-ההגנה (בתי-משפט צבאיים), 1937, או בפניו, או שהיה מובא, אלמלא התקנות האלה, בפני בית-משפט צבאי כזה, אפשר להמשיכו או להביאו לבית-משפט צבאי, שנכתבו לפי התקנות האלה, או בפניו.
8. מקום שהוענק כוח לפקיד או לאדם כל-שהם בתקנות האלה, או בצו, הוראה, הודעה או דרישה כל-שהם לפיהן, רשאים הפקיד או האדם ההם, וכל בני-אדם אחרים הפועלים לפי הוראותיהם, להשתמש באותו כוח ואותם פקיד או אדם וכל בני-אדם אחרים הפועלים כנ"ל רשאים להשתמש בכל אמצעי-כוח, הנחוץ באופן מסתבר, לשם השימוש בכוח הנ"ל.
9. (1) כל רשיון, תעודת-היתר, הסכמה, הרשאה או פיטורים, שעל הענקתם נקבעה קביעה בתקנות האלה או בכל צו, הוראה, הודעה או דרישה לפיהן, אפשר להעניקם מתוך כפיפות לאותם תנאים, שתהיה הרשות המעניקה אותם עשויה למצוא לנכון להטילם, וכל אותם רשיון, תעודת-היתר, הסכמה, הרשאה או פיטורים עשויה אותה רשות בכל זמן להפיקעם או להתלותם, וכל תנאים שצורפו אליהם עשויה אותה רשות בכל זמן להפיקעם, לשנותם או להוסיף עליהם, כל אדם, המפר כל תנאי כזה העומד בתקפן בזמן לזמן, יאשם בעבירה על התקנות האלה.
- (3) כל אדם, המחזיק ברשיון, בתעודת-היתר, בהסכמה, בהרשאה או בפיטורים כנ"ל, שחודל מהראותם, לפי דרישתו של כל חבר לחילות הוד רוממותו או של כל שוטר, שהורשה לדרוש כי יראום, לאדם תדורש זאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.
- (3) כל אדם, המשנה כל רשיון, תעודת-היתר, הסכמה, הרשאה או פיטורים כנ"ל, או משתמש בהם או משאילים או מניח שיטנום או ישתמשו בהם או ישאילים לכל אדם אחר, או עושה או אוזו ברשותו או בשליטתו כל תעודה הדומה כל-כך לרשיון, תעודת-היתר, הסכמה, הרשאה או פיטורים כאלה, עד-כי היא מחושבת לרמות, יאשם בעבירה על התקנות האלה, אלא-אם יוכיח שעשה את הפעל, שבו הואשם, מטעם מסתבר ועשוי להיות מוצדק וללא כוונה לרמות כל אדם.
10. כל חבר לחילות הוד רוממותו וכל שוטר, הפועלים במשך מילוי חובתם מכוח תפקידם, רשאים לקבוע — לכל חכלית הקשורה אל בטיחות הציבור, הגנתה של פלשתניה (א"י), קיומו של סדר ציבורי או קיום הספקה ושירותים הכרחיים להי הכלל — כל הודעה, או לגרום שתוצג כל-הודעה לראווה, בכל מקום, כלירכב או אנייה וכדי להשתמש בכל כוח, שהוענק בתקנה הזאת, רשאים הם להיכנס לכל מקום בכל זמן; ומקום שקבע כל פקיד כזה הודעה, או גרם כי תוצג לראווה הודעה, בהמשך לתקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה כל אדם, שאינו חבר לחילות הוד רוממותו או שוטר, הפועלים בשעת מילוי חובתם מכוח תפקידם, המסיר, המשנה, המטשטש או המוחק את ההודעה.

הפקעה וכו',
עיתון מיום 18.4.36.
ע' 223.
עיתון מיום 1.6.36.
ע' 515.
עיתון מיום 11.11.37.
ע' 350.
עיתון מיום 6.4.39.
ע' 234.
עיתון מיום 17.10.38.
ע' 1131.
עיתון מיום 18.10.38.
ע' 1133.
עיתון מיום 18.8.40.
ע' 403.

עיתון מיום 11.11.37.
ע' 243.

שימוש בכוחות.

רשימות, תעודות
היתר וכו'.

קביעת הודעות.

11. לתכלית הבטחת בטיחותו של הציבור, ההגנה על פלשתניה (א"י), קיום הסדר הציבורי או דיכוי התקוממות, מרד או מהומה, יהיה חיל המשטרה נתון לשליטתו של הקצין המפקד הכללי בפעולות.

שליטה בחיל
משטרה.

חלק ב' — בתי־משפט צבאיים.

כינון ושיפוט של בתי־משפט צבאיים.

12. הקצין המפקד הכללי יכונן אותם בתי־משפט צבאיים, שיהיה עשוי למצאם נחוצים לצרכיהן של התקנות האלה.

כינון בתי־משפט
צבאיים.

13. בתי־משפט צבאי יהיה מורכב מנשיא, שיהיה קצין בן דרגת קצין־זרעה או בן דרגה גבוהה ממנה, ומשני הברים שיהיו קצינים בעלי כתב־מינוי בדרגה כל־שהיא. הנשיא והחברים יתמנו בפקודה חתומה בידי הקצין המפקד הכללי.

הרכב.

14. בתי־משפט צבאי ישב (יו"ד צרויה) באותם זמנים ומקומות שיוזם הנשיא.

מושבים.

15. כל בתי־משפט צבאי יהיה נודע לו שיפוט לדון בכל עבירה, שעליה נדונים בבית־משפט צבאי, ועברו אותה בפלשתניה (א"י), ושום בתי־משפט, שאינו בתי־משפט צבאי, לא יהיה נודע לו שיפוט כל־שהוא בנוגע לכל עבירה כזאת:

שיפוט.

בתנאי כי —

(א) התקנה הזאת לא תמנע נקיטת משא־ומתן משפטי או המשכתו בבית־משפט, שאינו בתי־משפט צבאי, על עבירה לפי כל חוק אחר, שהוא פעל או חדלון־מעשה המהווה עבירה שעליה נדונים בבית־משפט צבאי; וכן

(ב) אם הפעל או חדלון־המעשה, המהווים עבירה שעליה נדונים בבית־משפט צבאי, שבהם נאשם חבר לחילות הוד רוממותו (הנזכר בתנאי זה להלן כ"אותו חבר"), מהווים גם עבירה שעליה נדונים בבית־דין של הצבא, והקצין — המפקד בפלשתניה (א"י) על החיל או על הספינה, שבהם משרת אותו חבר — מבכר בכתב, בכל זמן קודם להתחלת השפיטה בבית־המשפט הצבאי, שאותו חבר יהיה עומד לדין בבית־דין של הצבא על אותה עבירה, שעליה נדונים כנ"ל, והיא היא הפעל או חדלון־המעשה, יהיה אותו חבר פטור על־ידי־כך מכל משא ומתן משפטי בבית־המשפט הצבאי על העבירה שעליה נדונים בבית־משפט צבאי; וכן

(ג) הקצין המפקד הכללי רשאי בכל זמן לעכב בצו משא ומתן משפטי בפני בית־משפט צבאי על עבירה שעליה נדונים בבית־משפט צבאי, ואז יהיה הנאשם פטור מאותו משא ומתן משפטי, ואולם אותו פטר לא יהיה בו כדי זיכוי ולא ימנע נקיטת משא ומתן משפטי או המשכתו בכל בתי־משפט, שאינו בתי־משפט צבאי, על כל עבירה שהיא היא הפעל או חדלון־המעשה המהווים את העבירה שעליה נדונים בבית־משפט צבאי.

קביעות שונות בדבר בתי־משפט צבאיים.

16. (1) בלי לפגוע בשום כוחות, שהוענקו בכל חוק אחר, או בכוחות, שהוענקו בתקנה 72, רשאי כל שופט־שלום או כל קצין בעל כתב־מינוי בחילות הוד רוממותו או כל שוטר ממונה על תחנת־משטרה להוציא כתב־פקודה לאסור כל אדם, שהוא יכול לתשר בו חשד מסתבר כי עבר עבירה שעליה נדונים בבית־משפט צבאי, וכל כתב־פקודה כזאת יהיה הרשאה לכל חבר לחילות הוד רוממותו או כל שוטר או מוכתר או אדם פרטי לאסור אדם כזה.

קודות־מאסר.

(2) כדי להסיר ספק מצהירים בזה, שמתוך כפיפות לקביעותיה של תקנה 17 תחול פקודת הפרוצידורה הפלילית (מאסר וחפשיים) על מאסרים שנעשו לפי הכוחות שהוענקו בתקנה הזאת, ולצרכיה של הפקודה הזאת יהיו רואים אדם, שאסרו חבר לחילות הוד רוממותו או מוכתר או אדם פרטי מכוח תקפו של כתב־פקודה שהוצא לפי התקנה הזאת, כאדם שאסרו אדם פרטי ללא פקודה.

פרק 5"ג.

17. למרות קביעותיהן הקודמות של התקנות האלה אפשר להביא — ברשותו של נשיא בתי־המשפט הצבאי — כל אדם, אשר נאשם בעבירה שעליה נדונים בבית־משפט

שינוי בפרק 5"ג.

- צבאי והוא נמצא במשמרה של המשטרה, בפני בית-משפט צבאי, בלי להביאו בפני שופט-שלום, אם הובא כנ"ל במשך ארבעים ושמונה שעות מזמן מאסרו.
- 18.—(1) למרות כל הכלול בפקודת השחרור בערבות, 1944, יהיה כל שופט שלום, שלפניו הובא — בהמשך מהלך העניין לפי החוק — אדם, שנאסר מפני שעבר, או מפני שחושדים בו שעבר, עבירה שעליה נדונים בבית-משפט צבאי, רשאי לשחררו בערבות או להחזירו למשמר, בין כדי שישוב ויבוא בפני שופט שלום ובין כדי שיובא בפני בית-משפט צבאי, אם מוכן העניין שבבית-המשפט הצבאי לשפיטה:
- בתנאי שבמקרה של אדם, שנאסר מפני שעבר, או שחושדים בו שעבר, עבירה שעליה נדונים בבית-משפט צבאי ועליה הייבים מיתה, לא ישחרר שופט השלום אותו אדם בערבות. אלא אם יאשר בכתב שוטר בן דרגה שאינה נמוכה מזו של מפקדו, כי לדעתו — בשום לב לכל נסיבותיו של המקרה — לא יפגע אותו שחרורו בעשיית משפט-צדק.
- (2) בית-משפט צבאי, רשאי להעניק שחרור בערבות בכל שלב של שפיטה שבפניו, אך לא באופן אחר.
- (3) סעיף 7 של פקודת השחרור בערבות, 1944, לא יחול במקרה של עבירות שעליהן נדונים בבית-משפט צבאי.
- (4) מתוך כפיפות לקביעותיה של התקנה הזאת תחול פקודת השחרור בערבות, 1944, כשינויים הנחוצים ביחס לערבות לפי התקנה הזאת.
19. כל תביעה בפני בית-משפט צבאי ינהג אותה קטיגור של בית-משפט צבאי, הנאשם רשאי — ברשותו של נשיא בית-המשפט — ללמד זכות על עצמו על-ידי עורך-דין.
20. ביחס לעדות ינהגו בתי-משפט צבאיים לפי החוק האנגלי ולפי נהגם של בתי-המשפט המשמשים בשיפוט פלילי באנגליה: בתנאי שהיה בית-משפט צבאי רשאי — אם נוכח לדעת שמעניין הצדק לעשות כן — להרשות כי תובא כל עדות מסויימת, אף על-פי שבאנגליה לא היו מרשים להביאה, ואולם בכל מקרה ומקרה כזה ירשום ברשומה את הטעמים שהניעוהו לעשות כן.
21. כל שפיטה בבית-משפט צבאי הנהגה באופן הכוץ, וביחס לכל עניין של פרוצידורה, שלא נקבע בתקנות האלה, ינקוט בית-המשפט באותו מהלך שיהיה נראה לבית-המשפט כמתכוון ביותר לעשות משפט-צדק.
22. בית-משפט צבאי רשאי לצוות כי שפיטה כל-שהיא שבפניו התקיים — כולה או מקצתה — בדתיים סגורות, אם נוכח לדעת כי לטובת הצדק או הבטיחות הציבורית מועיל הדבר לעשות כן. מתוך כפיפות לכך, תתקיימה שפיטת בפני בתי-משפט צבאיים בפומבי.
23. שבועה או הודעה בהן-צדק תוטל — לשמיעתו של בית-משפט צבאי — על כל עד ועל כל מתורגמן באותה צורה ובאותו אופן שעליהם יצהיר האדם המושבע, כי הם טחייבים את מצפונם: בתנאי שיהיה בית-המשפט רשאי לקבל — עקב כל טעם שיהיה נראה לו מספיק, ואותו טעם יירשם ברשומה — עדותו של כל עד שלא בשבועה ושלא בהודעה בהן-צדק.
24. בית-משפט צבאי רשאי לדהות (דל"ת פתוחה) את ישיבותיו בכל שלב של המשא-ומתן המשפטי ולחזור וְלהתאסף באותו מקום ובאותו זמן שיוורה בית-המשפט. אם לא הוענק שחרור בערבות, רשאי בית-המשפט ליתן אותן הוראות, שתהיינה נראות לו נכונות, בדבר משמרו של הנאשם והתייצבותו בישיבה שדוחתה.
25. נשיא בית-המשפט ירשום או יגרום כי תירשם רשומת ההאשמות, טענת הנאשם, סיכום של כל עדות שניתנה וכל מסירה שנמסרה בידי הנאשם או הקטיגור של בית-המשפט הצבאי, או בשמם, ותוצאות המשפט. הנשיא יהתום על כל צו של בית-המשפט לזיכוי של הנאשם או לחיובו בדין וגזר-דינו. כל אדם, שנדון בבית-משפט צבאי, יהיה זכאי — בכל זמן במשך שנתיים לאחר סיום השפיטה — בהעתק של הרשומה האמורה תמורת תשלום בשיעור של עשרה מילים הדף שבו שבעים ושתים מלים.

שחרור בערבות
והחזרה למשמר.
מס' 28 לש' 1944.

מס' 28 לש' 1944.

מס' 28 לש' 1944.

הנהגת התביעה לדין
וייצוג נאשם.

עדות.

קביעה כללית בדבר
פרוצידורה.

שפיטות התיינה
כרגיל בפומבי.

עדים ומתורגמנים
חייבים שבועה.

ריחוי מושב
בית-המשפט.

רשומת עניין
המשפט.

26. מתלבן כי אדם כלישה הוא יכול למסור, או יש באחיותו, עדות חשובה ואותו אדם לא יבוא להעיד מרצונו, או לא יראה אותה עדות מרצונו, יהיה מותר לכל קצין בעל כתבימינו בחילות הוד רוממותו, או לכל שוטר הממונה על תחנת המשטרה, לשלוח הומנה לאותו אדם, ולדרוש ממנו שיבוא בפני בית המשפט צבאי, או לדרוש ממנו להביא ולהראות לאותו בית המשפט לצרכי עדות כל דברים שבאחיותו או בשליטתו, העשויים להיות נקובים או מתוארים תיאור מספיק באופן אחר בהומנה: בתנאי שאם יש לאותו פקיד טעם להיות סבור שהאדם לא יבוא לפי הומנה, יהיו אותם קצין או שוטר רשאים להוציא כתבפקודה לאסרו, וכל פקודה כזאת יכולים לבצעה כל חבר לחילות הוד רוממותו או כל שוטר.
27. נאסר עד לפי כתבפקודה, יהיה בית המשפט הצבאי רשאי לשחררו מן המשמר, לאחר שתומצא ערובה מניחה את הדעת, כי אותו עד יבוא למשפט, וכי יראה לצרכי עדות אותם דברים שבאחיותו או בשליטתו, שיהיו עשויים להידרש.
28. כל אדם, שהומן לבוא בפני בית המשפט צבאי, וללא תירוץ מסתבר חדל מלבוא ומלהראות לצרכי עדות דברים כלישהם שבאחיותו או בשליטתו, כאשר נדרש בהומנה, או שלאחר בואו הוא הולך לן בלי שישג רשות עלי-כך מבית המשפט, או שהוא חדל מלבוא לאחר דיוחי המושב ולאחר שנצטווה לבוא, או כל אדם, שבהיותו נוכח בבית המשפט, מסרב לציית לכל הוראה נאותה של בית המשפט, או מעליב את בית המשפט או כל חבר מחבריו, או מפריע או מעכב את המשא-המתן המשפטי בבית המשפט, יהיה בית המשפט רשאי לגזור את דינו כיד למאסר לתקופה של שנתיים. שום דבר הכלול בזה לא ישפיע על היות כל אדם כזה צפוי לכל עונש או משא ומתן משפטי אחרים בגלל אותם הונחה או סירוב.
29. כל עדים, להבדיל מאדם נאשם המוסר הרצאת דברים שלא בשבועה, המעידים בפני בית המשפט צבאי, יהיו צפויים להקירה, הקירה שכנגד והקירה משנית.
30. לא יהיה שום ערעור על כל פסקדין, צו או הוראה של בית המשפט צבאי, ושום פסקדין, צו או הוראה כאלה לא יהיו נתונים להקשאה או להשגה עליהם, בין באמצעות כתב ובין בכל אופן אחר שהוא, מצד כל בית המשפט או בפניו.
31. שום אדם לא יחוייב בדינו בבית המשפט צבאי בהאשמה כל-שהיא, אלא בחריצת משפט שהרצוה הנשיא והחברים פה אחד.
32. כוחו של בית המשפט צבאי יהיה יפה לגמול יחס מיוחד בהטילם גורדין של מאסר.
33. מקום שהאדם, אשר נחייב בדינו על עבירה שעליה נדונים בבית המשפט צבאי, הוא זכר שגילו פחות משמונה עשרה שנה, או הנראה לבית המשפט כפחות מגיל זה, רשאי בית המשפט לגזור עליו עונש מלקות, בין נוסף על כל עונש אחר שיטיל עליו ובין ללא הטלת כל עונש אחר. ההלקאה תהיה במטה או בקנה או בזמורת-שדר, ומספר המלקות יהיה ניקב בגורדין, ולא יעלה על עשרים וארבע.
- פרוצידורה בשפיטה.
34. משהובא הנאשם בפני בית המשפט צבאי לשפיטה, תירשם מהות ההאשמה שעל הנאשם בכתב, ותורצה לפניו בלשון שהוא מבין שהוא יישאל אם הוא מודה באמיתותה או מכחיש אותה.
35. תהיה האשמה נפרדת לכל עבירה נבדלת, שעליה אומרים כי אותה עבר הנאשם, אבל אפשר להביא כל מספר של האשמות כאלה בבת אחת ואפשר לשפוט עליהן ביחד או לחוד, הכול כאשר יכריע בית המשפט בכל זמן. הנאשם יטען טענה נפרדת ונבדלת על כל האשמה.
36. בית המשפט רשאי — לפי בקשתם של הקטיגור של בית המשפט הצבאי או של הנאשם או על דעת עצמו, בכל שלב של המשא-המתן המשפטי — לתקן את ההאשמה או לגרום שיאשימו את הנאשם בעבירה אחרת. לפני שימשיך בית המשפט בשפיטה לאחר שתוקנה ההאשמה או החלפה כנ"ל, יהיה רשאי להעניק — כאשר יראה לנכון לפי

הוספה או כתב פקודה לערים.

שחרור עדים שנאסרו בכתבפקודה.

מאסר על הרלוו ציות להוספה או להוראה.

עדים צפויים להקירה שכנגד והקירה משנית.

פסקדין וכו' שם בתו"משפט צבאיים.

חייב בדין בבית משפט צבאי יהיה פה אחד.

יחס מיוחד.

עבריינים צעירים.

האשמה תורצה בכתב.

צירוף האשמות.

תיקון או החלפה בהאשמה והפרוצי דורה שיש לנהוג לפיה.

- ראות עיניו, בהתחשבו עם טובת ענייניו של הנאשם — דיוחי השפיטה, או להרשות כי הקטיגוריה או הסניגוריה תחזור ותקרא ותחקור עד כלישהוא.
37. כל מספר של נאשמים, שנאמר בהם כי הם אשמים בעבירות דומות או בעבירות הנובעות מאותה טראנסאקציה או מערכת טראנסאקציות, אפשר להאשמתם ולשפוטם ביחד או לחוד, ככל אשר יכריע בית-המשפט בכל זמן.
38. מקום שהכריע בית-משפט צבאי, בכל שלב של המשא והמתן המשפטי, כי תיערכנה שפיטות נפרדות, יכולה כל אחת ואחת מאותן שפיטות להימשך מאותה נקודה של המשא והמתן המשפטי המשותף, שבה ציווה בית-המשפט על שפיטות נפרדות.
39. הודה הנאשם באמיתותה של האשמה כלישהיא, יוכח בית-המשפט לדעת אם הנאשם מבין כראוי את טיבה של האשמה ואת תוצאות הודאתו באמיתותה לפני שחייב את הנאשם בדינו לפי האשמה הזאת. משנוכח לדעת זאת כנ"ל, יהיה בית-המשפט רשאי לחייב את הנאשם בדינו, ולעמוד על העובדות של המשפט מתוך שמיעת עדים כל-שהם או מתוך הרצאת-דבריו של הקטיגור של בית-המשפט הצבאי (במידה שאין הנאשם משיג עליה), לפני שיוציא את גורדינו של הנאשם.
40. (1) — לא הודה הנאשם באמיתותה של האשמה או שסירב בית-המשפט מלקבל הודאה בהאשמה, יגש בית-המשפט לשמוע את דבריהם של הקטיגור של בית-המשפט הצבאי ושל עדי, ולשמוע עדות אחרת (אם יש כזאת בנמצא), או לתת את דעתו עליה.
- (2) אין הנאשם נעזר בעורך-דין, ישאל בית-המשפט — עם סיום הקירתו של כל עד מצד התביעה — את הנאשם אם רצונו לשאול את העד שהוא שאלות כל שהן, ויגרם שתירשם תשובתו ברשומה.
41. הגיע בית-המשפט לכלל דעה — עם סיום עניין המשפט מצד הקטיגוריה — כי עניין המשפט אין בו כדי לחייב את הנאשם להשיב על האשמה כלישהיא, יוכח (ז"ן פתוחה) בית-המשפט את הנאשם מן האשמה הזאת.
42. (1) — נתלבן לבית-משפט — עם סיום עניין המשפט מצד הקטיגוריה — כי עניין המשפט יש בו כדי לחייב את הנאשם להשיב על האשמה כלישהיא, ישאל אותו בית-המשפט אם רצונו להגיד מהשהוא בתשובה על האשמה, או אם רצונו למסור עדות או לקרוא לעד כלישהוא כדי ללמד זכות על עצמו, ובית-המשפט ישמע את עדותו של הנאשם (אם רצונו למסור עדות) ואת עדותם של כל עדים שנקראו ללמד זכות.
- (2) אומר הנאשם שיש לו עדים, אלא שאינם נוכחים, רשאי בית-המשפט לדחות (ז"ת פתוחה) — לפי ראות עיניו — את המשפט, וגם לנקוט — אם יראה לנכון — באמצעים כדי להשיג את בואם של אותם העדים.
43. עם סיום עניין המשפט מצד הסניגוריה רשאים הנאשם או עורך-הדין אשר לו לנאום בפני בית-המשפט, ולאחר-מכן רשאי הקטיגור של בית-המשפט הצבאי להשיב.
44. אם יוכח (ז"ן פתוחה) בית-המשפט את הנאשם מהאשמה כלישהיא, יוכרו מיד כי הנאשם נמצא זכאי, ואם נוגע הדבר בכל ההאשמות ייפטר הנאשם לביתו מיד.
45. אם יחייב בית-המשפט את הנאשם על האשמה כלישהיא, יגש להוציא את גורדינו של הנאשם בהתאם לחוק.
46. בהקדם האפשרי לאחר סיום המשפט יכין הנשיא דיווח-שבון על עניין המשפט ויעביר אותו לקצין המפקד הכללי יחד עם רשומת עניין משפט.
- קיום בידי הקצין המפקד הכללי.
47. לא יהיה נודע תוקף לחיוב בדין וגורדינו של בית-המשפט הצבאי, אלא במידה שיקוימו בידי הקצין המפקד הכללי, עד אשר יקוימו אלה כנ"ל, יצווה בית-המשפט לעצור את הנאשם במשמר, ואותה תקופת-מעצר תיחשב — אם יקויים גורדינו הוא גורדין של מאסר — לחלק מגורדינו של מאסר שהוצא כנ"ל.
48. הקצין המפקד הכללי רשאי — בשעת הקיום —
- (א) לקיים את החיוב בדין ואת גורדינו ; או

צירוף נאשמים.

הפרוצידורה במקרה שפוקדים על שפיטות נפרדות.

פרוצידורה כמענת אשם.

פרוצידורה כמענת בלתי-אשם.

זיכוי עם נסר הצנת המשפט מצד הקטיגוריה.

פרוצידורה במקרה סניגוריה.

נאומי סניגוריה וקטיגוריה.

זיכוי יוכרו מיד.

חיוב וגורדינו.

דיווח-שבון ורשומה של הנשיא יועברו לקצין המפקד הכללי.

חיוב וגורדינו מעונים קיום בידי קצין מפקד כללי.

כוחותיו של קצין מפקד כללי בשעת קיום.

(ב) להפוך את מה שמצא בית-המשפט ולזכות (ז"ן פתוחה) את הנאשם ולהורות כי ישחרר; או

(ג) לקיים את החיוב בדין ולעשות את כל הדברים הבאים או אחד מהם. היינו, להמתיק את גזר-הדין או למחול עליה לגמול יחס מיוחד, או להמיר את גזר-הדין בגזר-דין פחות, שבית-המשפט הוא יכול לגמול לנאשם; או

(ד) למנוע קיום ולצוות על שפיטה חדשה בפני אותו בית-המשפט עצמו או בפני כל בית-משפט צבאי אחר.

גזר-דין.

49. לאחר שגמל בית-משפט צבאי גזר-דין לאדם כל-שהוא, ייעצר הלה במשמר עד קיום המשא-והמתן המשפטי, ופקודה התומה בידי הנשיא (או מי שבא אחריו במשרה זו) או בידי כל חבר של בית-המשפט שחרץ את הדין תשמש הרשאה שלמה ומספקת לכל בני-אדם.

משמר על שיקויים גזר-דין.

50. לאחר קיום המשא והמתן המשפטי יגרום הקצין המפקד הכללי כי יישלח העתק הצו אשר לו, שיהיה החום בידו, לנשיא בית-המשפט הצבאי (או למי שבא אחריו במשרה זו), שחרץ את-דינו של הנאשם או לחבר כל-שהוא של אותו בית-משפט. משיקבלו את הצו האמור יגרמו הנשיא או החבר כנ"ל, כי תירשם רשומה על-כך ברשומות בית-המשפט.

צו בשעת קיום יישלח לבית-המשפט הצבאי.

51. העתק הצו של הקצין המפקד הכללי שיהיה החום בידי הנשיא (או מי שבא אחריו במשרה זו) או בידי חבר של בית-המשפט הצבאי, שחרץ את דינו של הנאשם, ישמש הרשאה שלמה ומספקת לכל בני-אדם בפלשתינה (א"י) לבצע את גזר-הדין, ולשמור כהלכה כל הוראות הכלולות בצו האמור של הקצין המפקד הכללי.

צו החום בידי הנשיא או חבר של בית-המשפט ישמש הרשאה לכיצוע גזר-דין.

52. כל משפטי-מות שהוציא בית-משפט צבאי, יורה כי האדם שחרץ דינו כן ייתלה בצווארו עד שימות.

מיתת בית-דין תהיה בחלייה.

53. (1) כל גזר-דין של מאסר, שגמלו בית-משפט צבאי, יבוצע בבית-סוהר בפלשתינה (א"י), שנתכונן לפי פקודת בתי-הסוהר, 1940, או לפי כל פקודה המתקנת אותה או באה במקומה; בתנאי שבמקרה של אדם הכפוף לחוק-הפרלמנט בדבר המשמעת בצ"י, לחוק-הפרלמנט בדבר הצבא, או לחוק-הפרלמנט בדבר חיל-האוויר, רשאי הקצין המפקד הכללי, באישורו של הנציב העליון, להורות בצו —

ביצוע גזר-דין של מאסר, מס' 2 לש' 1040.

(א) שגזר-הדין יבוצע בבית-סוהר צבאי או בקרקטין של מעצר בפלשתינה (א"י);

(ב) מקום שהאדם מרצה (הר"ש פתוחה) את גזר-דינו בבית-סוהר, שנתכונן לפי פקודת בתי-הסוהר, 1940, או כל פקודה המתקנת אותה או באה במקומה, שיועבר לרצות את שארית גזר-דינו בבית-סוהר צבאי או קרקטין של מעצר בפלשתינה (א"י);

(ג) מקום שהאדם מרצה את גזר-דינו בבית-סוהר צבאי או בקרקטין של מאסר בפלשתינה (א"י), שיועבר לרצות את שארית גזר-דינו בבית-סוהר שנתכונן לפי פקודת בתי-הסוהר, 1940, או כל פקודה המתקנת אותה או באה במקומה.

(2) כל צו שניתן לפי התקנה הזאת יכריע כל צו שניתן קודם לכן לפי התקנה הזאת.

54. פסקה כ"ח בהוראות המלך מהאריך 1 בינואר, 1932, לא תחול על שום משפט-מות שהוציא בית-משפט צבאי.

הוראות המלך, חוקי פלשתינה (א"י), ע' 2845.

55. הקצין המפקד הכללי רשאי לבקר בכל זמן — אם נראה לו כי מועיל הדבר לעשות כן — גזר-דין של בית-משפט צבאי שקויים וכוחו יהיה יפה — לאחר אותה ביקורת — להמתיק את גזר-הדין או למחול עליה לגמול יחס מיוחד, או להמיר את גזר-הדין בגזר-דין פחות ממנו, שהיה בית-המשפט עשוי לגמלו.

ביקורת גזר-דין בידי הקצין המפקד הכללי.

56. הכוחות, שהוענקו בתקנות האלת לקצין המפקד הכללי בדבר המתקד-דין, מחילה או המרת גזר-דין, יהיו נוספים על ולא גורעים מן, כל אחד מן הכוחות, שהוענקו לנציב העליון בסעיף 16 של דברי-המלך במועצה 1939-1922 או-באופן אחר.

כוחות חנינה וכ"ו של נציב עליון אינם נפגעים.

חלק ג' — עבירות שעליהן נדונים בבית־משפט צבאי.

57. העבירות על התקנות האלה המתוארות בחלק הזה הן עבירות שעליהן נדונים בבית־משפט צבאי.
58. (1) כל אדם, שאינו חבר לחילות הוד רוממותו או חבר לחיל המשטרה, הפועלים בשעת מילוי חובתם מכוח תפקידם, הוא
- (א) יורה מנשק־אש באדם כל־שהוא, או
- (ב) זורק או מניח כל פצצה, רימוני־יד, או כל חפץ נפיץ או מבעיר או מניח או הבלה לאדם כל־שהוא, או נזק לרכוש כל־שהוא, או
- (ג) נושא שלא־בהיתר כל נשק־אש, תחמושת, פצצה, רימוני־יד, או חפץ נפיץ או מבעיר, יאשם בעבירה על התקנות האלה, ויהיה צפוי — משיתחייב בדין — לשאת עונש־מות או מאסר־עולם או אותו פרק־זמן של מאסר, שיהיה בית־המשפט עשוי לחשבו לנכון.
- (2) לצרכי פסקה (ג) שבתקנת־משנה (1) יהיו רואים כל אדם, שהוכח בו כי נשא דבר, כאילו נשא אותו שלא־בהיתר, אם —
- (א) נדרש בחוק שיהיה בידו רשיון לדבר, והוא חדל מלהניח את דעתו של בית־המשפט שהיה בידו רשיון כזה, או
- (ב) נאסר עליו בחוק באופן אחר לשאת או לאחז את הדבר בנסיבות שהוכחו, או
- (ג) בכל מקרה אחר הוא חדל מלהניח את דעתו של בית־המשפט שנשא את הדבר לאיו תכלית מיוחדת מותרת.
59. (1) כל אדם, שאינו חבר לחילות הוד רוממותו או חבר לחיל המשטרה, הפועלים בשעת מילוי חובתם מכוח תפקידם, והוא אחוז בכל נשק־אש, פצצה, רימוני־יד, תחמושת או חפץ נפיץ או מבעיר אחר, יאשם בעבירה על התקנות האלה, ויהיה צפוי — משיתחייב בדין על־כך — למאסר־עולם או לאותו פרק־זמן של מאסר, שיהיה בית־המשפט עשוי לחשבו לנכון.
- (2) לצרכי תקנת־משנה (1) יהיו רואים כל אדם, שהוכח בו כי אחז בדבר, כאילו אחז בו שלא־בהיתר, אם —
- (א) נדרש בחוק שיהיה בידו רשיון לדבר, והוא חדל מלהניח את דעתו של בית־המשפט, שהיה בידו רשיון כזה, או
- (ב) נאסר עליו בחוק באופן אחר לאחז את הדבר בנסיבות שהוכחו, או
- (ג) בכל מקרה אחר הוא חדל מלהניח את דעתו של בית־המשפט שנשא את הדבר לאיו תכלית מיוחדת מותרת.
60. יהיה בזה משום לימוד־זכות כנגד תביעה על עבירה של נשיאת נשק־אש או תחמושת או אחיזתם, בניגוד לתקנות 58 או 59, אם יוכיח הנאשם שהוא אדם אשר עליו חל צו לפי סעיף 5 של פקודת כלי־הידייה, ושהוא זכאי לפי הצו לשאת נשק־אש או תחמושת.
61. כל אדם, אשר —
- (א) לובש מדים או ציוד כל־שהם של חיל מחילות הוד רוממותו או של חיל המשטרה, או של הלגיון הערבי, ואינו זכאי לעשות כן כחבר לחילות התם, או
- (ב) לובש כל לבוש או ציוד, העלול להיות נראה בטעות כאותם מדים או ציוד כל־שהם, מן הנזכרים בפסקה (א), הוא חדל מלהניח את דעתו של בית־המשפט שלא נתכוון כלל שיהיה הדבר נראה כן בטעות,
- יאשם בעבירה על התקנות האלה, ויהיה צפוי — משיתחייב בדין על־כך — למאסר־עולם או לאותו פרק־זמן של מאסר, שיהיה בית־המשפט עשוי לראותו נכון.
62. (1) — הוציב העליין רשאי לאסור, לצמצם או להסדיר — בצו — לבישתם של לבוש, חפץ מלבוש או סמל נבדלים כל־שהם, או הצגתם לראווה, על כל אדם בפומבי.
- (2) לצרכי התקנה הזאת יהיו רואים כל לבוש, חפץ מלבוש או סמל כאילו לבשום, אם לבשום או הציגום לראווה עדי־כדי שיהיו נראים לאדם במקום כל־שהוא, שאליו יש גישה לקהל.

עבירות שעליהן נדונים בבית־משפט צבאי.

ירייה בנשק־אש שלא בהיתר וכו'.

אחיזה בנשק־אש שלא־בהיתר וכו'.

פיסורים

פרק כ"ה.

לבישת מדים שלא־בהיתר וכו'.

מדים בלתי־רשמיים וכו'.

(3) כל המסר צו כל־שהוא שניתן לפי התקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה, ויהיה צפוי — משיתחייב בדין על־כך — למאסר לתקופה של שלוש שנים או לקנס של חמש מאות פונט או לאותם קנס ומאסר כאחד.

(4) לא תיערך תביעה על עבירה לפי התקנה הזאת אלא בהסכמתו של היועץ המשפטי. 63. כל אדם, שאינו חבר להילות הוד רוממותו או חבר לחיל המשטרה, הפועלים בשעת מילוי חובתם מכוח תפקידם, והוא —

אימונים בלתי חוקיים וכו'.

(א) מאמן או מאמן אימון צבאי אדם אחר כל־שהוא בשימוש בנשק או במלאכת תרגילים, תנועות או מערכות־פעולות צבאיים; או

(ב) מקבל כל אימון או אימון צבאי כאלה, שתוארו בפסקה (א); או
(ג) נוכח בכל אימון או אימון צבאי כאלה, וחדל מלהגיה את דעתו של בית־המשפט שלא היה נוכח כדי לתת או לקבל כל אימון או אימון צבאי כאלה הנ"ל, יאשם בעבירה על התקנות האלה, ויהיה צפוי — משיתחייב בדין על־כך — למאסר של שבע שנים.

64. כל אדם, שאינו חבר להילות הוד רוממותו או חבר לחיל המשטרה, הפועלים בשעת מילוי חובתם מכוח תפקידם, והוא —

הפרעה וחבלה באמצעי התבורה.

(א) מפריע את פעולתם או שימושם של כל נמל, מסילת־ברזל, מסילת־טראם, נתיבת־מים, דרך, דרך־עפר, תחנת־כוח, קו ממסרת, או כל מפעל או מוסדה המשמשים או שהוסגלו לשמש לייצורם, להספקתם, להחנותם או להובלתם של מים או דלק,

(ב) מחבל או פוגע בכל חומר או רכוש, שהם חלק מכל נמל, מסילת־ברזל, מסילת־טראם, נתיבת־מים, דרך, דרך־עפר, תחנת־כוח או קו־ממסרת, או שהם חלק מכל מפעל או מוסדה, המשמשים, או שהוסגלו לשמש, לייצורם, להספקתם, להחנותם או להובלתם של מים או דלק, או קשורים אליהם,

(ג) מחבל או פוגע בכל קו או מכשיר של טלגראף או טלפון או בכל מתקן טלגראף או טלפון אלהוטיים או בכל אמצעי־תחבורה אחר, או

(ד) מחבל או פוגע בכל אווירון, תומר של אווירון, שדה־תעופה, מגרש־הנייה, או מקום מקשר (מ"ס חרוקה; ש"ן קמוצה), או

(ה) עושה כל פעל או אשם בכל חדלון־מעשה, המחושבים להכשיל או לסכן את בטחונם של כל אנייה, אווירון, כלי־רכב, קטר או רכבת של מסילת־ברזל,

יאשם בעבירה על התקנות האלה, אלא־אם יוכיח שפעל בהרשאה מותרת או במקרה מותר, ויהיה צפוי — משיתחייב בדין על־כך — למאסר־עולם או לאותו פרקיזמן מאסר שיהיה בית־המשפט עשוי לראותו נכון.

65.— (1) לצרכי התקנה הזאת יהיה כל אדם, העוזר, יועץ או משיג — ביוזמים ובמוזיד — כי תיעבר עבירה שעליה נדונים בבית־משפט צבאי, מחוק ידי עובר העבירה ההיא, בין שהאדם שחזקו ידיו עובר למעשה את העבירה ההיא ובין שאינו עובר, בין שהוא מוכשר מבהינת החוק לעבור את העבירה ההיא ובין שאינו מוכשר.

חיוזק ידיהם של עוברי עבירות שעליהן נדונים בבית־משפט צבאי.

(2) כל אדם, המחוק ידי עוברי עבירה שעליה נדונים בבית־משפט צבאי, יאשם בעבירה שעליה נדונים בבית־משפט צבאי, ויהיה צפוי שינהגו בו כאילו עבר הוא עצמו את העבירה, שאת ידי עובריה היזק, ושיהיה נאשם ונדון ונענש כאילו עבר הוא עצמו את העבירה הנ"ל.

66.— (1) לצרכי התקנה הזאת יהיו רואים אדם כמנסה לעבור עבירה שעליה נדונים בבית־משפט צבאי, משיתחיל בהוצאת כוונתו לעבור את העבירה אל הפועל באמצעים המוסגלים להגשמתה, ומגלה את כוונתו באיזה פעל גלוי, אבל אינו מגשים את כוונתו באותה מידה שיהיה עובר את העבירה, אין חשיבות בדבר, אלא במידה שהדבר נוגע בהענשה, אם העבריין עושה כל מל שנחוק מצידו לשם השלמת מעשה העבירה, או אם הגשמתה השלמה של כוונתו נמנעת בגלל סיבות שאינן תלויות ברצונו, או אם הוא מפסיק מרצון עצמו מלהמשיך בביצוע כוונתו. וכן אין חשיבות בדבר, כי בגלל נסיבות שאינן ידועות לעבריין אי־אפשר למעשה לעבור את העבירה.

נסיון לעבור עבירות שעליהן נדונים בבית־משפט צבאי.

(2) כל אדם, המנסה לעבור עבירה שעליה נדונים בבית־משפט צבאי, יאשם בעבירה

שעליה נדונים בבית-משפט צבאי, ומשיתחייב בדין עלי-כך, יהיה צפוי להיענש כלהלן, היינו —

(א) למאסר-עולם, אם היתה העבירה שניסה לעברה עלולה לעשות את עושיה צפוי עונש מיחה, משיתחייב בדין;

(ב) למאסר לחקופה שלא תעלה על עשר שנים, אם היתה העבירה שניסה לעברה עלולה לעשות את עושיה צפוי למאסר-עולם, משיתחייב בדין;

(ג) בכל מקרה אחר — להענשה שלא תעלה על מחציתה של ההענשה הגדולה ביותר, שהיה צפוי לה, אילו עבר בפועל את העבירה שניסה לעברה.

שותפים לרכר
עבירה לאחר-מעשה.

67—(1) כל אדם, היודע באדם אחר שהלה עבר עבירה שעליה נדונים בבית-משפט צבאי, והוא מקבל אותו אדם אחר או מסייע לו, כדי לאפשר לו להימלט מהענשה, יהיה שותף לאחר-מעשה לדבר העבירה ההוא לצרכי התקנה הזאת.

(2) כל אדם, שהוא שותף לדבר עבירה לאחר-מעשה כנ"ל, יאשם בעבירה שעליה נדונים בבית-משפט צבאי, ואפשר להביאו לדין ולחייבו, בין אם עושה העבירה בפועל, שלה היה שותף, כבר נתחייב בדין קודם לכך על העבירה ובין אם לא נתחייב, ובין אם אפשר לפתוח במשא-ומתן משפטי על הלה ולכפות עליו הענשה כל-שהיא, שאפשר לצוות כי יעמוד בה בגלל העבירה, ובין אם אי-אפשר לעשות כן, ויהיה צפוי — משיתחייב בדין — למאסר של שלוש שנים.

חלק ד' — קביעות כלליות בדבר עבירות שעליהן נדונים בבית-משפט אזרחי.

תקנה כללית בדבר
משא ומתן משפטי.

68. מתוך כפיפות לקביעותיהן של התקנות האלה יחול החוק הפלילי הכללי של פלשתינה (א"י) על עבירות שעליהן נדונים בבית-משפט אזרחי, כדרך שהוא חל על עבירות אחרות.

שינוי מסוים המשפט.

69. למרות כל קביעה הפוכה בחוק, ואך בלי לפגוע בשום כוח שהוענק בחוק אחר כל-שהוא, רשאי היועץ המשפטי להורות —

(א) כי תיערך או תימשך כל חקירה מוקדמת בדבר עבירה שעליה נדונים בבית-משפט אזרחי בפני שופט-שלום, או שופט-שלום ראשי או שופט-שלום בריטי, שלהם שיפוט בחלק כל-שהוא של פלשתינה (א"י);

(ב) כי שפיטה על עבירה, שעליה נדונים בבית-משפט אזרחי, העשויה להיות נדונה בבית-משפט של שופט-שלום, תיערך בפני שופט-שלום, או שופט-שלום ראשי, או שופט-שלום בריטי, שלהם שיפוט בחלק כל-שהוא של פלשתינה (א"י).

עונש כללי.

70. אדם, שנתחייב בדין על עבירה שעליה נדונים בבית-משפט אזרחי, ועליה לא נקבע שום עונש מיוחד בתקנות האלה, יהיה צפוי —

מס' 45 לש' 1939.

(א) אם נידון לפי פקודת שיפוט בתי-משפט שלום, 1939 — למאסר של שישה חדשים או לקנס של מאה פונט, או לאותם מאסר וקנס כאחד;

פרק 5"א.

(ב) אם נידון לפי כתב-האשמה לפי פקודת פרוצידורה פלילית (שפיטה על-פי כתב-האשמה) — למאסר של שלוש שנים או לקנס של מאתיים פונט, או לאותם מאסר וקנס כאחד.

משעות.

71. כדי להסיר ספק מצהירים בזה, כי עבירות שעליהן נדונים בבית-משפט אזרחי, ונענשים עליהן — אם נדונים לפי כתב-האשמה ללא חיוב קודם בדין — עונש מות או מאסר של יותר משלוש שנים, תהיינה פשעות, אף-על-פי שאילו נדונו שפיטה תכופה היו גוררות איזה עונש קל יותר.

חלק ה' — קביעות החלות כאחת על עבירות שעליהן נדונים בבית-משפט צבאי ועל עבירות שעליהן נדונים בבית-משפט אזרחי.

מאסר.

72—(1) כל חבר לחילות הוד רומטו וכל שוטר וכל מוכתר רשאים לאסור ללא פקודה כל אדם, שהם עשויים למצאו עובר — או שהם חושדים בו חשד מסתבר כי עבר — עבירה על התקנות האלה.

פרק 5"ב.

(2) כדי להסיר ספק מצהירים בזה כי — מתוך כפיפות לקביעותיה של תקנה 16 — תחול פקודת הפרוצידורה הפלילית (מאסר ובדיקות) על מאסרים שבוצעו לפי הכוחות,

שהוענק בתקנה הזאת, כדרך שהיא חלה על מאסרים שבוצעו לפי הכוחות שהוענקו בפקודה הזאת; ולצרכיה של הפקודה הזאת יהיו רואים אדם, שנאסר בידי חבר לחילות הוד רוממותו או בידי מוכתר לפי הכוחות שהוענקו בתקנה הזאת, כאילו נאסר בידי אדם פרטי.

73. מקום שאדם, אשר נתחייב בדין בשל עבירה על תקנה מן התקנות האלה, הוא גוף מאוגד, יהיו רואים כל אדם, שהיה בזמן מעשה העבירה מנהל או פקיד של הגוף המאוגד, כאשם בעבירה הזאת, אלא אם יוכיח שנעשתה העבירה בלא ידיעתו, או ששקד כל שקידה ראויה כדי למנוע את מעשה העבירה.

עבירות שעברו
אינודים.

74. (1) רשאי כל חבר לחילות הוד רוממותו וכל שוטר לתפוס ולעצור כל סחורות, חפצים, תעודות או דברים, שיש לו טעם לחשוד שלגביהם נעשתה עבירה על התקנות האלה, או שיש לו טעם לחשוד שבהם השתמשו בעשיית כל עבירה כזאת או בהקילת כל מעשה עבירה כזה, או שיש לו טעם לחשוד בהם כי הם משמשים ראיה בכל מעשה עבירה כזה. (2) כל סחורות, חפצים, תעודות או דברים, שלגביהם נעשתה עבירה על התקנות האלה, או שבהם השתמשו בעשיית כל עבירה כזאת, או בהקילת כל מעשה עבירה כזה, מכריזים עליהם בזה כי יהיו שומטים לממשלת פלשתינה (א"י).

תפיסה, שטט וכו'.

(3) כל סחורות, חפצים, תעודות או דברים, שנחפסו ונעצרו לפי התקנה הזאת כחשודים שהם צפויים לשמט, ונמצא בהם לאהר-יכן שאינם צפויים לכך, ישוחררו. (4) כל סחורות, חפצים, תעודות או דברים, שנחפסו ונעצרו לפי התקנה הזאת כחשודים על היותם ראיה למעשה עבירה, ישוחררו, אם נמצא בהם שאינם משמשים ראיה כזאת.

75. כל קצין בעל כתב-מינוי בחילות הוד רוממותו, כל חבר לחילות הוד רוממותו, שהרשהו על-ידי באופן כללי או באופן מיוחד כל קצין בעל כתב-מינוי שבהם, כל שוטר בדרגת אינספקטור ובדרגה גבוהה מזאת, או כל שוטר, שהרשהו על-ידי באופן כללי או באופן מיוחד שוטר בדרגת סג'מנטקט משטרה או בדרגה גבוהה מזאת, רשאים להיכנס או לרדת — בכל זמן — לכל מקום, אחר, כלי-רכב, אנייה או אווירון, שהם מקום, אחר, כלי-רכב, אנייה או אווירון, שעלול להיות לו טעם לחשוד בהם כי משתמשים בהם — או שהשתמשו בהם זה-מקורב — לכל תכלית, הפוגעת בשלום הציבור, בהגנה על פלשתינה (א"י), בקיום הסדר הציבורי או לתכלית של התקוממות, מרד או מתומה, או בקשר אליה, או שהוא עשוי לחשוד בהם כי נמצאים שם אדם שעבר עבירה על התקנות האלה, או סחורות, חפץ, תעודה או דבר הצפויים להיתפס לפי תקנה 74, ורשאי הוא לתפס כל מקום, אחר, כלי-רכב, אנייה או אווירון וכל אדם הנמצא בהם או היוצא מהם.

כוחות להיכנס
למקומות, אחרים,
כלי-רכב, אנייה או
אווירון, ולתפס
בהם.

76. כל חבר לחילות הוד רוממותו וכל חבר לחיל-משטרה רשאים לעצור ולתפס כל אדם שיש להם טעם לחשוד בו שהוא משתמש בכל חפץ, או נושא כל חפץ, הצפוי לתפיסה לפי תקנה 74, או כל בעל-חיים, שהוא עשוי לחשוד בו שנמצא עליו כל חפץ כזה.

חיפוש בבני אדם.

77. (1) כל פקיד, המורשה בתקנות האלה להיכנס או לרדת בכל כלי-רכב, אנייה או אווירון, רשאי להעמיד או לעצור אותם מתוך שימוש בכוח-הזרוע אם יש צורך בכך. (2) חדל אדם כל-שהוא, שבידו הפיקוד או הממונות על כל כלי-רכב, אנייה או אווירון, מלהעמיד אותם מיד, משדרש ממנו כל פקיד כזה — בעל-פה או באמצעות אות או באמצעי אחר כל-שהוא — לעשות כן, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

העמדת כלי-רכב,
אניות ואווירונים.

78. כדי להסיר ספק מצהירים בזה, כי מקום שאחיה ברכוש או בדבר כל-שהוא, או אחיה בהם בנסיבות נקובות, היא עבירה על התקנות, תהווה גם השגת אחיה, או השגת אחיה בנסיבות ההן, באותם רכיב או דבר — את העבירה הזאת.

השגת אחיה, מקום
שאחיה היא
עבירה.

חלק 7 — פיקוח בשעת-חירום על כלי-רכב של מנוע.

79. כל-אמת שיהיה הנציב העליון סבור כי נחוץ או מועיל לעשות כן לשם הבטחת שלומם של הציבור, הגנתה של פלשתינה (א"י), קיומם של הסדר הציבורי או דיכויים של התקוממות, מרד, או מתומה, יהיה רשאי מוזמן לזמן להטיל בצו את החלק הזה של התקנות האלה על כל מחוז או חלק של מחוז, וכן יהיה רשאי לשנות או להפקיע כל צו כזה באותו אופן.

החלתו של חלק זה.

80. בחלק זה —

„אות שעת-חירום“ מובנו אות שמשמיעים אותו באמצעות צופר, והוא מורכב מערכת תקיעות הבאות בזו אחר זו, וכל תקיעה ותקיעה נמשכת עשר שניות בקירוב ולאחריה באה הפסקה הנמשכת חמש שניות בערך;

„אות הפסקת שעת-חירום“ מובנו אות שמשמיעים אותו באמצעות צופר, והוא תרועה רצופה הנמשכת שתי דקות בקירוב;

„כלי-רכב של מנוע“ מובנו כמובנו בפקודת ההובלה בדרכים;

„מחוז“ מובנו כל מחוז, או חלק של מחוז, שעליהם הוטל החלק הזה של התקנות האלה; „רשות (ר"ש קמוצה)“ מובנה כל קצין בעל כתב-מינוי בחילות הוד רוממותו או כל שוטר בדרגת סגן-מפקח של המשטרה או בדרגת גבוהה מואת, או כל שוטר אחר, שהרשות על-יך בכתב האוספקטור הכללי של המשטרה או מפקח משטרה.

פרק ק"ח.

כוחה של רשות.

81.—(1) כלי-אימת שאירע מעשה שלדעתה של הרשות הוא מסכן, או עלול לסכן, את שלומן של הציבור, הגנתה של פלשתינה (א"י), או קיומן של הסדר הציבורי, או דיכויים של התקוממות, מרד או מתומה, והרשות רואה לנחוץ לעשות כן, תהיה הרשות רשאית לאסור — באמצעות מתן אות שעת-חירום — את תנועתם של כלי-רכב של מנוע בתחומי מחוז.

(2) מקום, שלאחר שניתן אות שעת-חירום בתחומי מחוז לפי תקנת-משנה (1), סבורה הרשות שאין עוד צורך לאסור את תנועתם של כלי-רכב של מנוע בתחומי המחוז, תהיה הרשות רשאית ליתן — או לגרום שיינתן — אות הפסקת שעת-חירום, שיבטל את אות שעת-חירום.

איסור תנועת כלי-רכב של מנוע.

82. כלי-אימת שיינתן אות שעת-חירום בתחומי מחוז, יעמיד כל אדם, הנוהג בכלי-רכב של מנוע הנע בתחומי המחוז ההוא (להבדיל מכלי-רכב של מנוע כלי-שהוא שבשליטתה של הרשות) אותו כלי רכב של מנוע, ויהיה עומד עד שיינתן אות הפסקת שעת-חירום, שיבטל את אות שעת-חירום.

עונשים.

83. כל אדם, החדל מלמלא אחר תקנה 82, יאשם בעבירה על התקנות האלה, ובלי לפגוע בכל קביעות אחרות של התקנות האלה יהיו כל שוטר או כל חבר לחילות הוד רוממותו רשאים לנקוט בכל אותם צעדים ביחס לאותו אדם ולכלי-הרכב של מנוע הנדון, העשויים להיות נחוצים במידה מסתברת כדי להשיג מילוי אחר תקנה 82.

חלק ז' — התאחדויות בלתי-מותרות.

מובן ביטוי „התאחדות בלתי-מותרת“.

84. בחלק זה מובנו של הביטוי „התאחדות בלתי-מותרת“ הוא כל חבר בני אדם, בין שהוא מאוגד ובין שאינו מאוגד, ויהי נודע בכל שם שהוא (אם נודע לו שם) מזמן לזמן, אשר —

(א) ממליץ, מסית, או מעודד בחוקתו או בתעמולתו אחת מן הפעולות בלתי-המותרות הבאות, היינו —

(i) מיגור חוקתה של פלשתינה (א"י) או ממשלת פלשתינה (א"י) בכוח-הזרוע או באלמות;

(ii) גרימת שואה או בוז, או הסתה לאיבה, כלפי ממשלת הוד רוממותו בממלכה המאוחדת או ממשלת פלשתינה (א"י) או הנציב העליון בתפקידו הרשמי;

(iii) השמדת רכושיה של ממשלת הוד רוממותו בממלכה המאוחדת או של ממשלת פלשתינה (א"י), או פגיעה בו;

(iv) פעלי אימתנות המכוונים כנגד משמשי ממשלת הוד רוממותו בממלכה המאוחדת או כנגד הנציב העליון או כנגד משמשי ממשלת פלשתינה (א"י);

או שעשה אותם פעלים כל-שהם שנוכרו בפסקת-משנה (ii), (iii) או (iv) של הפסקה הזאת, או התיימר שהיה אחראי להם, או מעורב בהם; או

(ב) הכריז עליו הנציב העליון, בהודעה בעיתון, שהוא התאחדות בלתי-מותרת, וכלל, כל סניף, מרכז, ועד, קבוצה, סיעה או מוסד של כל חבר כזה.

עבירות.

85. כל אדם, אשר —

(א) הוא חבר להתאחדות בלתי-מותרת, או פרעל כחבר, או

(ב) מנהל, או עוזר להנהלת התאחדות בלתי-מותרת, או מחזיק במשרת או עמדה כל-שהיא בהתאחדות בלתי-מותרת או תחת מרותה, או

(ג) עושה עבודה כל-שהיא או מבצע שירות כל-שהוא בשביל התאחדות בלתי-מותרת, אלא אם יוכיח שהאמין בתום-ללב כי העבודה או השירות לא היו בשביל התאחדות בלתי-מותרת, או

(ד) נוכח באסיפה כל-שהיא של התאחדות בלתי-מותרת, או

(ה) מרשה או מניה שתיערך אסיפה כל-שהיא של התאחדות בלתי-מותרת בבית, בניין או מקום כל-שהם, השייכים לו או מוחזקים בידו או ברכוש כל-שהם, השייכים להתאחדות בלתי-מותרת, או מתייחסים אליה או מוצאים עלי-ידה, או לטובתה, או שהם מיומרים להיות שייכים להתאחדות בלתי-מותרת, או מתייחסים אליה או מוצאים עלי-ידה או לטובתה, או

(1) נמצא באחזקה, במשמרו או בשליטתו ספר, חשבון, כתבי-עת, עורך-יד, כרוז, עיתון או תעודה אחרת כל-שהם, או קרנות, סמלים או רכוש כל-שהם, השייכים להתאחדות בלתי-מותרת, או מתייחסים אליה או מוצאים עלי-ידה, או לטובתה, או שהם מיומרים להיות שייכים להתאחדות בלתי-מותרת, או מתייחסים אליה או מוצאים עלי-ידה או לטובתה, או

(2) כותב או — בדרך אחרת — מכין או מייצר, מדפיס, כותב במכונת-כתיבה או מעתיק באופן אחר, מפרסם, מציג, מוכר או מציג למכירה, מפיץ, מעביר או מטפל בדין ביוצעים, בכל דבר שנזכר בפסקה (1), או

(3) גובה, מקבל, דורש או תובע תרומה או תמיכה להתאחדות בלתי-מותרת או מתוך אמתלה שאלה נועדו להתאחדות בלתי-מותרת, או

(4) פועל מטעם התאחדות בלתי-מותרת או כנציגה, בכתיבה, במלים, בסימנים או בפעלים או בייצוג אחרים, במישרים או בעקיפים, בין שהדבר יסתבר כלמד מעניינו, ובין מתוך העלאה על הדעת, או לימוד דבר מתוך דבר או בדרך אחרת.

יאשם בעבירה ויהיה צפוי — משיתחייב בדין —

(1) אם נדון לפי פקודת שיפוט בתי-משפט שלום, 1939 — למאסר של שלוש שנים או לקנס של מאה פונט או לאותם מאסר וקנס כאחד;

(2) אם נדון לפי כתב-האשמה, לפי פקודת פרוצדורה פלילית (שפיטה על פי כתב-האשמה) — למאסר של עשר שנים או לקנס של מאתיים פונט או לאותם מאסר וקנס כאחד.

(3) בתקנה הזאת כולל המונח „תעודה“ כל דבר שהוא רשומה של, או שבו נרשם, כל דבר, בין באותיות, ובין בספרות, בתווים, או בתמונות או בתיאור אחר, או ביותר באחד מן האמצעים ההם.

חלק ז' — צנסורה.

86. בחלק זה —

„דפוס“ כולל ליתוגרפיה, כתיבה במכונת-כתיבה, צילום וכל דרכים אחרות של תיאור העתקה של מלים, ספרות (9"א קמוצה), סימנים, תמונות, מפות, ציורים, אילוסטרציות וזומר אחר כיוצא באלה;

„הבילת-דואר“ מובנה מכתב, גלויה, גלויה לתשובה, עיתון, חבילת-דפוס, חבילה או צרור של דגם או דוגמה, וכל חבילה או חפץ הניתנים להעברה בדואר, וכוללת טלגרמה;

„טלגרמה“ מובנה כל דבר, שרשומה עליו בשורה או הודעה אחרת שהועברה, או שהיא מכוונת להעברה, במכשיר כל-שהוא להעברת בשורות או הודעות אחרות באמצעות אותות חשמליים;

„עיתון“ פירושו כל פרסום המכיל חדשות, ידיעות, דינים-חשובות על מה שאירע, או כל הערות, ציונים או פירושים הנוגעים באותם חדשות, ידיעות או מאורעות, או בכל דבר אחר שלציבור עניין בו, שנדפסו בלשון כל-שהיא ונתפרסמו במלשתינה (א"י) לשם ממכר או הפצה בחינם בפרקי זמן ריגולאריים או אי-ריגולאריים, ואולם אינו כולל כל פרסום שנפרסם בידי ממשלת פלשתינה (א"י) או למענה;

מס' 45 לש' 1939.

פרק 5"ו.

פירוש.

„פקיד מורשה“ מובנו כל פקיד-מכס, פקיד-עליה, פקיד בשירות הדואר, שוטר, חבר לחילוח הוד רוממותו, או כל אדם שהרשהו עליך הצנזור; „פרסום“ מובנו כל עיתון, כתבי-עת, קובץ או ספר וכל תעודה שנתפרסמה או שהם מכוונים לפרסום, ויהיה מקובל כי תעודה מכוונת לפרסום, אלא-אם יוכח היפוכו של דבר;

„פרסום בלתי-מותר“ מובנו כל פרסום, שביחס אליו עומד בתקפו צו לפי תקנה 88, וכל פרסום המכיל כל עניין שביחס אליו עומד בתקפו צו לפי תקנה 87, וכל טופס או חלק מעיתון או של כל הוצאה או גליון שלו, שנדפס או נתפרסם מתוך הפרת תקנה 94, או המכיל חומר שאינו ממלא אחר תקנה 95, וכל תעודה, שנדפסה או נתפרסמה מתוך הפרת תקנה 96, וכל פרסום המכיל חומר שלא הוגש לצנזורה, כנדרש בצו לפי תקנה 97.

„פרסם“ כולל להעביר מפה לפה, להפיץ ולהודיע;

„צנזור“ פירושו כל אדם שמינה אותו הנציב העליון לכך בכתב;

„תצלום“ כולל כל לחיצילום, סרט-צילום או חפץ אחר שהוכשר להיות רגיש לאור, שעורטל או פועל (בפועל) באופן אחר, כדי שירשום ידיעות, בין שפותח ובין שלא פותח.

חומר אסור.

87.—(1) הצנזור רשאי לאסור בצו בדרך כלל או במיוחד לפרסם בפרסומים חומר שפרסומו היה עשוי, או עלול להיות עשוי, לפגוע — לדעתו — בהגנתה של פלשתינה (א״י) או בשלומה של הציבור או בסדר הציבורי.

(2) כל אדם, המפרסם חומר כל-שהוא מתוך הפרת צו לפי התקנה הזאת, ובעליו ועורכו של הפרסום שבו נתפרסם, האדם שכתב, הדפיס, צייר או שרטט את החומר, יאשמו בעבירה על התקנות האלה.

פרסומים אסורים.

88.—(1) הצנזור רשאי לאסור בצו להעיל או להפיק, או להדפיס או לפרסם, כל פרסום (ויהיו רואים את האיטור כאילו הוא חל על כל העתק או חלק של אותו פרסום או כל הוצאה או גליון שלו), שהעלתו או הפקתו, הדפסתו או פרסומו היו, או עלולים להיות או להיעשות, פוגעים, לדעתו, בהגנתה של פלשתינה (א״י), בשלומה של הציבור או בסדר הציבורי.

(2) כל אדם, המפר צו לפי התקנה הזאת, ובעליו ועורכו של פרסום שביחס אליו איננה הפרה, וכל אדם, שנמצא באחיותו או בשליטתו או במקומות שהוא מחזיק בהם כל פרסום, שנאסר לפי התקנה הזאת או שהוא שולח בדואר, מוסר או מקבל כל פרסום כזה, יאשם בעבירה על התקנות האלה, אלא-אם מן ההוגן הוא לנקותו מאשמה לדעת בית-המשפט.

כוח כפלי לבחינה וכו'.

89. כוחו של הצנזור יהיה יפה לעצור, לפתוח ולבחון, או להורות שייעצרו, ייפתחו וייבחנו —

(א) כל חבילות-דואר, וכן

(ב) כל דברי דפוס או כתב, וכל חבילות, הפצים ודברים, הכפופים לבחינתן של רשויות-המכס, העלולים להכיל כל דבר דפוס או כתב,

ולמנוע ממסירה או להשמיד כל חבילת-דואר או כל דבר דפוס או כתב, המכיל כל דבר שבו סובר הצנזור כי הוא פוגע, או עלול להיות או להיעשות פוגע, בהגנתה של פלשתינה (א״י) או בשלומה של הציבור או בסדר הציבורי; ולצנזור, ולכל רשויות הדואר, הטלגראף והמכס, הפועלות יד ביד אתו מתוך סידור כללי או מיוחד, יהיו נודעים כל אותם כוחות שיהיו נחוצים או נאותים כדי לבצע כל אותם אמצעים.

בחינה וכו' של חבילות-דואר.

90.—(1) כל פקיד שהורשה עליך בידי מנהל-הדואר הכללי או בשמו — בין בדרך כלל ובין במיוחד — רשאי לדרוש משולח של חבילת-דואר, בשעת מסירת החבילה למשרד-דואר, לערטל את תכולת החבילה בפני אותו פקיד, ולאחר שנבדקה תכולתה — לסגור את החבילה בנוכחותו של אותו פקיד, ולטסרה מיד לידי אותו פקיד.

(2) כל אדם המפר כל דרישה כזאת יאשם בעבירה על התקנות האלה, ונוסף עליך רשאי הפקיד לסרב מלקבל את חבילת-הדואר למשלוח בדואר.

(3) מנהל הדואר הכללי, או כל פקיד שהורשה על-יך בידו או בשמו, בין בדרך-כלל ובין במיוחד, רשאים להורות שלא תקובל חבילת-דואר למשלוח בדואר, אם סבורים הם כי קבלת החבילה עלולה לסכן חיים או רכוש.

91.—(1) הנציב העליון, או כל אדם שלו העביר הנציב העליון — לפי תקנת-משנה (3) — תפקיד מתפקידיו לפי התקנה הזאת, רשאים לקבוע בצו כי לא תישלח בדואר חבילות-דואר מאותן תיאור כל-שהוא, העשוי להיות נקוב בצו, מפלשתינה (א"י) לכל מחזור-הפץ שמתוך מפלשתינה (א"י), או לא תימסרנה בפלשתינה (א"י), מקום שתחבילות-דואר כאלה מתקבלות בפלשתינה (א"י), אלא בהתאם לצו, ובמיוחד יכול כל צו כזה להורות — בדבר סוג חבילות-דואר כל-שהוא — ואולם מבלי לפגוע בכללות קביעותיה הקדמות של הפסקה הזאת — ששום חבילת-דואר של הסוג ההוא לא תישלח או תימסר כנ"ל, אלא מתוך הרשאה של תעודת-היתר, שתיערך בידי אותם רשות או אדם, העשויים להיות נקובים בצו, ובהתאם לתנאיה.

צמצומים במשלוחם
ובהפצתם של הפצים
מסויימים.

(2) הנציב העליון, או כל אדם שלו העביר הנציב העליון — לפי תקנת-משנה (3) — תפקיד מתפקידיו לפי התקנה הזאת, רשאים לקבוע קביעה בצו, כדי להבטיח כי — מתוך כפיפות לכל פיסורים העשויים להיקבע בצו, ופרט למקרים שבהתאם לאותם תנאים העשויים להיכלל בו — לא יישלחו שום תעודה, דמות תמונות, תצלום או חפץ אחר כל-שהוא, שיש בהם משום רישום ידיעה ולא יובלו מפלשתינה (א"י) לכל מחוז הפץ שמתוך מפלשתינה (א"י) שלא בדואר, או לו יובלו לתוך פלשתינה (א"י) שלא בדואר ו — בלי לפגוע בקביעותיה הקדמות של הפסקה הזאת — יכול אותו צו —

(א) להיות נעשה על כל אותם הפצים הנ"ל או על מין או סוג מביניהם;

(ב) להורות, ביחס לכל החפצים הנדונים או מקצתם, ששום חפץ כזה ושום חבילה העשויה להכיל חפץ כזה לא תישלח ולא תובל כנ"ל, ולא תימסר למשלוח ולהובלה כנ"ל, באופן אחר שלא מכוח הרשאתה, ובהתאם לתנאיה, של תעודת-היתר, שהעניקה אותם רשות או אדם, העשויים להיות ניקבים בצו.

(3) הנציב העליון רשאי להעביר — כדי אותו היקף ומתוך כפיפות לאותם צמצומים שתואר רואה אותם נאותים — את כל הכוחות שבידו, או כל אחד מהם, לפי תקנת-משנה (1) ו-(2), לאדם או לסוג של בני-אדם כל-שהם, שיהיו נקובים באותה העברה.

(4) לא יהיה באחזית אדם כל-שהוא שום חפץ, כדי לשלחו או להובילו מתוך הפרת צו שניתן לפי התקנה הזאת.

(5) כל אדם המפר את התקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

92.—(1) כל אדם, העומד לעזוב — בהזדמנות כל-שהיא — את פלשתינה (א"י) או בא מפלשתינה (א"י) (ואדם זה ייקרא להלן בפסקה הזאת „הנוסע“), אם דרש ממנו פקיד מורשה בהזדמנות ההיא לעשות כן —

(א) יצהיר אם יש או אין אהו כל חפץ שבגיננו עומד בתקפו צו לפי תקנת-משנה (2) של תקנה 91,

(ב) יראה (י"ד, פתוחה) כל חפץ כנ"ל שאתו והפקיד המורשה, או כל אדם הפועל לפי הוראותיו, רשאים לבחון כל חפץ שעם הנוסע או לחפש בו, כדי לברר אם הוא מרביל או אם מצוי באחזתו כל חפץ כזה, שעליו חל אותו צו הנ"ל, ואם יש לפקיד המורשה טעם מסתבר לחשוד שעל גופו של הנוסע מצוי חפץ כזה, שעליו חל אותו צו הנ"ל, יהיה רשאי לחפש אותו, ולתפוס כל חפץ, שהוראה כנ"ל או נמצא במשך אותם בחינה או חיפוש כנ"ל, והוא חפץ, שבו יש לפקיד המורשה טעם מסתבר לחשוד כי הוא חפץ שעליו חל אותו צו כנ"ל: בתנאי שלא תיחפש כל נקבה בהמשך לתקנה הזאת אלא בידי נקבה.

(ג) מקום שאדם כל-שהוא עומד לעזוב את פלשתינה (א"י) או בא מפלשתינה (א"י) בכלי-רכב או אמצעי-ההובלה אחר כל-שהם, או בספינה או אווירון כל-שהם, או בלווייתם, יהיו כל פקיד מורשה, או כל אדם הפועל לפי הוראותיו, רשאים להיכנס לתוך כלי-הרכב או אמצעי-ההובלה האחר או לספינה או לאווירון כדי להשתמש בכוחו, שהוענקו להם לפי תקנת-משנה (1), וכן רשאים הם לבחון או לחפש את כלי-הרכב או

צנזורה בנוסעים.

אמצעי-ההובלה האחר או הספינה או האווירון, כדי לברר אם נמצא בהם חפץ כלי שהוא שבגיניו עומד בתקפו צו לפי תקנת-משנה (2) של תקנה 91. (ד) מקום כלי-שהוא בפלשתינה (א"י), שבו נמצא אדם כלי-שהוא בהודמנות כלי-שהיא בנסיבות שבהן מסתבר להניח כי בהודמנות זו בא בדברים או הוא מתכוון לבוא בדברים — במקום ההוא — עם אדם העומד לעזוב את פלשתינה (א"י), או הבא לארץ, תחולנה או קביעותיה של תקנת-משנה (1) על האדם שנמצא בכך, כדרך שהן חלות על אדם העומד לעזוב את פלשתינה (א"י); ומקום שנמצא אדם כלי-שהוא בהודמנות כלי-שהיא כשהוא נוסע בפלשתינה (א"י) אל מקום כלי-שהוא או ממנו באותן הנסיבות כנ"ל, תחולנה עליו הקביעות האמורות כדרך שהיו חלות עליו, אילו היה עומד לעזוב את פלשתינה (א"י) בשעה שנמצא כנ"ל.

בחינת משלוחים.

93—(1) עומד בתקפו צו כלי-שהוא לפי תקנת-משנה (2) של תקנה 91, רשאים כל פקיד מורשה, או כל אדם שפועל לפי הוראותיה, לבחון או להפיש כל הפצים המשולחים מפלשתינה (א"י) למחוז-הפץ שמתוך פלשתינה (א"י), או ממקום שמתוך פלשתינה (א"י) למחוז-הפץ בפלשתינה (א"י), כדי לברר אם נשלח או מובל כל חפץ, שעליו חל אותו צו, ורשאים הם לתפוס כל חפץ שנמצא חוץ כדי אותם בחינה או חיפוש, כל זמן שהוא חפץ שיש לפקיד המורשה טעם מסתבר לחשוד בו שהוא חפץ, שעליו חל הצו הנ"ל.

(2) כל פקיד מורשה, או כל אדם הפועל לפי הוראותיה, רשאים להיכנס לכל כלי-רכב או אמצעי-ההובלה אחר או לרדת בכל ספינה או אווירון לשם שימוש בכוחות, שהוענקו להם בתקנת-משנה (1) ביחס לכל הפצים שבתוך כלי-רכב או אמצעי-ההובלה אחר, או עליהם, או שבספינה או באווירון.

תעודות-היתר לעיתונים.

94—(1) לא יידפס או לא יצא לאור שום עיתון, אלא-אם ישיג בעליו תעודת-היתר חתומה בידי מושל המחוז של המחוז, שבו נדפס או יידפס העיתון.

(2) מושל-המחוז רשאי — ככל אשר יישר בעיניו ומבלי לתת טעם כלי-שהוא לדבר — להעניק או לסרב מלהעניק כל תעודת-היתר כזאת, והוא רשאי לצרף אליה תנאים, והוא רשאי בכל זמן להתלות או להפקיע כל תעודת-היתר כזאת או לשנות או למחוק כל תנאים שצורפו לתעודת-ההיתר או לצרף אליה תנאים חדשים.

(3) כל אדם המפר את התקנה הזאת או את תנאיה של כל תעודת-היתר שניתנה לפיה, ובעליו ועורכו של העיתון, שביחס אליו נעשתה ההפרה, יאשמו בעבירה על התקנות האלה.

הודעות רשמיות. פרק קט"ז.

95—(1) בלי לפגוע בקביעותיו של סעיף 10 מפקודת העיתונות מקום שרוצים לפרסם בעיתון כלי-שהוא כל חומר הכולל בהודעה רשמית כלי-שהיא שהוציאה לידיעת הרבים פקיד המודיעין, וההודעה אינה מתפרסמת כלשונה וככתבה, יכיל החומר המתפרסם את כל העובדות העיקריות שנאמרו בהודעה.

(2) הופרו קביעותיה של התקנה הזאת, יאשמו העורך, המדפיס והמו"ל של העיתון — כל אחד ואחד — בעבירה על התקנות האלה.

חומר פוליטי.

96—(1) לא יידפסו ולא יפורסמו בפלשתינה (א"י) שום הודעה, אילוסטרציה, כרוזה, מודעה, כרוז, חוברת או תעודה אחרת בדומה לאלה (בין בצורת כאמר ובין בצורת ציון עובדות או באופן אחר), המכילים חומר שנודעת לו משמעות מדינית, אלא-אם הושגה תחילה תעודת-היתר חתומה בידי מושל-המחוז של המחוז, שבו מתכוונים לבצע אותם הדפסה או פירסום:

בתנאי שהתקנה הזאת לא תחול על כל חומר הכלול בעיתון, שבגיניו עומדת בתקפה תעודת-היתר לפי תקנה 94.

(2) אדם, המפר את התקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

כוח לדרוש הגשת חומר לצנזור לפני פרסומו.

97—(1) הצנזור רשאי לדרוש בצו מבעליו, מעורכו ממדפיסו או ממוציאו לאור של פרסום כלי-שהוא, או מבעליו או מנהלו של כל בית-דפוס או עסק של דפוס, או ממחברו של כל חומר, או ככל אדם העומד להדפיס או לפרסם כל חומר, שיגיש לצנזור לפני ההדפסה או הפרסום כל חומר שנועד להדפסה או להוצאת לאור.

(2) כל צו כזה עשוי להינתן בין בדרך-כלל ובין בדבר נושא מיוחד או לסוג של נושאים, ובמקרה של פרסום המתפרסם לעתים קבועות או בלתי-קבועות הוא עשוי להינתן על כל הוצאה מיוחדת או סוג של הוצאות או על כל ההוצאות במשך תקופה נקובה.

(3) כל אדם, המפר צו לפי התקנה הזאת, יאשם בעבירה, על התקנות האלה.

98—(1) מדפיסו או מוציאו לאור של כל פרסום לא ידפיס ולא יפרסם ללא רשות בכתב מאת הצנזור —

עניינים שבצנזורה לא יגלו.

(א) כל הרצאת-דברים המציינת, או שניתן ללמוד מעניינה, כי נעשו שינוי, הוספה או השמטה כלשהם בפקודת הצנזור בחומר כלשהוא שהוגש לו;

(ב) כל חומר, שהוגש לצנזור באופן שיש בו כדי להראות או להעלות על הדעת כי נעשו שינוי, הוספה או השמטה כלשהם בפקודת הצנזור;

(ג) כל הרצאת-דברים המציינת שנאסר פרסומו של אותו חומר כזה.

(2) כל אדם, המפר את התקנה הזאת, ובעליו ועורכו של הפרסום הנדון יאשמו בעבירה על התקנות האלה.

99. בלי לפגוע בכל קביעה אחרת של התקנות האלה רשאי כל פקיד מורשה לתפוס ולעצור כל פרסום בלתי-מותר הבא לידי.

תפיסה וכו'.

100—(1) בלי לפגוע בכל קביעה אחרת של התקנות האלה רשאי הצנזור — בצו — (א) להורות כי ישמטו לטובת ממשלת פלשתינה (א"י) כל מכונת-דפוס או כלי או מכשיר אחרים, ששימשו בהדפסת פרסום בלתי-מותר כלשהוא, ולאחר-מכן יהיה כל שוטף רשאי לתפוס אותם מכונת-דפוס, כלי או מכשיר; או

פעולה על דפוסים וכו' האחראים לעבירות.

(ב) לאסור, למשך אותה תקופה שתהיה עשויה להינקב בצו —

(i) על כל אדם שהוא להפעיל מכונת-דפוס, כלי או מכשיר ששימש כנ"ל;

(ii) על בעליהם של כל מכונת-דפוס, כלי או מכשיר ששימשו כנ"ל להפעיל את מכונת-הדפוס, הכלי או המכשיר ההם, או כל מכונת-דפוס, כלי או מכשיר אחרים, שנועדו להדפסה.

(2) כל אדם, המפר צו כלשהוא שניתן לפי פסקה (ב) של תקנת-משנה (1), יאשם בעבירה על התקנות האלה.

חיבוש וכו'.

101. יש לו לצנזור טעם להשודר שמקום כלשהוא משמש לתכלית הדפסתו או פרסומו של כל חומר מתוך הפרת החלק הזה או צו שניתן לפיו, או לתכלית הדפסתו או פרסומו של כל חומר שפרסומו פוגע, או עלול להיות או להיעשות פוגע, בהגנתה של פלשתינה (א"י) או בשלומה של הציבור או בסדר הציבורי, או שמצויים במקום כלשהוא מכונת-דפוס, כלי או מכשיר הצפויים לשמט (חיים קמוצה) לפי תקנה 100, יהיה רשאי להרשות — בצו שבכתב — כל שוטף שדרגתו אינה נמוכה מדרגת אינספקטור להיכנס ולהפש באותו מקום, ולאחר-מכן יהיו שוטף שדרגתו אינה נמוכה מדרגת אינספקטור, וכל אדם הפועל לפי הוראותיה, רשאים להיכנס אל המקום ולהפש בו בכל זמן, ואם יש צורך בכך בכתב חורו, וגם כל אדם, בעל-חיים, כלי רכב או דבר אחר שנמצאו בו, וכל אדם, בעל-חיים, כלי-רכב או דבר אחר, היוצאים מן המקום (בתנאי שרק נקבה תחפש בנקבה), ויהיו רשאים לתפוס ולהחזיק במשמר כל פרסום בלתי-מותר, וכל פרסום המכיל חומר שפרסומו פוגע, או עלול להיות או להיעשות פוגע, בהגנתה של פלשתינה (א"י) או בשלומה של הציבור או בסדר הציבורי או בדיכויים של התקוממות, מרד או מהומה, וכל מכונת-דפוס, מכשיר או כלי שהשוטר חושש בהם כי שימשו להדפסת כל פרסום כזה, וכל מכונת-דפוס, מכשיר, או כלי, הצפויים לשמט לפי תקנה 100:

בתנאי שלא ישמטו כל מכונת-דפוס, מכשיר או כלי, שנתפסו כנ"ל (אם לא אותם שהם כבר צפויים לשמט לפי תקנה 100), אלא לפי צו הצנזור.

חלק ט' — עולים באיסור.

102. בחלק הזה המונח "עולה באיסור" מובנו כל אדם שאינו זכאי — עקב קביעותיו של סעיף 5 של פקודת העליה, 1941 — להיכנס לפלשתינה (א"י).

פירוש. מס' 5 ש' 1941.

103. נמצאה אניה כל־שהיא בתחומי מימי החוף של פלשתינה (א"י), בין שנכנסה למים האלה מרצון ובין שנכנסה שלא מרצון, שבה מצוי — בידיעתם של בעליה, סוכנת או רב־הובלה של אותה אניה — עולה באיסור כל־שהוא, יכריז עליה בית־משפט מחוזי — לבקשת היועץ המשפטי — כי שמטה לטובת הממשלה.
104. (1) בעליה, סוכנת או רב־הובלה של כל אניה שנמצאה במימי החוף של פלשתינה (א"י) מתוך הפרת תקנה 103, יאשמו בעבירה, ויהיו צפויים — משיתחייבו בדין — לקנס של אלף פונט או למאסר של שמונה שנים או לשני הענשים כאחד.
- (2) לא תיערך תביעה על עבירה לפי התקנה הזאת אלא בידי היועץ המשפטי או בהסכמתו:
- בתנאי שיהיה אפשר לאסור אדם הנאשם בעבירה כזאת או להוציא פקודת־מאסר עליו ולבצעו, ורשאים להחזיר כל אדם כזה למשמר או לשחררו בערבות, אף־על־פי שלא הושגה הסכמתו של היועץ המשפטי לערוך תביעה על העבירה, אך לא יינקט שום משא־ומתן משפטי נוסף עד שתושג ההסכמה הזאת.
105. כל עולה באיסור שבאנייה, אשר נמצאה במימי החוף של פלשתינה (א"י), בין שאותה אנייה נכנסה למים ההם מרצון ובין שנכנסה שלא מרצון, יאשם בעבירה, ויהיה צפוי — משיתחייב בדין — לקנס של מאה פונט או למאסר של שישה חודשים או לשני הענשים כאחד.
106. (1) כל הרצאת־דברים על עובדה בכל הודעה רשמית של מוזכר־המדינה או של ציר או שגריר בריטיים, שהופנתה לנציב העליון, תקובל בכל בתי־המשפט במשא־ומתן משפטי כל־שהוא לפי פקודת־העליה, 1941, (א) לפי (התקנות האלה, כראייה לעובדה שהורצתה כנ"ל.
- (2) כל הודעה, שנתאשרה בידי המוזכר הראשי בחתימת ידו, כי היא הודעה רשמית של מוזכר־המדינה או של ציר או שגריר בריטיים, יהיו רואים אותה כך, וכל תעודת־אישור כזאת המיוסרת להיות נחתמה בידי המוזכר הראשי יכולה להיות מובאה כראייה בלא תוכחת אותה חתימה.
- (3) למרות כל חוק או כלל — בדבר ראייה — על היפוכו של דבר, תהיה כל הרצאת־דברים, שהשיגה פקיד־עליה מתוך שימוש בכוחותיו לפי פקודת העליה, 1941, או לפי כל פקודה או תקנה אחרת, מתקבלת כראייה בלי משא־ומתן משפטי לפי פקודת־העליה, 1941, או לפי התקנות האלה.
107. הוראה (ר"ש שוואיח) בכל משא־ומתן, לפי התקנות האלה, שתיו מצויים עולים באיסור באנייה כל־שהיא, יוגז כי העובדה הזאת היא ידועה לבעלות, לסוכנת או לרב־חובלה של אותה אנייה.
- חלק י' — צווי־צמצום, השגחת המשטרה, מעצר וגלות.
108. לא יתנו הנציב העליון או מפקד צבאי צו לפי החלק הזה בגין אדם כל־שהוא, אלא־אם־כן סבורים הנציב העליון או המפקד הצבאי, הכול לפי העניין, כי נחוץ או מועיל ליתן את הצו לשם הבטחת שלומן של הציבור, הגנתה של פלשתינה (א"י), קיומן של הסדר הציבורי או דיכויים של התקוממות, מרד או מהומה.
109. (1) מפקד צבאי רשאי לתת צו — בגין אדם כל־שהוא — לכל התכליות הבאות או מקצתן, היינו —
- (א) כדי להבטיח שהאדם הזה לא ייצא בכל אחד מאותם השטחים בפלשתינה (א"י) שיינקבו כנ"ל, אלא במידה שהורשה לו הדבר בצו, או בידי אותם רשות או אדם שיהיו עשויים להינקב בצו;
- (ב) כדי לדרוש ממנו שידוע על תנועותיו, באותו אופן, באותם זמנים ולאותם רשות או אדם שיהיו עשויים להינקב בצו;
- (ג) לאסור או לצמצם את אחיזתו של האדם הזה בכל חפצים נקובים או את שימושן בהם;

שמט אניות המשמשות להבאת עולים באיסור.

עבירה בעל סוכן או רב־חובלה.

עבירת עולה באיסור.

ראיות.

מס' 5 לש' 1941.

מס' 5 לש' 1941.

מס' 5 לש' 1941.

הנחה.

מתי אפשר ליתן צוויים לפי החלק הזה.

צווי־צמצום.

(ד) להטיל עליו אותם צמצומים שיהיו עשויים להינקב בצו בדבר העבדתו או עסקיה בדבר בואו בקשרים או בחליפת ידיעות עם בני-אדם אחרים, ובדבר פעולותיו ביחס להפצת הדעות או דעות.

(2) מפר אדם כל-שהוא, שעליו ניתן צו כנ"ל, את דבריו אותו הצו, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

110.—(1) מפקד צבאי רשאי להורות בצו שיהיה אדם כל-שהוא נתון להשגחת משטרה במשך תקופה כל-שהיא שלא תעלה על שנה אחת.

(2) כל אדם, שניתן בהשגחת משטרה בצו כנ"ל, יהיה כפוף לכל הצמצומים הבאים, או מקצתם, ככל אשר יהיה המפקד הצבאי עשוי להורות, היינו —

(א) יהיה נדרש לגור בתחומיו של כל שטח בפלשתינה (א"י), שיקוב אותו המפקד הצבאי בצו;

(ב) לא יורשה להעתיק את מקום-מגוריו לכל שטח אחר שבאותו מחוז-משטרה עצמו בלא הרשאה בכתב של מפקח המשטרה במחוז, או לכל מחוז-משטרה אחר בלא הרשאה בכתב של האינספקטור הכללי של המשטרה;

(ג) לא יעזוב את העיר, הכפר או הנפה, שבהם הוא גר, בלא הרשאה בכתב של מפקח המשטרה במחוז;

(ד) יודיע בכל זמן למפקח המשטרה במחוז, במחוז-המשטרה שבו הוא גר, את הבית או את המקום שבו הוא גר;

(ה) יהיה חייב, בכל זמן שידרוש ממנו הפקיד הממונה על המשטרה בשטח שבו הוא גר, לבוא אל תחנת-המשטרה הקרובה ביותר;

(ו) יישאר מאחורי דלתות ביתו למן שעה אחת לאחר שקיעת החמה ועד להנץ החמה, והמשטרה תהיה רשאית לבקר אותו במקום מושבו בכל זמן.

(3) כל שוטר או כל חבר לחילות הוד רוממותו רשאים לאסור כל אדם, שבגינו ניתן צו לפי תקנות-משנה (1) ו-(2), ולהובילו לשטח שהוא צריך להיות בו.

(4) מפר אדם כל-שהוא, שעליו ניתן צו כנ"ל, את דבריהם של הצו האמור או של התקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

111.—(1) מפקד צבאי רשאי להורות בצו כי ייעצר אדם כל-שהוא למשך תקופה כל-שהיא, שלא תעלה על שנה אחת, באותו מקום-מעצר שיהיה המפקד הצבאי עשוי לנקוב אותו בצו.

(2) מקום שניתן צו לפי התקנה הזאת על אדם, שבוים אליו עומד בחקפו צו לפי תקנה 109 או תקנה 110, יהיו רואים את הצו לפי התקנה הזאת כבא במקומו של אותו צו אחר.

(3) כל חבר לחילות הוד רוממותו או כל חבר לחיל משטרה רשאים לאסור כל אדם, שעליו נתן המפקד הצבאי צו לפי תקנות-משנה (1), ולהובילו למקום המעצר שניקב באותו צו.

(4) לתכליתיה של התקנה הזאת יהיו ועד מייעץ אחד או ועדים מייעצים, שיהיו מורכבים מבני-אדם שמינה אותם הנציב העליון, ובראש כל ועד כזה יושב (יו"ד צרוייה) אדם המחזיק, או שהחזיק, במשרה משפטית או שהינה, או היה, פקיד קשיש בממשלה. תפקידיו של כל ועד כזה יהיו לעיין בכל השגה על צו כל-שהוא לפי התקנה הזאת, שהגישה כהלכה לוועד האדם, שהצו נוגע אליו, ולהמליץ בפני המפקד הצבאי על הצעות בקשר אל-כך.

(5) כל שוטר רשאי לאסור, ללא פקודה, כל אדם, שעליו ניתן צו לפי התקנה הזאת, ותוא עובר אחת מן העבירות הנקובות בתקנות-משנה (7) של התקנה הזאת, ואותו אדם יהיה צפוי — משיתחייב בדינו בבית-משפט שלום — למאסר של שישה חדשים או לקנס של מאה פונט או לאותם מאסר וקנס כאחד, או שיהיה הפקיד הממונה על מקום-המעצר רשאי להעניש אותו אדם בכל עונש מן העונשים הרשומים בחלק א' של התוספת השישית על תקנות בית-הסוהר, וכן —

(א) אם עונש בקנס, ייעצר — נוסף על אותו קנס — במקום-מעצר בהתאם לצו, שהוצא לפי תקנות-משנה (1), או

(ב) אם נגזר עליו מאסר למשך זמן הפחות מתקופת מעצרו שלא נתמלאה, יהיה נעצר שוב — כחום אותו פרקיומן — בהתאם לצו שהוצא לפני תקנות-משנה (1).

השגחת משטרה.

מעצר.

חוקי פלשתינה (א"י),
ע' 2150.

(6) נציב בתי-הסוהר רשאי לתת פקודות או הוראות בדבר הנהלתו הפנימית של, ובדבר כל עניין אחר בקשר אל, כל מקום-מעצר, שניקב בצו כל-שהוא, שניתן לפי תקנת-משנה (1), ובדבר הדיסציפלינה של כל בני-אדם העצורים בו.

(7) כל אדם, שנעצר במקום-מעצר בהתאם לקביעותיה של התקנה הזאת, העושה אחד מן הפעלים הבאים, יאשם בעבירה על התקנות האלה, ויהיה עשוי להיענש כאשר נקבע בתקנת-משנה (5):—

(א) חדל מלציית לכל צווים או הוראות, שנתנם נציב בתי-הסוהר בדבר דיסציפלינה או כל עניין אחר לפי תקנת-משנה (6), או מלמלא אחריהם, או אחר כל פקודה שניתנה בהיתר בכוח הרשאתן של כל פקודות או הוראות כאלה;

(ב) חדל מלציית לכל פקודה, שנתן לו הפקיד הממונה על מקום-המעצר; הפקיד הממונה על מקום-המעצר יהיה הפקיד הקשיש של בית-הסוהר הנוכח באותו מקום-מעצר בכל זמן;

(ג) משתמש בלשון חרפת או בלשון בלתי-הוגנת או אינו הוגן בפעל או בתנועת-גוף;

(ד) צועק או עושה רעש שלא לצורך בתחומי מקום-מעצר;

(ה) עושה מעשה מטריד במקום-מעצר;

(ו) מסרב או מוניה מלמלא אחר כל פקודה או הוראה שבחיתר, שהובאו לתשומת לבו באופן כל-שהוא;

(ז) מאיים באלימות על כל אדם עצור אחר;

(ח) מתייחס בזילזול אל כל פקיד או אדם המועבדים במקום-מעצר או בקשר אליו;

(ט) אוהז בחפץ כל-שהוא בניגוד לפקודותיו או להוראותיו של הפקיד הממונה על מקום-מעצרו;

(י) מאשים כל פקיד או כל אדם, המועבדים במקום-מעצר, בהאשמה כוזבת כל-שהיא;

(כ) מכת פקיד או אדם, המועבדים במקום-מעצר, או משתמש באלימות כנגדם או כנגד כל אדם עצור אחר;

(ל) משתתף במעשה אלימות או אי-קבלת מרות מכל מין, או מסית אדם כל-שהוא לעשות זאת;

(מ) נמלט, או קושר קשר להימלט, או מסייע לכל אדם עצור אחר להימלט ממקום-מעצרו;

(נ) מחבל במידת כל הפץ או רכוש ממשלתי, שיש לו אפשרות לגשת אליו, או כל חלק של מקום-מעצר;

(ס) מנסה לעבור עבירה כל-שהיא מן העבירות הנ"ל.

112—(1) כחור של הנציב העליון יהיה יפה לתת צו חתום בידו (הנוכח להלן בתקנות האלה בשם "צו גלות") הדורש מאדם כל-שהוא לעזוב את פלשתינה (א"י) ולהישאר מחוצה לה.

(2) כחור של הנציב העליון יהיה יפה לדרוש — בצו חתום בידו — מאדם כל-שהוא, הנמצא מחוץ לפלשתינה (א"י), כי יישאר מחוץ לפלשתינה (א"י). אדם שבגינו נתפרסם צו כזה יישאר מחוץ לפלשתינה (א"י), כל זמן שיעמד הצו בתקפו. צו לפי התקנות האלה אפשר לעשותו כפוף לאותם דברים ותנאים, שהיה הנציב העליון עשוי לדאוגם נכונים.

(3) אדם, שבגינו ניתן צו-גלות, יעזוב את פלשתינה (א"י) בהתאם לצו, ולאחר-מכן יישאר מחוץ לפלשתינה (א"י) כל זמן שיעמד הצו בתקפו.

(4) כל אדם, שבגינו ניתן צו-גלות, יהיה צפוי להישאר במשמר — בהיותו מחכה לגלות ובהיותו מובל לאגיייה, לרכבת, לאווירון או לכל-רכב כל-שהם בפלשתינה (א"י) — באותו אופן שהיה הנציב העליון עשוי להורותו בצו-הגלות שלו או באופן אחר, וכל זמן שהוא נמצא במשמר כזה יהיו רואים אותו כבמשמר מותר.

(5) רבי-חובלה של אגיייה או אוביל של אווירון, העומדים לבקר בכל נמל או מקום שמתוך פלשתינה (א"י), יקבלו — אם הורה אותם על-כך הנציב העליון — אדם שעליו ניתן צו-גלות באגיייה או באווירון, ויהנו לו אפשרות-ניסיעה לאותם נמל או מקום, ומקום-ניסיעה וקיום נאותים במשך הניסיעה.

113. כשניתן צו לפי החלק הזה על פקיד ציבורי, רשאי הנציב העליון לצוות כי ישולח אותו פקיד ממשרתו או כי תיעצר משכורתו, כולה או חלקה, במשך הזמן שבו עומד הצו בתקפו.

חלק י"א — לקיחה באנגריה וכו'.

114. (1) מושל מחוז רשאי לקנות אחיזה בקרקע כל-שהיא, אם נראה לו נחוץ או מועיל לעשות כן לטובת שלומן של הציבור, הגנתה של פלשתינה (א"י), קיומן של הסדר הציבורי או קיומם של ההספקה והשירותים החיוניים לכלל, או להמשיך באחיזה בכל קרקע, שבה נקנתה אחיזה קודם לכן לפי תקנה 48 של תקנות ההגנה, 1939, והוא רשאי להחיל — בו בזמן או מומן לזמן לאחרי-כך — אותן הוראות, הנראות לו נחוצות או מועילות בקשר אל קניית אחיזה, המשכנת אחיזה, או ההזרתי-אחיזה בקרקע, או לצרכיהן.

(2) כל שוטר או חבר לחילות הודו רוממותו רשאים לכפות כל הוראות שתקנתה לפי תקנת-משנה (1).

(3) כל זמן שקרקע כל-שהיא נמצאת באחיזתו של מושל המחוז מכוח תקפה של תקנת-משנה (1), רשאי מושל המחוז להשתמש בה, או אפשר להשתמש בה לפי הרשאתו — למרות כל צמצום שהוטל על השימוש בה בהיקף כל-שהוא או בכלי כל-שהוא או באופן אחר — לאותן תכליות ובאותו אופן, שמושל המחוז רואה אותם מועילים לטובת שלומן של הציבור, הגנתה של פלשתינה (א"י), קיומן של הסדר הציבורי או קיומן של ההספקה והשירותים החיוניים לכלל; וכדי להסיר ספק מצהירים בזה, שכוחו של מושל מחוז לפי תקנת-המשנה הזאת להרשות שישתמשו בקרקע כולל כוח להרשות לכל בני-אדם, העוסקים בכל עסק או קיבולת, להחזיק ולהשתמש בקרקע לצרכי העסק או הקיבולת ההם באותם תנאים, שעליהם יהיו עשויים להסכים ביניהם מושל המחוז ואותם בני-אדם, אם סבור מושל המחוז כי לטובת אחד מן העניינים הנ"ל מועיל הדבר שיחזיקו וישתמשו בקרקע כנ"ל.

(4) כשנקנתה או הומשכה אחיזה בקרקע כל-שהיא לפי התקנה הזאת, רשאי מושל המחוז, במידה שהדבר נראה לו נחוץ או מועיל בקשר אל קנייתה או המשכנתה של אחיזה בקרקע, או אל השימוש בקרקע כל זמן שהיא נמצאת באחיזתו של מושל המחוז, או בגלל השימוש באחד מן הכוחות האמורים —

(א) לעשות, או להרשות לבני-אדם המשתמשים בקרקע שיעשו, ביחס לקרקע, כל דבר, שהיה זכאי לעשותו כל אדם, שיש לו טובת-הנאה כל-שהיא בקרקע, מכוחה של טובת-הנאה הזאת, והיא, וכן

(ב) לקבוע בצו איסור או צמצום של השימוש בזכויות מעבר בקרקע ובזכויות אחרות הנוגעות בה, שמהן נהנה אדם כל-שהוא, בין מכוח טובת-הנאה בקרקע ובין באופן אחר, (5) בעל קרקע כל-שהיא או המחזיק בה ימציאו — אם הורה אותם מושל המחוז, או הורה אותם, מטעם מושל המחוז, לעשות כן — לאותם רשות או אדם, ובמשך אותו זמן, שיהיו עשויים להינקב בהוראה, אותן ידיעות שברשותם הנוגעות בקרקע (שהן ידיעות אשר אפשר לדרוש מהם באופן מסתבר בקשר אל ביצועה של התקנה הזאת), שתהיינה עשויות להינקב כך.

(6) מקום שנקנתה אחיזה בקרקע לפי תקנה 48 של תקנות ההגנה, 1939, והומשכה לפי התקנה הזאת, יוסיפו לעמוד בתקפם כל צו או הוראה, שעמדו בתקפם לפי תקנה 48 האמורה ביחס לקרקע, ויהיו רואים אותם כאילו נערכו או ניתנו לפי התקנה הזאת.

(7) כל אדם, המפר צו או הודעת העומדים בתקפם מכוח תקפה של התקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנת האלה.

(8) מקום שנקנתה אחיזה בקרקע כל-שהיא לפי התקנה הזאת, או — לאחר שנקנתה לפי תקנה 48 של תקנות ההגנה, 1939, ביום 29 ביולי, 1943, או לאחריו — הומשכה לפי התקנה הזאת, והקרקע היתה בלתי-מוחזקת בזמן שנקנתה בו אחיזה, יהיו רואים אותה קרקע כאילו נשארה בלתי-מוחזקת. מקום שנקנתה אחיזה בקרקע כל-שהיא לפי תקנה 48 האמורה לפני יום 29 ביולי, 1943, והיא מומשכת לפי התקנה הזאת, והיו רואים את הקרקע כאילו נשארה בלתי-מוחזקת לרגל תקנת-משנה (2) של תקנה 2 מתקנות ההגנה (שחרור ממסים מקומיים).

1943, ימשיכו לראות את הקרקע כנשאת בלתי-מוחזקת במשך הזמן שמומשכת האחיזה בה לפי התקנה הזאת.

לקיחה באנגרייה של רכוש להבדיל מקרקע.

115.—(1) בתקנה הזאת המונח „הפץ“ כולל כל עצם, כלירכב או בעלי-חיים וכל סירת-מנוע, סירת-פריקה, סירה או אני זעיר אחר, ואולם אינו כולל אנייה של כל מין אחר או אווירון או מטבע, זהב, ניירות-ערך או כלים עזברים לסחר.

עיתון מיום 26.8.39 ע' 548.

(2) מושל מחוז או מפקד צבאי או אדם, הפועל לפי הרשאתו הכללית או המיוחדת של כל אחד ואחד מהם, רשאים — אם נראה להם נחוץ או מועיל לעשות כן לטובת שלומן של הציבור, הגנתה של פלשתינה (א״י), קיומו של הסדר הציבורי או קיומם של ההספקה או השירותים החיוניים לכלל, — לקחת באנגרייה, או להמשיך, לאחוז באנגרייה שנעשתה לפי תקנה 51 של תקנות ההגנה, 1939, כל הפץ, והם רשאים לתת אותן הוראות, הנראות להם נחוצות או מועילות בקשר אל הלקיחה באנגרייה. כל אדם, המפר כל הוראה כזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

פרק קמ״ו.

(3) מקום שנלקח באנגרייה כל הפץ, או הומשכה אחיזה באנגרייה בכל הפץ, לפי התקנות הזאת, או שנמצא רכוש כל-שהוא שאינו מקרקעים באחיזתו של הנציב העליון, או שהוא עומד לרשותו, מכוח תקפו של סעיף 49 של פקודת משרד הדואר, רשאים מושל מחוז או מפקד צבאי או כל אדם, הפועל בהרשאתו הכללית או המיוחדת של כל אחד ואחד מהם, להשתמש או לנהוג, או להרשות שישהמשו או שינהגו, בחפץ או ברכוש לאותן תכליות ובאותו אופן, שהם חושבים אותם למועילים לטובת כל אחד מן העניינים הנזכרים, והם רשאים להחזיק בחפץ או ברכוש או למכרם או להעבירם מרשותם באופן אחר, כאילו היו בעליהם, וכאילו היו החפץ או הרכוש נקיים מכל משכנתה, ערובה, שעבוד או חיוב אחר כיוצא באלה, ובמקרה שבו החפץ או הרכוש שלקחו באנגרייה הם כלירכב, אנייה, מחפר, עגורן, כלי מלאכה חקלאי או מכונה חקלאית, רשאים הם לרכשם מתוך שימסרו לבעל הודעה כי רכשום בתמשך לתקנות האלה. כשנמסרה הודעת-רכישה, כי אז בתחילתו של היום שבו נמסרה ההודעה —

(א) יקנו כלי הרכב, האנייה, המחפר, העגורן, כלי-המלאכה החקלאי או המכונה החקלאית לנציב העליון נקיים מכל משכנתה, ערובה, שעבוד או כל חיוב אחר כיוצא באלה, וכן

(ב) תסתיים תקופת הלקיחה באנגרייה של הנזל.

פרק קכ״ח

(4) נוכח החשבונאי הכללי לדעת שכלירכב, שבניגו הוענק רשיון לשמרו לפי פקודת התובלה בדרכים, נרכש מתוך שימוש בכוחות שהוענקו בתקנה הזאת — לפני תום מועד תקפו של אותו רשיון, רשאי החשבונאי הכללי להרשות כי יחזירו לאדם, שהיה בתאריך אותה רכישה בעליו של כלי-הרכב, חלק מתכונתי של הדמים ששולמו תמורת אותו רשיון, לפי הפקודה האמורה או לפי הכללים שלפיה, על אותו חלק מומן תקפו שעדיין לא תם בתאריך הנזל, אם יגיש לו אותו אדם תביעה בכתב על אותה החזרה, לא יאחזר משלושה חודשים לאחר התאריך שבו נרכש אותו כלי-רכב כנזל.

כוח לעבוד בקרקע.

עיתון מיום 26.8.39 ע' 548.

116.—(1) כל חבר לחילות הוד רוממותו, הפועל בשעת מילוי חובתו מכוח תפקידו, וכל אדם הפועל בהרשאתו הכללית או המיוחדת של מפקד צבאי, רשאים לעשות — לכל תכלית הקשורה בשלומן של הציבור, בהגנתה של פלשתינה (א״י), בקיומו של הסדר הציבורי או בקיומם של ההספקה והשירותים החיוניים לכלל — עבודה כל-שהיא בקרקע כל-שהיא, או להניח כל דבר בתוך כל קרקע, עליגבה או מעליה או להמשיך בהחזקת כל עבודה שנעשתה עליגבי כל קרקע, או כל דבר שהונח בכל קרקע, עליגבה או מעליה, לפי תקנה 47 של תקנות ההגנה, 1939.

(2) מפקד צבאי רשאי, אם נראה לו נחוץ או מועיל לעשות כן לטובת שלומן של הציבור, הגנתה של פלשתינה (א״י), קיומו של הסדר הציבורי או קיומם של ההספקה והשירותים החיוניים לכלל, לקבוע בצו איסור או צמצום של עשיית אותה עבודה כל-שהיא, שתהיה עשויה להינזק בצו, בכל קרקע מיוחדת.

(3) שום אדם, להבדיל ממשמשו של הוד רוממותו או משוטרי הפועלים בשעת מילוי חובתם מכוח הפקדיהם, לא יסיר, לא ישנה ולא ישלח יד — אלא ברשות שהוענקה לו בידי

מרשל מחוז או מפקד צבאי או מטעמם — בשום עבודה שנעשתה או שהומשכה החזקה או בשום דבר שהונח או שהומשכה החזקה בקרקע כל-שהיא, על-גבה או מעליה, בהמשך לתקנה הזאת.

(4) כל אדם, המפר כל קביעה מקביעותיה של התקנה הזאת, או כל צו או הוראה שלפיה, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

(5) לצרכיה של התקנה הזאת יהיו רואים את עשייתה של כל עבודה, או המשכת החזקה, ביחס לקרקע כל-שהיא, שהיא כוללת הריסה, מיטוט, השמדה או פסילה לשימוש של כל דבר, שהונח בקרקע, על-גבה או מעליה, והרחקתו מן הקרקע של כל דבר שהונח, נהרס או מוטט כן.

117. לפקודה הפיצויים (הגנה), 1940, ולכל הכללים, הודעות והמינויים שלפיה, תהיה נודעת נפקות ביחס לדברים שנעשו לפי הכתות, אשר הוענקו בתקנות האלה, כאילו תוקנה הפקודה האמורה עם כניסתן של התקנות האלה לתקפן —

(א) בהכנסת המלה „או“ בסופה של ההגדרה של „סמכויות לשעת-חירום“ בסעיף 2 ובהוספת פסקה חדשה (ד) מיד לאחר זאת כלהלן:—

עיתון מיום 27.9.45, „(ד) תקנות 114, 115 ו-116 של תקנות-ההגנה (שעת-חירום), 1945, ע' 855, או כל תקנות המתקנות אותן או שבאו במקומן“;

(ב) במחיקת המלים: „במשך התקופה המתחילה ביום עשרים וששה באוגוסט אלה ותשע מאות ושלשים ותשע, וגומרת ביום שיכרזו עליו הוד מלכותו בדבר מלך במועצה כיום שבו נסתיימה שעת חירום“ בסעיף-קטן (1) של סעיף 3, והחלפתן במלים „בכל זמן לאחר יום 26 באוגוסט, 1939“.

118. (1) בלי לפגוע באחת התקנות האחרות מן התקנות האלה רשאי הנציב העליון להרשות בצו, מתוך כפיפות לכל צמצומים או תנאים שיוטלו בצו, להשתמש בקרקע כל-שהיא הנקובה בה, לצרכים צבאיים, לצרכי היל-האוויר, או לכל צורך מצרכיו של צי הוד רוממותו, הכול לפי העניין, במשך אותה תקופה, שתהיה עשויה להינקב בצו, וכל צו כזה יכול לקבוע — במידה שיהיה הדבר נראה לנציב העליון נחוץ או מועיל לצרכים הנזכרים — קביעות —

(א) כדי לזכות (וידן פתוחה) בני-אדם, המשתמשים בקרקע כל-שהיא בהמשך לצו, לעשות אותם פעלים ביחס לקרקע הזאת, שהיו עשויים להינקב בצו, וכן

(ב) כדי לאסור או לצמצם את השימוש בזכויות-מעבר על-פני הקרקע הזאת וזכויות אחרות הנוגעות בה, שמהם נהנה אדם כל-שהוא, בין מכוח תקפה של טובת-הנאה בקרקע ובין באופן אחר.

(2) כל אדם, המפר צו כל-שהוא שניתן לפי התקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

חלק י"ב. — קביעות-ענשים שונות.

119. (1) מפקד צבאי רשאי להורות בצו שישמטו לטובת ממשלת פלשתינה (א"י) כל בית, מבנה או קרקע, שיש לו טעם לחשוד בהם שמהם נורה נשקראש כל-שהוא, שלא כחוק, או שמהם נזרקו פצצה, רימוני-יד או חפץ נפיץ או מבעיר כל-שהם שלא כחוק, או כל בית, מבנה או קרקע השלונים בכל שטח, עיר, כפר, שכונה או רחוב, שבהם נזכה לדעת לי תושביהם, או מקצת מתושביהם, עברו, או ניסו לעבור, או חיזקו את ידי העוברים, או היו שותפים שלאחר מעשה לעוברים עבירה על התקנות האלה, עבירה שבה כרוכות אלימות או הטלת אימה או עבירה שעליה נדונים בבית-משפט צבאי; ומשמטו בית או מבנה או קרקע כל-שהם כנ"ל, רשאי המפקד הצבאי להחריב את הבית או את המבנה או כל דבר הגדל על-פני הקרקע.

(2) חברים לחילות הוד רוממותו או לחיל המשטרה, הפועלים בהרשאתו של המפקד הצבאי, רשאים לתפוס ולהחזיק — ללא פיצויים — כל רכוש בכל שטח, עיר, כפר, שכונה או רחוב כאלה הנזכרים בתקנת-משנה (1), לאחר שיפנו משם — ללא פיצויים — את המחזיקים הקודמים, אם ישנם כאלה בנמצא.

הלות פקודת הפיצויים (הגנה), 1940, מס' 18 לש' 1940.

שימוש בקרקע לצרכי תילות הוד רוממותו.

שמש והריסה של רכוש וכד.

120. הנציב העליון רשאי להורות בצו כי ישמוט לטובת ממשלת פלשתינה (א"י) כלל רכוש, או מקצתו, של אדם כלשהוא, שבו נוכח הנציב העליון לדעת כי עבר, או ניסה לעבור, או חיוק את ידי העוברים, או היה שותף לאחר מעשה לעוברים עבירה על התקנות האלה, עבירה שבה כרוכות אלימות או הטלת אימה, או עבירה שעליה נדונים בבית-משפט צבאי.
121. (1) נוכח מפקד צבאי לדעת כי תושביו של שטח כלשהוא חדלו לסייע, כדי מידה שמסתבר כי יש בידם לעשות כן, לחילות הוד רוממותו או לחיל המשטרה לשם הבטחת שלומן של הציבור, קיומן של הסדר הציבורי או דיכויים של התקוממות, מרד או מהומה, יהיה רשאי להורות כי תישלח משטרה לשטח ההוא, וכן יהיה רשאי הוא לדרוש בצו ממחזיקי מקומות בשטח הזה כי יספקו (סח"ד פתוחה) חינוס למשטרה ששלחה כן אותם אכסן ומזון ולמשך אותה תקופה, שיהיו עשויים להינקב בצו.
- (2) חיל המחזיק במקום כלשהוא מלמלא אחר הצו, יאשם בעבירה על התקנות האלה, וחברים כלשהם לחיל המשטרה הנדונים בזה, רשאים לתפוס ולהחזיק במקומו, ולפנות את המחזיקים הקודמים, ללא תשלום, וכן רשאים כל חברים כאלה הנ"ל לתפוס ולהחזיק ללא תשלום כל מזון שבר.
- חלק י"ג.—תנועות בני-אדם, תעבורה.
122. (1) מפקד צבאי, או אדם הפועל בהרשאתו הכללית או המיוחדת של מפקד צבאי, רשאים — בצו או מתוך מתן הוראות או באופן אחר —
- (א) לאסור, לצמצם או להסדיר, או לקבוע קביעות בכדי לאסור, לצמצם או להסדיר, את השימוש בדרכים בדרך-כלל, או בדרכים שבשטח נקוב כלשהוא או בדרכים נקובות כלשהן, או לקבוע את קווי הדרכים שבהם צריכים לעבור כלירכב או בעלי-חיים בדרך-כלל, או מין או סוג נקובים של כלירכב או בעלי-חיים או כלירכב או בעלי-חיים נקובים, או בני-אדם בדרך-כלל או בני-אדם ממין או סוג נקובים או בני-אדם נקובים; (ב) לדרוש, או לקבוע קביעות כדי שידרשו, מבני-אדם, שהם בעלים לכלירכב כלשהוא, או שנמצא באחיותם או בשליטתם כלירכב כלשהוא, שישתמשו בכלירכב להובלת אותן הסחורות ובאותם זמנים ובאותן דרכים, שיהיו עשויים להינקב;
- (ג) לאסור, לצמצם או להסדיר, או לקבוע קביעות כדי לאסור, לצמצם או להסדיר, בין בדרך-כלל ובין בשטחים נקובים, את נסיעתם של בני-אדם בדרך-כלל או של בני-אדם ממין או סוג נקובים, או של בני-אדם נקובים, באווירונים, ברכבות, במכוניות, באוטובוסים של מנוע או בכלירכב אחרים או במיני כלירכב אחרים, או באניות המפליגות בין מקומות שבפלשתינה (א"י).
- (2) כל אדם, המפר צו, הוראה או דרישה כלשהם, שנערכו או ניתנו מכוח תקפה של התקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.
123. כל חבר לחילות הוד רוממותו או לחיל המשטרה רשאים לדרוש בצו מכלל תושביה של עיר, כפר, שטח או שכונה כלשהם, או ממקצתם, להסיר מכל דרך, שבאותם עיר, כפר, שטח או שכונה כל מיתרס או כל זכוכית, מסמרים או מחסומים או מכשולים אחרים לשימוש נאות באותה דרך לתעבורה או באופן אחר, וכל אדם, המפר כל צו כזה, יאשם בעבירה על התקנות האלה.
124. מפקד צבאי רשאי לדרוש בצו מכל אדם, בתחומי שטח כלשהוא שניקב בצו, כי יישאר בפנים הבית במשך אותן שעות שההיינה עשויות להינקב בצו, ובמקרה כזה, כל-אדם הנמצא או נשאר מחוץ לבית בתחומי השטח ההוא במשך אותן שעות ללא תעודת-היתר, בכתב שהוצאת בידי המפקד הצבאי או בידי כל אדם שהרשהו המפקד הצבאי כהלכה להוציא אותן תעודת-היתר, או בשמם, יאשם בעבירה על התקנות האלה.
125. מפקד צבאי רשאי להכריז בצו על שטח או מקום כלשהם, כי הם שטח מסוגר לצרכיהן של התקנות האלה. כל אדם הנכנס לתוך שטח או מקום כלשהם או יוצא מתוכם — במשך תקופה כלשהיא, שבה עומד בתקפו צו כזה ביחס לשטח או למקום ההם — ללא תעודת-היתר בכתב שהוצאה בידי המפקד הצבאי או בשמו — יאשם בעבירה על התקנות האלה.

שמט רכושם של יתירים

הארכת כפייה של משטרה נוספת בשטחים מסויימים

העברה והעבורה

הסרת מחסומים מדרוכים

עוצר

שטחים מסוגרים

פיקוח על כבישים. 126. מפקד צבאי רשאי לקבוע בצו — אם הוא מוצא לנחוץ או למועיל לעשותו לטובת שלומו של הציבור, הגנתה של פלשתינה (א"י) או קיומו של הסדר הציבורי — כי ייסגר או יזסט כל כביש, או ייאסר או יצומצם השימוש בכל זכות-מעבר או השימוש בכל נתיבי-מים, וכל אדם, המפר כל צו כזה, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

127.—(1) שום אדם לא —

(א) יעבור עברה (ע"ן חטופה; ב"ת ור"ש קמוצות) במקום כל-שהוא שעליו חלה התקנה הזאת מעיקרה, או

(ב) ייכנס או ירד (י"ד צרוייה) בכל כלי-רכב, אנייה או אווירון, המשמשים או המיועדים לכל צורך מצרכיו של שירות הוד רוממותו, או יעבור עברה (ב"ת ור"ש קמוצות) במקום שבשכנותם של אותם כלי-רכב, אנייה או אווירון.

וכל אדם, הפועל מתוך הפרת התקנה הזאת, או שנמצא בכלי-רכב, אנייה, או אווירון כל-שהם בכל מקרה שבו נכנס או ירד בהם מתוך הפרת התקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה, ובלתי לפגוע בכל משא-ומתן משפטי שיהיה עלול להינקט עליו, יהיו כל חבר לחילות הוד רוממותו או כל שוטר רשאים להרחיקו מן המקום או מכלי-הרכב, האנייה או האווירון, הכול לפי העניין.

(2) כל אדם, שיהיה נמצא — לכל תכלית העשוייה לפגוע בשלומו של הציבור או בהגנה או בקצמו של הסדר הציבורי — בכל מקום, או בשכנותו של כל מקום, שעליהם חלה התקנה הזאת מעיקרה, או בכל כלי-רכב, אנייה או אווירון כאלה הנ"ל, יאשם בעבירה על התקנות האלה; ומקום שהוכח — בכל משא ומתן משפטי, שנקטו בו על אדם מכוח תקפה של תקנה המשנה הזאת, כי היה נוכח — בזמן הנדון — בבניינים, במקום, בכלי-הרכב, באנייה או באווירון הנוגעים בדבר, או בשכנותם, תהיה התביעה רשאית להביא אותה ראייה נוספת לאפיו של אותו אדם (ובכלל זה ראייה כי נתחייב בדין לשעבר על עבירה כל-שהיא), שתהיה נוטה להראות כי היה נוכח כך לכל תכלית כזאת.

(3) כל אדם, המשתוטט בשכנותו של מקום כל-שהוא, שעליו חלה התקנה הזאת מעיקרה, או כל כלי-רכב, אנייה או אווירון כאלה הנ"ל, והוא ממשיך להשתוטט בשכנות ההיא לאחר שדרש ממנו חבר לחילות הוד רוממותו או שוטר לעזוב אותם, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

(4) המקומות, שעליהם חלה התקנה הזאת מעיקרה, הם מקומות המשמשים או המיועדים —

(א) לאחד מצרכיו של שירות הוד רוממותו או להגנה, או

(ב) לביצועו של כל שירות עיקרי.

חלק י"ד — קביעות שונות.

128. הנציב העליון רשאי להורות בצו — אם נראה לו הדבר נחוץ או מועיל לטובת שלומו של הציבור, הגנתה של פלשתינה (א"י) או קיומו של הסדר הציבורי — כי ייסגרו כל משרדי-הדואר, או מקצתם, או כי יוחלו כל השירותים — או מקצתם — שנותנת אותם הנהלת הדואר בכל משרדי-הדואר, או מקצתם.

129.—(1) מפקד צבאי רשאי — בצו —

(א) אם נראה לו הדבר נחוץ או מועיל לעשות כן לטובת שלומו של הציבור, הגנתה של פלשתינה (א"י), קיומו של הסדר הציבורי, או קיומם של ההספקה או השירותים החיוניים לכלל — לדרוש מבעליהם או ממנהליהם של חנויות או של עסקים בדרך-כלל, או של כל מין של חנויות או של עסקים, או של כל חנויות או עסקים נקובים, שיש לו טעם להיות סגור בהם כי נסגרו עקב סגירה מאורגנת או כללית של עסקים — בין בכל השטח שלו ובין בכל עיר, כפר, שכונה או רחוב נקובים — כי יפתחום ויעסקו בעסקים כרגיל;

(ב) אם נראה לו הדבר נחוץ או מועיל לעשות כן לטובת שלומו של הציבור, הגנתה של פלשתינה (א"י) או קיומו של הסדר הציבורי, לדרוש מן המחזיקים במקומות מכל מין או סוג נקובים, או במקומות נקובים — בכל רחבי השטח שלו או בכל עיר, כפר, שכונה או רחוב נקובים — כי ייסגרו, יחד עם כל שערים או פתחות אחרות המובילים אליהם, וישמרום סגורים במשך אותה תקופה שתהיה עשוייה להינקב.

(2) כל אדם, המפר צו כל-שהוא לפי התקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

עברה (ע"ן חטופה; ב"ת ור"ש קמוצות) ושוטפות.

שירותי דואר.

עווים לפתוח ולסגור מקומות.

שירות טלפון.

130.—(1) הנציב העליון רשאי לקבוע קביעות בצו לשם צמצום השימוש בשירות הטלפון כדי אותם בני-אדם או מיני בני-אדם, שיראם ראויים לכך, או לשם הסדרת השימוש בשירות הטלפון או הטלת תנאים על-כך, ונוסף על-כך יכול כל צו כזה לקבוע קביעות לשם כפיית הצו מתוך הרשאה לסלק קווי טלפון או מכשירים ולהיכנס לרכוש לתכלית ההיא או לעניין אחר.

(2) כל אדם, שיפר צו כל-שהוא אשר ניתן לפי תקנת-משנה (1) או תנאי כל-שהוא שהוטל בכל צו כזה, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

131. כל אדם, אשר —

(א) יעשה פעל כל-שהוא, בשעה שיש לו טעם מסתבר להאמין, כי זה עלול למנוע חברים לחילות הוד רוממותו או לחיל המשטרה, או בני-אדם העוסקים בביצוע שירותים עיקריים, מלבצע את חובותיהם, או עלול לפגוע בביצוע ה"ל" ; או

(ב) יעשה פעל כל-שהוא — ביחס לכל אדם, שהוא יודע בו כי הלה חבר לחילות הוד רוממותו או לחיל המשטרה או אדם העוסק בביצוע שירותים עיקריים — מתוך התכוונות לעשותו על-ידי-כך בלתי-מוכשר לבצע ביעילות את חובותיו מכוח תפקידו, או לעסוק ביעילות בעבודתו כאדם שנשנתה כן, הכול לפי העניין, יאשם בעבירה על התקנות האלה:

בתנאי שלא יאשם אדם בעבירה כנ"ל, רק מפני שהוא משתתף בשביתה, או מפתה בדרכי שלום כל אדם אחר להשתתף בשביתה.

התערבות בענייני חילות הוד רוממותו וכו'.

כוח לעצור בני-אדם חשודים.

132.—(1) חדל אדם כל-שהוא — כשחוקרים אותו שוטר או חבר לחילות הוד רוממותו, הפועלים בשעת מילוי חובתם מכוח תפקידם — מלהניח את דעתם של השוטר או החבר לחילות הוד רוממותו בדבר זיהותו או בדבר תכליות שלשמן הוא שוהה במקום שבו נמצא, יהיו השוטר או החבר לחילות הוד רוממות רשאים — אם חושדים הם באדם ההוא שפעל או שהוא עומד לפעול באופן כל-שהוא העשוי לפגוע בשלומו של הציבור או בהגנתה של פלשתינה (א"י) או בקיומו של הסדר הציבורי — לאסרו ולעצרו עד שתיערכנה חקירות.

(2) לא ייעצר שום אדם — לפי הכוחות שהוענקו בתקנה הזאת — למשך תקופה שתעלה על עשרים וארבע שעות, אלא בהרשאתו של שוטר בן דרגה שאינה נמוכה מדרגת אינספקטור, או — מתוך כפיפות למה שנקבע להלן — למשך תקופה של ארבעים ושמונה שעות בסך-הכול:

בתנאי שאם נוכח שוטר כזה הנ"ל לדעת, שאי-אפשר להשלים את החקירות הדרושות במשך תקופה של ארבעים ושמונה שעות, יהיה רשאי שוטר בן דרגה שאינה נמוכה מדרגת מפקח משטרה להרשות כי האדם העצור ייעצר מעצר נוסף למשך תקופה נוספת, שלא תעלה על שבעה ימים, ואולם עם מתן כל הרשאה כזאת יודיע תיכף ומלי" את הנסיבות לאינספקטור הכללי של המשטרה.

(3) כל אדם, שנעצר לפי הכוחות אשר הוענקו בתקנה הזאת, יהיו רואים אותו כמי שנמצא במשמר שבהיתר, ואפשר לעצרו בכל בית-סוהר, או בכל תחנת-משטרה, או בכל מקום אחר ליוצא באלה, שהורה לתכלית זו — בין בדרך-כלל ובין במיוחד — בידי הנציב העליון.

חקירות מקרי מות וכו'.

133.—(1) למרות כל דבר סותר שנאמר בפקודת חוקרי סיבות המוות —

(א) רשאי חוקר מקרי-מות לוותר על עריכת חקירת מקרה-מות בדבר חללו של חבר כל-שהוא לחילות הוד רוממותו, להבדיל מחלל, המוטל בתחומי שיפוטו, שפלטו הים ליבשה;

(ב) מקום שנוכח חוקר מקרי-המות, האחראי לעריכת חקירת מקרה-מות בדבר חללו של אדם כל-שהוא, לדעת שאותו אדם נהרג כתוצאת פעולותיהם של חילות הוד רוממותו או של חיל המשטרה, שנערכו לתכלית דיכוי הפרת-סדריים, רשאי חוקר מקרי-המות לוותר על עריכת חקירת מקרה-מות בדבר חללו של אותו אדם.

(2) למרות כל דבר הכלול בחוק כל-שהוא — מקום שמת חבר לחילות הוד רוממותו בפלשתינה (א"י) בכל דרך או בכל נסיבות שהן, יהיה מותר לרופא צבאי להוציא תעודת אישור-מימתה בדבר אותו אדם, ואותה תעודת-אישור — לאחר שתיחתם התימת-אישור כשם (שי"ן צרוייה) הקצין המפקד — תשמש הרשאה מלאה ומספקת כדי לקבור את חללו של אותו אדם.

(3) למרות כל דבר הכלול בחוק כל-שהוא יהיה מותר למושל-המחוז לצוות כי חללו של כל אדם שהומת מיתת בית-דין בבית-הסוהר המרכזי בעכו, או בבית-הסוהר המרכזי בירושלים, ייקבר באותו בית-קברות של הקהילה, שאותו אסיר נמנה עמה, כאשר יורה מושל-המחוז.

134—(1) כל אדם, אשר —

פעלים מטעים
והטעיה.

(א) יעשה פעל כל-שהוא, המחושב להעלות על הדעת בשקר, כי הוא — או אדם אחר כל-שהוא — פועלים או אינם פועלים (בין בדרך-כלל ובין בתפקיד מיוחד) בשירותו או בשמו של הוד רוממותו, או בשירותה או בשמה של ממשלה זרה, או כחבר לחיל המשטרה או לגדוד מכבי אש, או בשירותה או בשמה של קיבולת העוסקת בביצוע שירותים עיקריים, או

(ב) יעשה, ביחס לכל רכוש, פעל כל-שהוא, המחושב להעלות על הדעת בשקר, כי הרכוש שייך או אינו שייך להוד רוממותו, או נמצא או אינו נמצא באחיותו או בשליטתו של הוד רוממותו, או מויין, נבחר או יוחז או שלא מויין ולא נבחר ולא ייחד בשם הוד רוממותו לתכלית מיוחדת, או

(ג) יעשה פעל כל-שהוא שבאמצעותו תימסרנה, או עלולות להימסר, לקהל — או לכל חלק ממנו — הנראות, הדרכות או ידיעות המיומרות בשקר כי הנצא או ניתנו כהלכה לתכליות הקשורות אל הגנתה של פלשתינה (א"י) או אל הבטחת שלומה של הציבור או הסדר הציבורי, או

(ד) יתן אות-הגנה כל-שהוא באופן אחר מאשר לתכלית אשר לשמה הורשה מתן האות ההוא בידי הנציב העליון או בשמו, או בידי רשות שהוגדרה בתקנה 80, או באופן אחר מאשר בנסיבות שבהן הורשה מתן האות כנ"ל, או יעשה פעל כל-שהוא, או ידע הודעה כל-שהיא, כשהיה לו טעם מסתבר להאמין כי הפעל או ההודעה עלולים להביא לידי כך שיינתן אותו באופן אחר מאשר לתכלית ההיא או באופן אחר מאשר בנסיבות ההן, או יעשה פעל כל-שהוא, כשהיה לו טעם מסתבר להאמין שעלולים לטעות ולהשוב את הפעל למתן אות כזה, או

(ה) יעשה פעל כל-שהוא, או ידע הודעה כל-שהיא, כשהיה לו טעם מסתבר להאמין כי הפעל או ההודעה עלולים להטעות אדם בביצוע תפקידים מותרים כלשהם הקשורים אל הגנתה של פלשתינה (א"י) או אל הבטחת שלומה של הציבור או הסדר הציבורי, יאשם בעבירה על התקנות האלה:

בתנאי שקביעותיה של פסקה (א) לא תחולנה על כל דבר שעשו משמש הוד רוממותו או שוטר כל-שהם, הפועלים בשעת מילוי חובתם מכוח תפקידם.

(2) בתקנה הזאת הכיטוי „אות-הגנה" מובנו כל אות שהורשה בידי הנציב העליון או בשמו לשמש לכל תכלית הקשורה אל הגנתה של פלשתינה (א"י) או אל הבטחת שלומה של הציבור או הסדר הציבורי, והוא כולל כל אות שעת-הירום או את הפסקת שעת-הירום כפי שהוגדרו בתקנה 80.

מכירת משקה משכר.
מס' 4 'ש' 1935.

135—(1) למרות כל דבר הכלול בפקודת מכירת משקאות משכרים, 1935, רשאי מפקד צבאי בצו לאסור, לצמצם או להסדיר מכירת משקאות משכרים לחילות הוד רוממותו ולחיל המשטרה, ובלי לפגוע בכללותו של הכוח הזה אפשר ליתן כל צו כזה על —

- (א) מכירת כל סוג של משקה משכר או מכירת משקה משכר בכלל ;
 (ב) מכירה לשם צריכה במקום המכירה או צריכה מחוץ למקום המכירה ;
 (ג) מכירה במקומות שיש עליהם רשיון בכלל, או במקומות שיש עליהם רשיון בשטח נקוב כל-שהוא או במקומות נקובים שיש עליהם רשיון ;
 (ד) מכירה לחברים לחיל הוד רוממותו ולחיל המשטרה בכלל או לסוג כל-שהוא של חברים לחילות הוד רוממותו או לחיל-המשטרה ;
 (ה) מכירה בצירוף כל-שהוא של אותן נסיבות.

(2) כל אדם, המפר צו כל-שהוא לפי התקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

136—(1) כל אדם, אשר בשעה שאינו חבר לחילות הוד רוממותו או חבר לחיל המשטרה, הפועלים בשעת מילוי חובתם מכוח תפקידם —

יריעות בעלות
ערך צבאי.

(א) משיג, או

(ב) רושם רשומה, או

(ג) מודיע לאדם אחר כל-שהוא או מפרסם, או

(ד) אוהז בידו תעודה כל-שהיא, או כל רשומה אחרת שהיא, המכילות —

כל ידיעות שהינן, או מיומרות שהינן, ידיעות בדבר כל עניין מן העניינים הבאים, היינו, מספרם, תיאורם, זיונם, ציודם, סידורם, תנועתם או מצבם של כל חיל מהילות הוד רוממותו או שנטריו, או אניותיהם, כלי-רכבם או אווירוניהם, או פעולותיהם, או פעולותיהם המתוכננות לעתיד, או שבויהם, או תחמושת-המלחמה אשר להם או כל אמצעים להגנתו או לביצורו של מקום כל-שהוא לשם הוד רוממותו, או כל ידיעות אחרות שנודע להן, או מיומר בהן שנודע להן, ערך צבאי, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

(2) בלי לפגוע בכללותה של פסקה (ג) של תקנת-משנה (1) יהיו רואים אדם, הנותן או שולח את הנראה או אות אחר או בשורת-הודעה בכל אמצעי שהוא, או בא בקשרים עם כל אדם אחר באותו אופן או באותן נסיבות אה באותם אמצעים, שבתם הוא עלול להעביר ידיעות לאדם כל-שהוא כאילו מסר את הידיעות לאדם אחר בגדר מרבנה של הפסקה.

137.—(1) מפקד צבאי רשאי — בצו —

(א) לאסור, לצמצם או להסדיר את קנייתם ומכירתם של נשק-אש, תחמושת או חמרי נפץ, או את העיסוק בהם בדרך אחרת, בשטח הנקוב בצו ;

(ב) להורות לכל אדם, שבאחיותו או במשמרו נמצאים — בשטח הנקוב בצו — נשק-אש, תחמושת או חמרי-נפץ, שישמרו במקומות שנתאשרו בהתאם לצו ;

פרק כ"ה

(ג) לבטל או להתלות כל רשיון, שהוצא לפי סעיף 15 של פקדת נשק-האש, או כל רשיון לשאת נשק-אש או להשתמש בו, שניתן לפי הפקודה הזאת, או להורות שתהיה נודעת נפקות לכל רשיון כזה מתוך כפיפות לאותם תנאים, שיהיו עשויים להינקב בצו.

(2) כל אדם, המפר צו כל-שהוא שניתן לפי תקנת-משנה (1), יאשם בעבירה על התקנות האלה.

פרק כ"ח

(3) רשות (ר"ש קמוצה) הנותנת רשיונות לפי פקדת נשק-אש או מפקד צבאי רשאים להעניק לכל אדם רשיון לשאת נשק-אש, אחד או רבים, שפרטיהם יהיו רשומים ברשיון, מתוך כפיפות לאותם תנאים שיהיו רשומים כנ"ל. כל אדם, הקפר כל תנאי כזה, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

פרק כ"ח

(4) למרות כל דבר הכלול בסעיף 11 של פקדת נשק-האש יהיה מותר להעניק רשיון לשאת רובה-צייד לפי הפקודה הזאת לאדם כל-שהוא, אף-על-פי שהלה אינו מחזיק ברשיון-צייד לפי הפקודה הזאת.

עיתון מיום 11.4.40 ע' 492

(5) בתקנה הזאת יכלול המונח "חומר-נפץ" כל חמרי-נפץ החמרי-נפץ מפורצים להבדיל מאבקת-שרפה שחורה, כפי שהוגדרה בתקנות המלאכות התעשיות (יצור אבקת-שריפה שחורה), 1940 ; ויכלול גם תנקת-נתרן (ניטרת צילי), תנקת-אמניון, ניטרר-נפטלינים, ניטרר-בנזינים, ניטרר-טולואנים, ניטרר-גליסרינים, ניטרר-גלוקחים, ניטרר-צלולוזים וניטרר-פינולים.

איסור חמרים נפיצים

138.—(1) לא ייצר שום אדם חמרי-נפץ אלא לפי דבריה ותנאיה של תעודת-היתר, שהעניקה מפקד צבאי, ובהתאם להם, ואם ייצר אדם-כל-שהוא חומר נפץ כל-שהוא מתוך הפרת האיסור הזה, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

(2) בתקנה הזאת "חומר-נפץ" מובנו כמובן שנתיעד לו בתקנה 137.

פגיעות ברכוש וכו'

139.—(1) כל אדם, אשר בשעה שאינו חבר לחילות הוד רוממותו או חבר לחיל-המשטרה הפועלים בשעת מילוי חובתם מכוח תפקידם —

(א) פוגע, או עושה פעל כל-שהוא המחושב לפגוע, או למנוע את השימוש או הפעולה הנאותים, בכל בניין ציבורי, מסילת-ברזל, תעלה, גשר, דרך, מסילת-טראם, כלי-רכב, קו טלגרף או טלפון או מכשיר אלוטטי, כבל או מוסדה, מכרה, חנות, בית-חרושת, מפעל מים, תחנה מחוללת חשמל, או כל מפעל או מוסדה המשמשים או מוסגלים לשמש למדורם, להספקתם, להחנתם או להעברתם של מזון, דלק, תחמושת, מים, אור, חום או כוח, או

(ב) מתקרב, או נמצא בשכנות, או נכנס לכל מקום או רכוש כאלה הנ"ל, מתוך התכוונות לפגוע בהם,

יאשם בעבירה על התקנות האלה, אלא אם יוכיח שפעל בהרשאה מותרת או בהודמנות מותרת. (2) לצרכיה של פסקה (ב) מתקנת-משנה (1) יהיו רואים אדם כאילו הוא מתכוון לעשות מעשה-פגיעה כמתואר בפסקה האמורה, אם עקב היותו אוחז בכל הפץ נפיץ או מבעיר או נשק העלול לגרום מיתה או קלע כסוכן, או עקב נסיבות המקרה באופן אחר, או עקב התנהגותו, בא בית-המשפט לכלל דעה שכוונתו היתה לעשות אוחז מעשה-פגיעה.

140. כל אדם, המפריע לחבר החילות הוד רוממותו או לשוטר כלשהם, הפועלים בשעת מילוי חובתם מכוון תפקידם, או לכל אדם המשתמש בכוחות כלשהם או המבצע חובות כל-שהן, שהוענקו לו או הוטלו עליו בתקנות האלה, או בכל צווים, הוראות, דרישות או הודעות שלפיהן, או הממלא באופן אחר תפקידים מותרים הקשורים אל שלומו של הציבור, הגנתה של פלשתינה (א"י), קיומו של הסדר הציבורי או לקיומם של זהוספקה או השירותים החיוניים לכלל, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

141.—(1) כל אדם, אשר —

(א) משתדל להדיח בני-אדם הנמצאים בחילות הוד רוממותו או בחיל המשטרה, או העוסקים בביצוע שירותים עיקריים, מלמלא את חובתם, או לעורר בין אותם בני-אדם איש-בשעת רצון העלולה להביאם לידי הפרת חובתם, או

(ב) יש באחיותו או בשליטתו — מהוך התכוונות להפר, או לסייע להפר, לחוק ידי מפירה, או ליעץ או להשיג את הפרתה של פסקה (א) — כל תעודה בת טיב כזה, שהפצת העתקה בין כל בני-אדם כאלה הנ"ל עשויה להיות הפרה כזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

(2) תביעה על עבירה לפי התקנה הזאת לא תיערך אלא בהסכמתו של היועץ המשפטי.

142.—(1) כל אדם, אשר —

(א) משתדל, בין בעל-פה ובין באופן אחר, להשפיע על דעת הקהל (בין בפלשתינה (א"י) ובין במקומות אחרים) באופן העלול להיות פוגע בשלומו של הציבור, בהגנה או בקיומו של הסדר הציבורי, או

(ב) עושה פעל כל-שהוא, או יש באחיותו הפץ כל-שהוא, מתוך כוונה לעשות, או להקל את עשייתה של, כל השתדלות כזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

(2) תביעה על עבירה לפי התקנה הזאת, לא תיערך אלא בהסכמתו של היועץ המשפטי.

143.—(1) כל אדם, אשר — ללא הרשאה מותרת או צידוק מסתבר, וחובת הוכחה לכך תהיה מוטלת עליו —

(א) יעכב, יקנה, יחליף או יקבל מחבר כל-שהוא לחילות הוד רוממותו או לחיל-המשטרה או מכל עריק מכל חילות כאלה או מכל אדם, הפועל מטעמם או בשמם של כל בני-האדם הנ"ל, או

(ב) יתבע בפה או ישיא אחד מבני-האדם האמורים למכור, לסלק, או להעביר מרשותם, או

(ג) יהיה מועבד בידי אחד מבני-האדם האמורים, בהיותו יודע בו שהוא משתייך לאחד מאותם החילות או שהוא עריק מאחד מאותם החילות, כדי למכור, לסלק, או להעביר מרשותם, או

(ד) יעכב, ימכור, יחליף, ימסור, יסלק, יקבל או יאחז ברשותו —

כל נשק, תחמושת, חמרי-נפץ, מלבושים, צרכי ציד פרטי, מדליות או צרכים אחרים, שסופקו לשימושם של אחד מן החילות האמורים, או כל הפץ, שהוא רכוש של ממשלת הוד רוממותו או של ממשלת פלשתינה (א"י) או של כל מחלקה של כל אחת ואחת מאותן שתי ממשלות, או כל הפץ שהיה מצוי באספקתם, או שהועל לפלשתינה (א"י) לשימורם, של מוסדות הצי, הצבא או חיל האוויר או של מוסדות חילות המשלחת, יאשם בעבירה על התקנות האלה, ולמרות כל דבר הכלול בסעיף 3 של פקודת הפרוצידורה הפלילית (שפיטה לפי כתב-האשמה) יהיה עשוי לעמוד מיד לדין בפני בית-משפט מחוזי, ומשיתחייב בדין יהיה צפוי למאסר של עשר שנים.

פרק 57.

הפרעה

הדחת בני-אדם שלא יסלאו את חובתם.

העפולה.

אחיזה ועיסוק שלא כחוקר בנשק-אש וכו' השייכים לחילות צבא או משטרה.

144. (1) כל אדם — לאחר שקיבל הוראה על-ידי מושל מחוז או מפקד צבאי, או בשמם — ימציא או יראה (יו"ד פתוחה) לאותם רשות או אדם, שיהיו עשויים להינקב בהוראה, כל אותם ידיעות או הפץ שברשותו, שהם ידיעות או הפץ, שבהם טבור האדם הנותן את התאוראה כי מן הנחוץ או המועיל — לטובת שלומו של הציבור, ההגנה או קיומו של הסדר ציבורי — לקבלם או לבחנם, ואם מפר אדם כל-שהוא כל הוראה כזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

(2) תביעה על עבירה לפי התקנה הזאת לא תיערך אלא בהסכמתו של הירעץ המשפטי. 145. כל חבר לחילות הוד רוממותו, הפועל בשעת מילוי חובתו מכוח תפקידו, וכל אדם שהרשותו על-ידי מושל מחוז או מפקד צבאי —

(א) רשאים להיכנס לכל קרקע לצורך שימוש בכוח מן הכוחות, שהוענקו לגבי הקרקע והיא בתקנות האלה,

(ב) רשאים להיכנס לכל קרקע ולבדקה, כדי להחליט אם יש להשתמש באחד מאותם הכוחות לגבי הקרקע, ואם יש — באיזה אופן, וכן

(ג) רשאים הם לעבור על-פני כל קרקע (עם בעלי-היים וכלי-רכב או בלעדיהם) לשם תכלית כל-שהיא הקשורה אל הבטחת שלומו של הציבור, הגנתה של פלשתינה (א"י), קיומו של הסדר הציבורי או דיכויים של התקוממות, מרד או מהומה או קיומם של ההספקה או השירותים החיוניים לכלל.

146. כל אדם, אשר —

(א) מוסר הרצאת-דברים כחובת או תיאור כוזב, או משתמש בכל עבודה, דין-חשבון או תעודה, הכותבים בפרט חשוב כל-שהוא, לשם תכלית הקשורה בתקנות האלה, או בכל צו הוראה, דרישה, הודעה או מינוי שלפיהן, או בתשובה על כל דרישה שנדרשה בהמשך לכל תקנה מן התקנות האלה, או

(ב) מויף או משתמש, או משאיל או מניח לכל אדם אחר להשתמש, בכל תעודה שהוצאה לצרכיהן של התקנות האלה, או של כל צו, הוראה, דרישה, הודעה או מינוי שלפיהן,

יאשם בעבירה על התקנות האלה.

147. כל אדם, שנעצר לפי תקנה 111, וכל אדם הגמצא במשמר מפני שנחשד על עברו עבירה על התקנות האלה, וכל אדם שנחתייב בדין על עבירה על התקנות האלה, יהיה אפשר — בלי לפגוע בכל כוח מן הכוחות האחרים בעניין זה — לצלמם, למדדם ולבדקם, וכל שוטר רשאי לקחת את טביעות אצבעותיהם ואגודליהם. התצלומים שייעשו יכולים לכלול תצלום מפנים (פ"א קווצא) במלואם, תצלום-מצד אמיתי ותצלום לכל אורך הגוף, המדידות שתיערכנה יכולות לכלול גובה במעומד וגדלם ומקומם — בייחסם זה לזה — של כל צלקת וסימן מובהק בכל חלק מן הגוף. הבחינה שתיערך תהיה כל בחינה הנחוצה כדי לגלות כל צלקת וסימן מובהק כאלה הנ"ל. טביעות אצבעות ואגודלים שתילקחנה תהיינה של נימיהם החיצוניים של האצבעות והאגודלים, או של האצבעות והאגודלים גם יחד של כל אחת משתי הידיים, או של שתיהן כאחת. לא יפורסם תצלום שצולם בהמשך לתקנה הזאת, אלא לשם מציאת-מקומו של האדם הנוגע בדבר, ולא יראו אותו לשום אדם, אלא לשוטר או לפקיד של ממשלת פלשתינה (א"י) או לחבר לחילות הוד רוממותו, הפועלים בשעת מילוי חובתם מכוח תפקידם, או לאדם שהרשותו לראותו אחד מבני-האדם הנ"ל, הפועל מכוח תפקידו.

זיהוי בני-אדם

נתונים במשמר.

ג. ה. ה. שאר

מנהל ענייני הממשלה.

22 בספטמבר, 1945.

תקנות ההגנה (שעת-חירום), 1945.

לח השוואה.

(תערה: "ת"ל" פירושן התקנות לשעת-חירום, 1936 (עיתון מיום 19.4.36, ע' 223).

"ת"ה" פירושן תקנות ההגנה, 1939 (עיתון מיום 26.8.39, ע' 548).

"דה"מ"ה" פירושן דברי-המלך במועצה על פלשתינה (א"י) (הגנה), 1937 (עיתון מיום 24.3.37, ע' 228).

"ת"ה"במ"צ" פירושן תקנות ההגנה (בת"מ"שפט צבאיים), 1937 (עיתון מיום 11.11.37, ע' 956).

הערות	סקור	תקנה
—	—	1
—	—	(1)2
—	—	"אחיזה"
—	—	"בית-משפט צבאי"
—	—	"חוק-הפרלמנט בדבר-הצבא"
—	—	"חיל משטרה"
הותאמה	חדשה	"הילות הוד רוממותו"
—	ת"ה (במ"צ) 17	"חפץ נפיץ או מבעיר"
—	חדשה	"יועץ משפטי"
כלשונה	ת"ה 2	"לקיחה באנגריה"
—	—	"מפקד צבאי"
—	חדשה	"נשק-אש"
—	חדשה	"עבירה שעליה נדונים בבית-משפט אזרחי"
—	—	"עבירה שעליה נדונים בבית-משפט צבאי"
הותאמה	פסקה 2 של התוספת על ת"ה (במ"צ)	"קטיגור של בית-משפט צבאי"
הותאמה	ת"ה (במ"צ) 17	"קצין כפקד כללי"
כלשונה	סעיף 2 של פקודת הקרקעות (רכישה לצרכי ציבור) מס' 24 ל'ש' 1943	"קרקע"
הותאמה	ת"ה (1)2 ר"6	"שירותים הכרחיים"
הותאמה	ת"ל 25	(2)2
—	חדשה	(3)2
הותאמה	ת"ה א2	3
הורכבה והותאמה	ת"ל 26 ו"דה"מ (ה) 12	(1)4
כלשונה	ת"ל, (2)26	(2)4
הותאמה	ת"ל (4)(3)26	(3)4
—	חדשה	(4)4
הותאמה	ת"ה 82	(5)4
הותאמה	ת"ה 84	(6)4
הותאמה	ת"ל (2)23 ר"ה 85	5
הותאמה לקצין המפקד הכללי ניתנו כוחותיהם של מפקדים צבאיים בכל רחבי הארץ וכוחם של צויו יהיה יפה יותר מכוח צויהם של מפקדים צבאיים.	תקנה 2 של תקנות הגנה (מפקדים צבאיים), 1938, (עיתון מיום 18.10.38, ע' 1133).	6
—	חדשה	7
—	חדשה	8
—	חדשה	9
הותאמה	ת"ה 66	10
הותאמו	תקנות הגנה (פיקוח על משטרה) 1938 (עיתון מיום 17.10.38, ע' 1131)	11
הותאמה	ת"ה (במ"צ) 2	12
הותאמה	ת"ה (במ"צ) 3	13
הותאמה	ת"ה (במ"צ) 5	14
הותאמה	ת"ה (במ"צ) 6	15
הותאמה	פסקה 1 של תוספת על ת"ה (במ"צ)	(1)16
—	חדשה	(2)16
—	חדשה	17
—	חדשה	18
—	חדשה	19
הותאמה	פסקה 12 של תוספת על ת"ה (במ"צ)	20
הותאם והורחב	ת"ה (במ"צ) 6 (משפט ראשון)	21
הותאמה	פסקה 3 של תוספת על ת"ה (במ"צ)	22
הותאמה	פסקה 11 של תוספת על ת"ה (במ"צ)	23
הותאמה	פסקה 18 של תוספת על ת"ה (במ"צ)	24
הותאמה	פסקה 13 של תוספת על ת"ה (במ"צ) וחדשה	25
הותאמה	פסקה 19 של תוספת על ת"ה (במ"צ)	26

הקנה	מקור	הערות
27	פסקה 20 של תוספת על ת"ה (במ"צ)	הותאמה
28	פסקה 21 של תוספת על ת"ה (במ"צ)	הותאמה
29	חדשה	—
30	ת"ה (במ"צ) 9 ר"פא	הותאמו
31	ת"ה (במ"צ) 4	הותאמה
32	חדשה	—
33	ת"ל 18(5)	הותאמה
34	פסקה 4 של תוספת על ת"ה (במ"צ)	כלשונה
35	פסקה 5 של תוספת על ת"ה (במ"צ)	כלשונה
36	פסקה 8 של תוספת על ת"ה (במ"צ)	הותאמה
37	פסקה 6 של תוספת על ת"ה (במ"צ)	הותאמה
38	פסקה 7 של תוספת על ת"ה (במ"צ)	הותאמה
39	פסקה 9 סעיף 1 של תוספת על ת"ה (במ"צ)	הותאמה
40	פסקה 9 סעיף 2 של תוספת על ת"ה (במ"צ)	הותאמה
41	חדשה	—
42	פסקה 10 של תוספת על ת"ה (במ"צ)	הותאמה
43	פסקה 15 של תוספת על ת"ה (במ"צ)	הותאמה
44	חדשה	—
45	פסקה 16 של תוספת על ת"ה (במ"צ)	הותאמה
46	פסקה 16 של תוספת על ת"ה (במ"צ)	הותאמה
47	ת"ה (במ"צ) 7	שונתה. נקבע שחיוב בדין כפוף אף הוא לאישורו של קצין מפקד (עד עכשיו רק פסק-דין).
48	ת"ה (במ"צ) 8	הותאמה
49	ת"ה (במ"צ) 7(2)	שונתה
50	ת"ה (במ"צ) 12	הותאמה
51	ת"ה (במ"צ) 14	הותאמה
52	ת"ה (במ"צ) 10	הותאמה
53	חדשה	—
54	ת"ה (במ"צ) 14א	כלשונה
55	חדשה	—
56	חדשה	—
57	חדשה	—
(1)58	ת"ל 18	הותאמה
(2)58	חדשה	—
59	ת"ל 8 ג(א) ר(ב)	הותאמו
60	חדשה	—
61	ת"ל 18 ג(ג) ר(ד)	הותאמו
62	ת"ה 23	הותאמה
63	ת"ל 78	הותאמה
64	ת"ל 18	הותאמה
(1)66	סעיף 23(1) פקודת חוק פלילי, מס' 74 לש' 1936	הותאם
(2)66	סעיף 30, פקודת חוק פלילי, מס' 74 לש' 1936	הותאם, בשינויים קלים
(1)67	סעיף 29, פקודת חוק פלילי, מס' 74 לש' 1936	הותאם
(2)67	סעיף 26(1) פקודת חוק פלילי, מס' 74 לש' 1936	הותאם, לא תוכנסה זכות-יתר לגבי קרובי-משפחה כלשונה, אך הוכרת דיון משותף או נפרד הושמטה בשיסל"ב לתקנה 37
68	חדשה	—
69	ת"ל 33 ר"ת"ה 78	הותאמו
70	ת"ה 76	הותאמה
71	חדשה	—
72	חדשה	—
73	ת"ה 75	כלשונה
74	חדשה	—

הערות	מקור	תקנה
הותאמה	ת"ל 19 (ii)	75
הותאמה	ת"ל 19 (iii)	76
הותאמה	ת"ל 19 (iv)	(1)77
—	חדשה	(2)77
—	חדשה	78
הותאמה	דה"מ (ה') (1)6	79
הותאמה	תקנה 3 מתקנות ההגנה (פיקוח על כלירכב של מנועים בשעת-חירום), 1944 עיתון מיום 19.10.44, ע' 837 ש.מ.	80
	ש.מ.	
	ש.מ.	
בשינוי קל כלשונה	תקנה 4 ש.מ.	81
הותאמה	תקנה 5 ש.מ.	82
כלשונה	תקנה 6 ש.מ.	83
כלשונה, פרט לסעיף הענשים המבוסס על ת"ה 76, אלא שהוא חמור יותר	ת"ל 14 ב	84
כלשונה הותאמה.	ת"ל 14 ג (1)	(1)85
	ת"ל 14 ג (3)	(2)85
	ת"ה (8)5 (ב)	86
	חדשה	"דפוס"
בהתאמה קלה (להוציא הודעה בטלפון או ברדיו ע"י דיבור) כלשונה	סעיף 2 פקודת בתי הדואר פרק קט"ו ת"ה 2	"חבילת דואר"
נוסף "פקיד בשירות הדואר"	סעיף 2 פקודת העיתונות, פרק קט"ז	"טלגרמה"
הותאמה	חדשה	"עיתון"
כלשונה	ת"ל 11 (1) הגדרת "פרסום"	"פקיד מורשה"
הותאמה	חדשה	"פרסום"
—	ת"ה (8)5 (א)	"פרסום"
—	ת"ל 11 (3)	"צנזור"
הותאמה	ת"ל 11 (ii) (4) ר" (5)	"הצלום"
הותאמה	חדשה	(1)87
הותאמה	ת"ל 11 (2)	(2)87
הותאמה	ת"ל 11 (א2)	(1)88
הותאמה	ת"ל 11 (ב2)	(2)88
הותאמה	ת"ל 11 (ג2)	89
הותאמו	ת"ל 15 (1) ר" (3)51	(1)90
הותאמו	ת"ה 2,5 ר" (3)51	(2)90
בשינוי קל	ת"ה 4)51	(3)90
	ת"ה 2)5	(1)91
	חדשה	(2)91
הותאמה	ת"ה 3)5	(3)91
הותאמה	ת"ה 4)5	(4)91
הותאמה	ת"ה 5)5	(5)91
הותאמה	ת"ה 6)5	(1)92
בשינוי קל	ת"ל 11 א (1)	(2)92
—	חדשה	(3)92
הותאמה	ת"ל 11 ג (1)	93
הותאמה	ת"ל 11 ב (1)	(1)94 ר" (2)
—	—	(3) 94
הותאמה	ת"ל 11 (ii) ר" (ii)	(1) 95
—	—	(1) 96
בשינוי קל	ת"ל 11 (א) (6)	(1) 96
—	חדשה	(2) 96
הורחבה	ת"ל 11 ג (2)	(1) 97 ר" (2)
—	חדשה	(3) 97
	ת"ל 11 ג (2)	(1) 98
	חדשה	(2) 98
	ת"ל 11 ג (2)	99
	חדשה	100

הערות	מקור	תקנה
הותאמו	ת"ל 11 (7) ר"ת"ה (3)5 תנאי	101
כלשונה, פרט לכך ש"פקודת העלייה, 1941 באה במקום "פקודת העלייה".	הקנה 2 של תקנות ההגנה (עלייה), 1940. (עיתון מיום 18.3.40, ע' 403)	102
הותאמה	הקנה 3 שם	103
	הקנה 4 שם	104
כלשונה	הקנה 5 שם	105
כלשונה, פרט לכך ש"פקודת העלייה, 1941 באה במקום "פקודת העלייה".	הקנה 6 שם	106
כלשונה	הקנה 7 שם	107
הותאמה	דה"מ (ה) 16 (1)	108
כלשונה, פרט לדברי הפתיחה	ת"ה 16 (א) (1) ר (ב)	109 (א) ר (ב)
כלשונה, פרט לדברי הפתיחה	ת"ה 17 (א) (1) ר (ב)	109 (ג) — (ד)
הותאמה	ת"ל 15 (א) (1)	(1)110
בשינוי קל	ת"ל 15 (א) (2)	(2)110
הותאמה	ת"ל 15 (א) (3)	(3)110
		(4)110
הותאמה	ת"ל 15 ב (1)	(1)111
הותאמה	ת"ל 15 ב (2)	(2)111
כלשונה	ת"ל 15 ב (3)	(3)111
הותאמה; המלצות הועד תוגשנה למפקד הצבאי (הנותן את צו המעצר לפי התקנות האלה) במקום לנציב העליון (שהיה נותן אותו לפי ת"ה 17)	ת"ה 17 (2) ר (3)	(4)111
בשינוי קל	ת"ל 15 ב (4)	(5)111
בשינוי קל	ת"ל 15 ב (5)	(6)111
בשינוי קל	ת"ל 15 ב (6)	(7)111
כלשונה	ת"ל 15	112
הותאמה	ת"ל 15	113
הותאמה	ת"ה 48 (1)	(1)114
הותאמה	שם (3)	(2)114
הותאמה	שם (4)	(3)
הותאמה	שם (6)	(4)
הותאמה	שם (7)	(5)
	חדשה	(6)
		(7)
		(8)
הותאמה	ת"ה 51 (5) ר (6)	(1)115
הותאמה	ת"ה 51 (1)	(2)115
הותאמה	ת"ה 51 (2)	(3)115
	תקנה 2 של תקנות ההגנה (החזרת דמי רשיונות לכליירכב), 1945. (עיתון מיום 31.5.45, ע' 475)	(4)115
הותאמה	ת"ה 47	116
הותאמה	חדשה	117
כלשונה	ת"ה 49 (1)	(1)118
		(2)118
הותאמה	ת"ל 19 ב	119
	חדשה	120
הותאמה	ת"ל 19 א	121
הותאמה	ת"ל 6 א	122
כמעט כלשונה	ת"ל 9 א	123
בשינוי קל	ת"ל 10 (1)	124
כלשונה (אך מפקד צבאי במקום מושל מחוז)	ת"ל 10 (1)	125
הותאמה	ת"ה 33	126
הותאמה	ת"ה 32	127
הותאמה	ת"ל 12 ב	128
הותאמה	ת"ל 14 א (1)	(א) (1)129
הותאמה	ת"ל 14 א (2)	(ב)

תקנה	מסור	הערות
(1)130	ת"ה 15א(1)	הותאמה
(2)	ת"ה 18	כלשונה, פרט להוספת חיל-המשטרה
131	ת"ה 17	בשינוי קל
132	ת"ל 19ג	הותאמה
133	ת"ה 19	הותאמה
134	ת"ל 19	הותאמה
135	ת"ל 12	הותאמה
(1)136	ת"ה 12	הותאמה
(2)	חדשה	
137	ת"ל 8 וסעיף 2 מפקודת החמרים המפוצצים מס' 22 לש' 1937 (הגדרת "הומר-פיצוץ")	הותאמו
138	חדשה	
139	ת"ל 9	הותאמה
140	ת"ה 68	הותאמה
141	ת"ה 21	הותאמה
142	ת"ה 22	הותאמה
143	ת"ה 24א	הותאמה
144	ת"ה 65(1)	הותאמה
145	ת"ה 50	הותאמה
146	ת"ה 67	הותאמה
147	ת"ל 15ב(א3)	כלשונה

הערת הסבר.

ראשי-תיבות המשמשים בהערה זו:

ת"ל	פירושן התקנות לשעת-החירום 1936 ; (עיתון מיום 9.4.36 ע' 223)
ת"ה	פירושן תקנות ההגנה, 1939 ; (עיתון מיום 26.8.39 ע' 548)
דה"מ(ה)	פירושן דבר-המלך במועצה על פלשתינה (א"י)(הגנה), 1937 ; (עיתון מיום 24.3.37 ע' 228)
דה"מ(ה) 1931	פירושן דבר-המלך במועצה על פלשתינה (א"י)(הגנה), 1931, חוקי פלשתינה (א"י) הוצאה מתוקנה, כרך ג', ע' 2798.
דה"מ(ה) 1936	פירושן דבר-המלך במועצה על פלשתינה (א"י) על חוק-מלחמה (הגנה), 1936 ; (עיתון מיום 30.9.36 ע' 906 (עיתון ארוד))
תה"ל	פירושן תקנות ההגנה (שעת-החירום), 1945
תקנות המפקדים	פירושן תקנות ההגנה (מפקדים צבאיים), 1938 ; (עיתון מיום 19.10.38 ע' 1133)
ת"ה (ב"צ)	פירושן תקנות ההגנה (בתי-משפט צבאיים), 1937 ; (עיתון מיום 11.11.37 ע' 956)

1. כדי למלא את הצורך בתחיקה, שתיהן כוחות יוצאים מן הכלל למען לכפות או להשיב על כנם חוק וסדר בפלשתינה (א"י) חוקק דה"מ(ה) 1931. דבר-המלך הזה ייפה את כוחו של הנציב העליון להתקין תקנות, לשם הבטחת שלומו של הציבור והגנתה של פלשתינה (א"י), וקבע קביעות בדבר כוחותיהם של הנציב העליון וקציני חילות הצי, הצבא והאוויר של הוד רוממותו לצרכים אלה. אחר דה"מ(ה) 1931 בא דה"מ(ה) 1936, ולאחרונה חוקק דה"מ(ה), שהפקיע את דה"מ(ה) 1931 ו-1936 ובא במקומם. סעיף 6 של דה"מ(ה) מנה ופירט את העניינים שעליהם יכול הנציב העליון להתקין תקנות, והאיל הסעיף ייפה את כוחו של הנציב העליון להתקין תקנות, שלפי שיקול דעתו הבלתי מוגבל יהא צורך בהן כדי להבטיח את בטחון הציבור, ההגנה על פלשתינה (א"י), השלטת הסדר הציבורי היכוני התקוממות, מרד ופרעות, וכדי לקיים את האספקה והשירותים שהם הכרחיים לציבור. אולם דה"מ(ה)(סעיף 10). קיים את כל התקנות שהתקנו קודם לחיקוקו של הצו התוא. באופן כזה המשיכו תקנות, כגון התקנות לשעת-החירום שהתקינו הנציב העליון לפי דה"מ(ה) 1931 או דה"מ(ה) 1936, לעמוד בתקפן, ועודן עומדות היום בתקפן כפי שתקנו מזמן לזמן למן החאריך ההוא ואילך. בדומה לכך עדיין עומדות בתקפן עד היום ת"ה (במ"צ) ותקנות המפקדים. בשנת 1940 נדונה הפקעת ת"ל ותקנות-הלואי שלהן, ואולם ההצעה הזאת לא גמלה.

מפני שדרישותיה של צנסורה של ימי מלחמה הובטחו לפי קביעות הצנסורה של ת"ל, וגם מפני שנחשב לרצוי לקיים את הת"ל ותקנות-הלואי כדי שאפשר יהיה להשתמש בהן במקרה שיחזרו ויארעו בפלשתינה (א"י) אי-סדרים, ונראה הדבר קרוב לוודאי כי יתברר שתקנות-ההגנה, 1939, הכלליות, שהוקפו לפי חוק-הפרלמנט בדבר כוחות לשעת-הירום, 1939, לצרכי מלחמה, לא תימצאנה נאותות או מתאימות כדי להשתלט על המהומות. בנסיבות האלה הוסיפו הת"ל ותקנות-הלואי שהלן להחקיים במשך כל שנות-המלחמה, אלא שהצורך להשתמש בהן, פרט לקביעות הצנסורה שבהן, לא נחזור הכופות עד לתחילת שנת 1944, משארעו שוב מהומות. למן אותו תאריך היו אותן תקנות בשימוש, בעיקר ביחס להיפקודם של בתי-משפט צבאיים ושפיטת עבירות שעליהם נדונים בבתי-משפט צבאיים, כגון אחיזה בנשק-אש, וביחס למעצרים של בני-אדם החשודים על היותם שותפים לדבר עבירה, לפי ת"ל 15ב.

2. בשנת 1945 הגענו לכך שפסקו פעולות-האיבה באירופה ובמזרח הרחוק, כתוצאה מכך הולכות ת"ה ומפקעות בהדרגה בשלבים קצובים מראש. לצערנו אמנם, אי-הסדרים בפלשתינה (א"י) נמשכים לסירוגים והחל משנת 1944, בנסיבות האלה יש צורך בתחיקה המיועדת לסייע בכפיית חוק וסדר והשבתם על כנם. אותה תחיקה, כפי שנתבאר, היתה קיימת בצורת ת"ל ותקנות-הלואי. אבל היא הוקפה בתאריכים שונים וחלו בה תיקונים חשובים מזמן לזמן. משום כך נעשה קשה להזיכר בדיוק מה הן קביעותיה, משום כך, מפקיעות תה"ל — כפי שהוקפו — את ת"ל ותקנות-הלואי, ומאחדות ומנסחות מחדש אותה תחיקה בצורה נוחה יותר מתוך הכללת שינויים, שהנסיון הוכיח שהם רצויים.

3. תה"ל הותקנו, מתוך שימוש בכוחות, שנמסרו לנציב העליון בסעיף 6 של דבר-המלך במועצה על פלשתינה (א"י) (הגנה), 1937. בצורה זו, טיבן הוא שהחינה כמעט לגמרי מאפשרות בלבד, זאת אומרת שאינן מטילות כשהן לעצמן חובות או איסורים במישרים. לתקנות צורך תוכן-עניינים המשמש בבואה לחלוקת התקנות לחלקים שלהם נתחלקו הנושאים השונים שבהם מטפלות תה"ל. נוסף על-כך נספח על תה"ל, כפי שנתפרסמו בעיתון, לחי-השוואה, כדי להקל מעל גילוי מקורה של כל אחת מן התקנות החדשות.

4. יש לקוות כי בסיועם של תוכן-העניינים ולוח-ההשוואה תוקל הרבה הבחינה המפורטת של תה"ל. לתכליתה של התערה הזאת יספיק להסב במיוחד את תשומת הלב אל קביעות מיוחדות שבאותן תקנות, כלהלן: —

חלק א' — מבוא

תקנה 2. הוכנסה הגדרה של ביטויים. אחדים לא היו להם סמוכים בת"ה ובתקנות-הלואי, ולאחרים לא ניתן כל פירוש או רק פירוש בלתי-מספיק בלבד. הגדרות חשובות שיש לעמוד עליהן הן אותן של "חומר נפיץ או מבעיר", "נשק-אש", "לקיחה באנגריה", "אחיזה", אשר ל"אחיזה", יש לעמוד על תה"ל (3)2, שלפיה מוחזק כאותו המחזיק במקום שבו נמצא איזה דבר או הוכח כי היה מצוי בו. דבר זה מציין את העברת הרכבת-ההתכחה, שהנסיון המעשי — כגון במקרים של אחיזה בנשק-אש — הוכיח את נחיצותה.

תקנה 6. לקצין המפקד הכללי ניתנו כל הכוחות של מפקד צבאי בכל רחבי פלשתינה (א"י), ואותם הכוחות יכולים להכריע את הכוחות, שבהם משתמשים מפקדים צבאיים הנתונים למרותו של הקצין המפקד הכללי. אותה קביעה נחשבת נחוצה כדי להבטיח מהירות ואחידות בפעולה במקרה של אי-סדרים רציניים ונפוצים על-פני שטח ניכר. יש לעמוד על תקנה (3)6 שבה נקבע — כמו בתקנה (1)2 שבתקנות המפקדים — כי מושל-המחוז יפעל כידען מדיני בכל העניינים הנוגעים לשלום הציבור.

תקנה 7. קובעת את הפקעתן של התקנות שנוכרו בה, היינו, ת"ל ותקנות-הלואי, ואילו מן החשוב לעמוד על-כך, שתה"ל (2)7 ר(3) קובעות "סייגים" המקיימים משא ומתן משפטי, פעלים וצווים וכר שהם הקיימים או שנעשו לפי התקנות אשר הופקעו.

תקנה 11. תקנה זו חוזרת ומתקינה את תקנות-ההגנה (פיקוח על המשטרה), 1938 (עיתון מס' 17.10.38, ע' 1131) ומתקינה לדורות את הסידור — בתחומי ההיקף המעשי והמגבל שהשתמשו בו — שלפיו ניתן לקצין המפקד הכללי פיקוח על חיל המשטרה בשעת פעולה, לצרכים המיוחדים שצויינו בתקנה.

חלק ב' — בתי-משפט צבאיים.

חלק זה כולל תקנות 12-56, ועד בכלל. הקביעות האלה כלולות היום בת"ה (במ"צ). למעשה חוזר חלק זה ומתקין מחדש אותן תקנות, בצורה ערוכה מחדש.

קביעה עיקרית היא תקנה 15 המקנה בעצם שיפוט יחיד לבתי-משפט צבאיים לשיפוט על עבירות-שעליהן נדונים בבתי-משפט צבאי, ואילו תקנה 15 תנאי (ב) מייפה את כוחו של הקצין המפקד הכללי לבחור במקרה כל-שהוא שפיטה בבית-משפט של הצבא, מקום שנאשם חבר לחילות הוד רוממותו בעבירה שעליה נדונים בבית-משפט צבאי. דבר זה מעמיד עבירות שעליהן נדונים בבית-משפט צבאי בדרגה אחת עם כל שאר עבירות על החוק האזרחי של פלשתינה (א"י), ולמעשה מזכה את המפקד הכללי באותה הוכחה לבחור בשפיטה בבית-משפט של

צבא, אשר ניתנה לו בפקודת משפט אורחי של אנשי החילות (פרק י"ט). תקנה 15, תנאי (ג) מקנה לקצין המפקד הכללי כוח נוסף, היינו לצוות כי יעוכב כל משא ומתן משפטי בפני בית-משפט צבאי. כוח זה עלול לשמש במקרה שבו נעשה רצון להפסיק מטעם שלא היה גלוי בזמן שניתן צו לערוך שפיטה בבית-משפט צבאי — את השפיטה בפני בית-משפט צבאי, ולערכה בבית-משפט אורחי או אפילו בבית-משפט של צבא.

תקנה 16 (2) מבקשת לברר ברור לכול כי קביעותיה של פקודת הפרוצדורה הפלילית (מאסר חופשיים) (פרק ל"ג) תחולנה על מאסרים לפי הכוחות שהוענקו בתקנה.

תקנה 17 מתקינה כי אדם, הנאשם בעבירה שעליה נדונים בבית-משפט צבאי ונמצא במשמר המשטרה, אפשר להביאו בפני בית-משפט צבאי מבלי שיהיה צורך להביאו בפני שופט שלום. בתנאי שיובא כן במשך 48 שעות מזמן מאסרו.

תקנה 18. זו קובעת את הכוח לשחרר בערבות או להחזיר למשמר במקרה של אדם שנאסר בגלל עברו עבירה שעליה נדונים בבית-משפט צבאי.

תקנה 20 קובעת כי החוק האנגלי בדבר עדות יהול בכללו במקרים הנשמעים בבית-משפט צבאיים. קביעה כזאת נראית נחוצה בגלל העובדה כי בבית-משפט צבאיים מורכבים בדרך-כלל קצינים שהחוק האנגלי בדבר עדות נהיר להם, ואילו חוק העדות כפי שהוא קיים בפלשתינה (א"י) אינו נהיר להם. מן הראוי לעמוד על כך, כי נוסף תנאי שבנסיבות מסוימות יכול בית-משפט צבאי לקבל עדות או ראיות שאינן מתקבלות באנגליה.

תקנה 29 נותנת נפקות חיקוקית לעיקרון שעדים בבית-משפט צבאי יהיו צפויים לחקירה, הקירה שכנגד וחקירה משנית.

תקנה 32 מייפה את כוחו של בית-משפט צבאי לגמול יחס מיוחד בהטילו גורדין של מאסר. ת"ל עברו בשתיקה על השאלה הזאת. מן הבחינה הזאת יש לעמוד על-כך כי תקנה 48 (ג) מייפה את כוחו של הקצין המפקד הכללי לגמול יחס מיוחד עם קיום חיוב בדין של בית-משפט צבאי.

תקנה 33. הקביעה הזאת חוזרת ומתקינה את הקביעה הקיימת בת"ל בדבר עבריינים/צעירים. הקביעה הובאה בחלק הזה, שהנא המקים הניאות לכך, הואיל והחלק הזה דן בשפיטת עבריינים.

תקנה 41 מתקינה קביעה שבחוק למקרה שבו סבור בית-המשפט — עם סיום הצגת המשפט מצד התביעה — כי אין במשפט כדי להיכב את הנחבע להשיב.

תקנה 48 מתקינה כי הקצין המפקד הכללי יקיים חיוב בדין וגורדין. עד עכשיו היה נדרש רק קיום גורדין. הקביעה הזאת משפרת את המצב לטובתם של בני-אדם שנחתייבו בדינם בבית-משפט צבאיים.

תקנה 55. זוהי קביעה נוספת לטובת בני-אדם שנחתייבו בדין. היא מאפשרת לקצין המפקד הכללי לחזור ולעיין בכל זמן בגורדין שגמל בית-משפט צבאי, לאחר שקויים, ולהמתיק, למחול או להמיר את גורדין או לגמול יחס מיוחד. למעשה היא מקנה לקצין המפקד הכללי — ביחס לגורדין של בית-משפט צבאי — עמדה כיוצאת בעמדה אשר לו ביחס לגורדין שגמל בית-משפט של צבא בפלשתינה (א"י). יש לעמוד על כך, שאותם כוחות של הקצין המפקד הכללי לחזור ולעיין בגורדין אינם משפיעים על כוחות-ההחנינה שהוקנו לנציב העליון.

חלק ג' — עבירות שעליהן נדונים בבית-משפט צבאי.

החלק הזה משקף קודיפיקציה של כל העבירות שעליהן נשפטים בבית-משפט צבאיים, שעתה נקבעו עליהן קביעות בת"ל במפורד בכל אותן התקנות, ולעבירות האלה נתייחס התיאור החדש "עבירה שעליה נדונים בבית-משפט צבאי".

תקנות 58 ו-59 (2). יש לתת את הדעת במיוחד על הקביעות האלה. לפיהן נעשה באופן אבטומטי כל אדם שהחוק דורש ממנו כי יהיה בידו רשיון, ואין בידו רשיון, אשם בעבירה. שוב לא יהיה מקום לוויכוח (כפי שקרה) במחלוקת אם יש לנאשם צידוק מסתבר או לא.

תקנות 65, 66, 67. התקנות האלה כוללות את כל הקביעות הנחוצות הנוגעות לבני-האדם השונים, היכולים להיות שותפים לדבר עבירה שעליה נדונים בבית-משפט צבאי, לרבות מסייעים ומחזקי ידיהם של עוברי עבירה. אלה המנסים לעבור אותה עבירה ושותפים לאחר מעשה. קביעות אלה באות במקומן של קביעות לקיות שבת"ל, והוכללו בחוק תה"ל, אף-על-פי שקיימות קביעות דומות בפקודת החוק הפלילי, 1936, לנוחיותם של בית-משפט צבאיים כדי שלא יהיה צורך בעיון נוסף בחוקים אחרים.

חלק ד' — קביעות כלליות ביחס לעבירות שעליהן נדונים בבית-משפט אורחי.

תה"ל מכניסות ביטוי חדש, "עבירה שעליה נדונים בבית-משפט אורחי", שהוגדר בתקנה 2. הבחנה כללית בין עבירות שעליה נדונים בבית-משפט צבאי ובין עבירות שעליה נדונים בבית-משפט אורחי היא שזו האחרונה היא עבירה, שלפי תה"ל לא היתה נחונה לשפיטה בבית-משפט צבאי.

תקנה 68 מדגישה שבשפיטות על עבירות שעליהן נדונים בבית-משפט אזרחי, יחול החוק הפלילי הכללי של פלשתינה (א"י), מתוך כפיפות לקביעותיהן של תה"ל.

תקנה 70 קובעת עונש כללי לעבירות שעליהן נדונים בבית-משפט אזרחי. קביעת עונש כללי היא מנוגדת לעבירות שעליהן נדונים בבית-משפט צבאי. שלכל אחת ואחת מהן ייחד עונש מיוחד.

חלק ה' — קביעות החלות כאחת על עבירות שעליהן נדונים בבית-משפט צבאי ועל עבירות שעליהן נדונים בבית-משפט אזרחי.

תקנה 73 קובעת קביעות למקרה שבו ה"אדם" שנתחייב בדינו על עבירה הוא גוף מאוגד. הקביעה הזאת, שכמותה מצויה בתקנה 18 (4) של ת"ל, יוצאת בעקבות תקנה 75 של ת"ה. הנוסח הדגיש את הצורך בקביעה שתהיה מאפשרת להטיל עונש מקום שה"אדם" שנתחייב בדינו אינו יחיד אלא, דרך-משל, חברה.

תקנה 74. זוהי תקנה שאין כמותה בת"ל והיא מתקנה כי סחורות, הפצים, תעודות או דברים, שביחס אליהם עברו עבירה על תה"ל, ישמטו לטובת ממשלת פלשתינה (א"י).

חלק ז' — פיקוח בשעת-חירום על כלירכב של מנוע.

קביעות המתאימות לתקנות שבחלק הזה, אינן קיימות בת"ל.

תקנות 79 עד 83 חוזרות ומתקיינות תקנות-ההגנה (פיקוח על כלירכב של מנועים בשעת חירום), 1944, (עיתון מיום 19.10.44, ע' 837), שהותקנו לפי חוקי הסמכויות לשעת-חירום (הגנה), 1939, אף-על-פי שלמעשה הן מכוונות כנגד תנועת כלי רכב של מנוע שעה שהבטחון הפנימי בפלשתינה (א"י) דורש את הפיקוח עליהם.

חלק ז' — התאחדויות בלתי-מותרות.

הת"ל 84 ו-85 חוזרות ומתקיינות את התקנות 14 ו-14 ג של ת"ל שחוקקו זה מקרוב בדצמבר, 1944, לפי תקנות-ההגנה (שעת-חירום) (תיקון) (מס' 4), 1944 (עיתון מיום 4.12.44, ע' 1079).

חלק ח' — צנסורה.

התקנות שבחלק הזה, היינו תקנות 68 עד 101 ועד בכלל, ממוגות — ללא שינויים חשובים — את קביעות הצנסורה הקיימות עכשיו בת"ל. לרבות המללת קביעות המתאימות לתקנה 5 של ת"ה. כבר נזכרה העובדה שמלבד ת"ה 5, נתנו — במשך כל זמן המלחמה — קביעותיהן של ת"ל בדבר הצנסורה את כוחות הצנסורה הנחוצים, כגון ת"ל 11(2) — דרך-משל — המתאימה לתה"ל 89. יש להדגיש שרובן של הקביעות בחוק הזה הן מאפשרות בלבד, ואת אומרת שאותן קביעות כשהן לעצמן אינן מטילות צנסורה בצורה כל-שהיא. רק תקנות 94 ו-96 כוללות איסורים כשהן לעצמן. צורה יחידה של צנסורת-טרם, שאותה קובעות התקנות בחלק הזה, מצויה בתה"ל 96. המתאימה לת"ל 11 ה' (1). וכן יש לעמוד על-כך, שבתה"ל 96-94 באים מושלי המחוזות במקומם של מפקדים צבאיים כרשות הנאותה. הקהל יזכור אל-נכון כי מכוח תקפן של תקנות המפקדים נמסרו כל כחותיהם של מושלי המחוזות לפי ת"ל למפקדים צבאיים.

חלק ט' — עולים באיסור.

החלק הזה, הכולל תקנות 102-107 ועד בכלל, חוזר ומתקין את תקנות-ההגנה (עליה), 1940 (עיתון מיום 18.3.40, ע' 403), ואלה האחרונות הופקעו בתקנה 7 של תה"ל.

חלק י' — צווי צמצום וכר.

תקנה 108. התקנה הזאת כוללת הדרכה, ומתוך כך היא מטילה הגבלות — שאינן קיימות בת"ל — על כחותיהם של הנציבים העליון ושל מפקדים צבאיים. בדבר השימוש בכחות צמצום, פיקוח מעצר וגלות. תקנה 108 דורשת שלא יינתן שום צו לפי חלק י', אלא-אם תהיה הרשות הנידונה סבורה כי נחוץ או מועיל ליתן את הצו לשם הבטחת שלומו של הציבור, הגנתה של פלשתינה (א"י), קיומו של הסדר הציבורי או דיכויים של התקוממות, מרד או מהומה.

תקנה 111 מתקנה קביעה (המתאימה לת"ל 15) המייפה את כחו של מפקד צבאי להורות בצו בדבר מעצר בני-אדם. בתקנה (תה"ל 111 (4)) הוכללה קביעה לכינון ועד יועץ אחד, או ועדים, שיעיינו בכל השגות על צו-מעצר, וימליצו על הצעות בעניין זה בפני המפקד הצבאי. עם תיקוין של תה"ל יבוא ועד כזה במקומו של ועד, שאין לו בסיס חוקי, שהיה ממלא תפקיד בעיון במקריהם של בני-אדם שנעצרו לפי ת"ל 15.

חלק י"א. לקיחה באנגרייה וכר.

תה"ל 114 עד 118 בעיקרן חוזרות ומתקיינות את ת"ה המתאימות להן. ואולם יש לציין שתה"ל 115 מייפה את כוחו של מפקד צבאי, נוסף על מושל מחוז, לקנות אחיזה ברכוש שאיננו קרקע. אותה קביעה מיועדת לספק צורך

הדוח של רשויות צבאיות לרכוש רכוש כזה, ואשר לתח"ל 114, 115 ו-116, מן הראוי לשים לב לכך שניתנה הדרכה לשימוש בהן, מתוך שהן דורשות שאותו שימוש יהיה נוגע בשלומן של הציבור, בהגנתה של פלשתינה (א"י), בקיומן של הסדר הציבורי, או בקיומן של התכפקה או השירותים החיוניים בכלל. כן יש לעמוד על-כך, כי הותקן שתה"ל תצהרנה על תשלום פיצויים, לפי פקודת-הפיצויים (הגנה), 1940, (מס' 18 לש' 1940), ולא — כאשר היה נהוג עד עכשיו, שהשימוש בכוחות (לקיחה באנגרייה) היה לפי ת"ל — מתוך תואם לתקנות-ההגנה (פיצויים) בעד רכוש שהחזיקו בו לצרכי-ציבור), 1939 (עיתון מיום 6.4.39, ע' 234), שעליהן הורה הנסיון כי אינן נאותות. כתוצאה הדבר יהיו פיצויים משתלמים לפי פקודה מס' 18 לש' 1940 על פעולה שנקטו בה לפי תה"ל לשם קניית אחיזה בקרקע ולקחת רכוש שאינו קרקע באנגרייה ועבודה בקרקע; ואולם, לא ישתלמו פיצויים על שימוש בקרקע (תה"ל 118 חוזרת וקובעת באופן כזה את המצב הנוכחי בדבר אי-אחזרות לחשולם פיצויים על שימוש בקרקע לפי ת"ה ופקודה מס' 18 לש' 1940). אך כוחות לפי תה"ל 118 מסוייגים לשימושן של הנציב העליון בלבד.

חלק י"ב — קביעות ענשים שונות.

החלק הזה כולל תקנות 119 עד 121 ועד בכלל. התקנות האלה אינן אלא מאפשרות, ובעיקרן הן חוזרות ומתקינות את ת"ל הקיימות.

חלק י"ג — העברה, תעבורה וכו'.

החלק הזה כולל תקנות 122 עד 127 ועד בכלל. התקנות האלה אינן אלא מאפשרות, ובעיקרן הן חוזרות ומתקינות את ת"ל הקיימות.

חלק י"ד — קביעות שונות.

החלק הזה כולל את תה"ל 128 עד 147 ועד בכלל. אף התקנות שבחלק הזה בעיקרן הן חוזרות ומתקינות תקנות של ת"ל הקיימות, המצויות במפורד בכל אותן ת"ל. לשם נוחיות רוכזו כולן בחלק אחד. יש לעמוד על תה"ל 138. התקנה הזאת כוללת איסור במישרים לייצר חמרי-נפץ (כפי שהוגדרו) שלא לפי תעודת-היתר מאת מפקד צבאי. אותה קביעה חוזרת ומתקינה בשינויים את הצו עפ"י התקנות לשעת-הידרום (ייצור חמרי-פיצוץ), 1936 (עיתון מיום 1.6.36, ע' 515). אותה צו יופקע לפי תה"ל 7.

פקודת יערות.

הכרזה, מס' 3 לשנת 1945, מאת מנהל ענייני הממשלה לפי סעיף 3.

מתוך שימוש בכוחות, המסורים לנציב העליון בסעיף 3 שבפקודת היערות, ובכל יתר הכוחות שבדיו בעניין זה, אני ג'והן ולנטין ויסטר שאו, מנהל ענייני הממשלה, מתקן בזה את התוספת על ההכרזה הזאת כוללת, איסור במישרים לייצר חמרי-נפץ (כפי שהוגדרו) שלא לפי תעודת-היתר מאת מפקד צבאי. אותה קביעה חוזרת ומתקינה בשינויים את הצו עפ"י התקנות לשעת-הידרום (ייצור חמרי-פיצוץ), 1936 (עיתון מיום 1.6.36, ע' 515). אותה צו יופקע לפי תה"ל 7.

בפרטים הנורעים למקום המיוחד ליעור מס' 82 ("צעב-אל-זליכה") יבוא המספר "622" במקום המספר "200" המצוי בטור בעל הכותרת "שטח בדונמים בקירוב".

ג'והן ו. שאו

מנהל ענייני הממשלה.

17 בספטמבר, 1945.

פקודת יערות.

צו, מס' 43 לשנת 1945, מאת מנהל ענייני הממשלה לפי סעיף 13.

מתוך שימוש בכוחות, המסורים לנציב העליון בסעיף 13 של פקודת היערות, הואיל מנהל ענייני הממשלה להכרזה, ובוה מכרזים, שהמקום המיוחד ליעור מס' 82, המצוי בתחומי זגבולות הכפרים של הכפר דיר-אבאן, נפת ירושלים, והמתואר בתוספת על הצו הזה (המקום המיוחד ליעור שהוכרו עליו כמקום כזה בהכרזה מאת הנציב העליון, מיום 20 באפריל, 1926, שנתפרסמה בעיתון מס' 162 מיום 1 במאי, 1926, עמ' 224, כפי שהוקנה בהכרזה מס' 3 לש' 1945) שנתפרסמה יחד עם פרסומו של הצו הזה, יהיה שטח יער סגור.

תוספת.

מקום: — הנבעה הקרויה צעב-אל-זליכה, וג'בל הרזה שמעל לקו מסילת-הברזל בין יפו וירושלים, בתחומי זגבולות הכפר דיר-אבאן, נפת ירושלים.

גבולות: — גבולות המקום המיוחד ליעור שהוכרו בזה כשטח יער סגור מוראים לפרטיות בתסריט המסומן F/188 בקנה-מידה 1:10,000 שהושלש במשרד משמר היערות, ירושלים. הם מסומנים בציורי-סלע מסופררים.

שהינם לולבי-ברול מהדקים בתוך הסלעים בביתן ולהוות-הודעה הנושאים עליהם את הכתובת, שטח יער סגור בשלש השפות הרשמיות, וגלעד-יאבן בסוידיים.

מס' סידורי: — 82.

צפון: — הגבול יוצא מציון-סלע 30/ף המצוי דרומה-מזרחה לקו מסילת-הברזל יפו-ירושלים ונמשך מזרחה לאורך פאת קרקעות מעובדות של כפר דיר-אבאן, על-פני ציון-סלע 31/ף המצוי על-יד הכניסה למערה הקרויה וזוה, עד לציון-סלע 32/ף המצוי על הגבול הכפרי בין הכפרים דיר-אבאן והרטוב. משם הולך הגבול צפונה מזרחה, בעקבות הגבול הכפרי הנ"ל, עד לציון-סלע 3/כ, במקום שהוא נגש בגבול המקום המיוחד ליעור חרבת רביעה מס' 58.

מזרח: — מציון-סלע 3/כ הולך הגבול דרומה-מזרחה בעקבות גבול-היער בין צעביאל-זולכיה מס' 82 חרבת רביעה מס' 58 על פני ציון-סלע 4/כ, 5/כ, 6/כ, 7/כ, 8/כ, 17/כ, 18/כ, 19/כ, 20/כ עד 21/כ המצוי צפונה לוואד א-דיר.

דרום: — מציון-סלע 21/כ הולך הגבול מערבה לאורך ואד א-דיר שהוא אף גבולו הצפוני של המקום המיוחד ליעור מס' 81 קרן אבו שאפע עד לקרקע המעובדת של דיר-אבאן, לנקודה שהיא כדי 50 מטרים בקירוב מזרחה לציון-סלע 36/ק המצוי דרומה לוואד-א-דיר.

מערב: — מהנקודה הנ"ל הולך הגבול צפונה לאורך קרקעות מעובדות של כפר דיר-אבאן, ועובר על דרך-היער החדשה על-ידי ציון-סלע 23/ף על-פני ציון-הסלעים 23/ף, 24/ף, 25/ף, 26/ף, 27/ף, 28/ף, 29/ף עד 30/ף. השטח בדונמים מטריים בקירוב: — כלל השטח בתחומי הגבולות המתוארים הוא 622 דונמים מטריים.

תיאור: — יער טבעי ואדמת-יער נטועים עצי צנובר וחרובים צעירים ואינם כוללים קרקעות מעובדות.

ה ע ר ה.

שטח היער הסגור הנ"ל לא יכלול את דרך-היער שנפחת מקרוב העוברת על-פני שטח זה והמובילה מכפר דיר-אבאן לכפר דיר אל-הואא.

רוברט סקוט
מ"מ מזכיר ראשי

בפקודת הוד מעלתו,

17 בספטמבר, 1945.

תקנות הגנה, שהתקין מנהל ענייני הממשלה לפי חוקי הסמכויות לשעת חירום (הגנה), 1939 ו-1940, כפי שהורחבו מזמן לזמן על פלשתינה (א"י) בכל דבר-מלך שהוא מאת הוד רוממותו במועצה.

מתוך שימוש בכוחות המסורים לנציב העליון בחוקי הסמכויות לשעת חירום (הגנה), 1939 ו-1940, כפי שהורחבו מזמן לזמן על פלשתינה (א"י) בכל דבר-מלך שהוא מאת הוד רוממותו במועצה, התקין מנהל ענייני הממשלה את תקנות ההגנה הבאות: —

1. תקנות אלה תיקראנה תקנות ההגנה (עבודות בשירות מלחמה), (הפקעה), 1945.
2. תקנות ההגנה (עבודות בשירות מלחמה), 1945, וכל ההודעות המינוריים, שנעשו לפי אותן תקנות, או שיש להן נפקות מכוח אותן תקנות, מופקעים בזה.

ש.מ.

הפקעה.
עיתון מיום 25.1.45
ע' 39.

רוברט סקוט
מ"מ מזכיר ראשי.

בפקודת הוד מעלתו,

20 בספטמבר, 1945.

תקנות הגנה, 1939.

צו מאת הנציב העליון לפי תקנה 5.

מתוך שימוש בכוחות המסורים לו בתקנה 5 מתקנות ההגנה, 1939, ציווה הנציב העליון, ובוה מצווים לאמור: —

1. צו זה ייקרא צו ההגנה (צנזור) (הפקעה), 1945.
2. צו ההגנה (צנזורה), 1943, יופקע.

ש.מ.
הפקעה.
עיתון מיום 16.9.43
ע' 664.

החלת תוקף.
רוברט סקוט
מ"מ מזכיר ראשי.

בפקודת הוד מעלתו,

3. צו זה יקבל תוקף ביום האחד באוקטובר, 1945.

24 בספטמבר, 1945.

תקנות הגנה, 1939.

צו מאת מנהל ענייני הממשלה, לפי תקנה 27.

עיתון מיום 26.8.39	מתוך שימוש בכוחות המסורים לנציב העליון בתקנה 27 מתקנות ההגנה, 1939, ציווה מנהל ענייני הממשלה ובוה מצווים לאמור:—
ע' 548	
שם	1. צו זה ייקרא צו ההגנה (כניסתם ויציאתם של אנשים) (הפקעה), 1945.
הפקעה	2. צו ההגנה (כניסתם ויציאתם של אנשים), 1943, מופקע בזה.
עיתון מיום 11.3.48	
ע' 165	
17 בספטמבר, 1945.	רוברט סקוט מ"מ מוכיר ראשי

פקודת עלייה, 1941.

צו מס' 44 לש' 1945, מאת מנהל ענייני הממשלה לפי סעיף 4 (1).

מס' 5 לש' 1941	מתוך שימוש בכוחות המסורים לנציב העליון בפסקה (1) של סעיף-משנה (1) של סעיף 4 מפקודת העלייה, 1941, וכל שאר הכוחות אשר בידו בעניין זה, הואיל מנהל ענייני הממשלה לצוות, ובוה מצווים, לאמור:—
	(א) סוג בני-האדם הנקוב בתוספת על הצו הזה יהיה פטור מקביעותיהן של הפסקאות (1) ו-(ח) של סעיף-משנה (1) של סעיף 5, ומקביעותיו של סעיף 7, של הפקודת הנ"ל;
עיתון מיום 20.8.42	(ב) הצו מאת הנציב העליון מס' 73 לש' 1942, יופקע.
ע' 1117	

התוספת.

סוג בני אדם פטור.

חיילים, או חיילים משותררים בהצי המלכותי או מצבא הוד רוממותו או מחיל האוויר המלכותי, שהתגייסו לרצשונה מרצון בפלשתינה (א"י), ונשותיהם וילדיהם שלמטה מגיל שמונה עשרה שנה.	רוברט סקוט מ"מ מוכיר ראשי
--	------------------------------

פקודת הנהלת נכסי הרוסים, 1926.

מינוי מנהל לפי סעיף 2(1).

מס' 31 לש' 1926	מתוך שימוש בכוחות המסורים לנציב העליון לפי סעיף 2(1) של פקודת הנהלת נכסי הרוסים, 1926, מינה מנהל ענייני הממשלה ובוה ממנה את מושל מחוז ירושלים, להיות מנהל כל הנכסים שברשותן של משלחת הכנסייה הרוסית והאגודה האורתודוקסית הפלשתינאית (א"י) בפלשתינה (א"י), בכל שם שהנ"ל עשויים להיות רשומים, החל מיום השמונה באבגוסט, 1945, ועד להודעה חדשה.
	2. ההודעה על מינויו של מר גיימס הואי המיל פולוק, שנתפרסמה בעיתון גליון מס' 1384 מיום 11 בינואר, 1945, תוספת מס' 2, בעמוד 17, מופקעת בזה החל מיום השמונה באבגוסט, 1945.
18 בספטמבר, 1945.	רוברט סקוט מ"מ מוכיר ראשי

פקודת מסחר עם אויב, 1939.

צו הקנייה מס' 204 מאת מנהל ענייני הממשלה לפי סעיף 19(ב).

מס' 36 לש' 1939	מתוך שימוש בכוחות המסורים לנציב העליון בסעיף 19(ב) מפקודת המסחר עם האויב, 1939, ובפסקה (14) של צו המסחר עם האויב (אפוטרופוס), 1939, וכל שאר הכוחות אשר בידו בעניין זה, הואיל מנהל ענייני הממשלה להקנות את הרכוש הנזכר להלן לאפוטרופוס על רכוש האויב, וכל הרכוש הנ"ל מוקנה בזה בהתאם לכך:—
עיתון מיום 1.11.39	(א) כל הרכוש בפלשתינה (א"י) השייך לאחד או יותר מאחד מבני-אדם הבאים:
ע' 1023	1. ינקו קוסטריצי מבריילה
	2. ברטה הרמן לפנים מחיפה

3. יוסף קוסטריצי מברייליה

4. רוזה אופנהיימר מברלין.

(ב) חצי אחד ברכש הנמצא בשרונה ורשום במשרד רישום הקרקעות של יפו בכרך 1 דף 5 (שטר מס' 974 מיום 22.3.29) בשמו של קארל פרשלה — חצי החלק שעבר בדרך ירושה לידי לידיה, אוטו, מאנפרד פרידריך, וקארל ואלטר פרשלה, כולם לפני משרונה וירושיו של המנוח קארל פרשלה.

(ג) 2865 המטרים המרובעים, או קרוב לכך, המהווים חלק מן הרכוש בדיר טאריף הידוע בשם גוש רישום קרקעות 4112, חלקה 56, ורשום במשרד רישום הקרקעות של יפו (שטר מס' 3025, מיום 7.4.34) על שמו של Zentralkasse der Tempelgesellschaft Ltd, וגבולותיו של החלק הם כלהלן:—

צפון: אותו חלק של חלקה 56 התפוס בידי עמנואל אימברגר.

דרום: אותו חלק של חלקה 56 התפוס בידי גב' אלי וויס.

מזרח: חלקות 55 ו-59 של גוש רישום קרקעות 4112.

מערב: חלקה 35 של גוש רישום קרקעות 6305

ואותו חלק מוחזק מטעם הנס (יהונס) קלינק משטוטגארט.

(ד) הנכסים הנודעים כגוש רישום קרקעות 18121, חלקה 69 וגוש רישום קרקעות 18126, חלקה 19, איסמיריה, הרשומים במשרד רישום הקרקעות של עכו (שטרות מס' 16/69, 19/20 ככדרום, מיום 15.1.41) בשמו של המנוח הרמן אוגוסט-לנדוולט, נכסים שעברו במידה שהדבר נוגע לחלק של רבע אחד — לידי פאולינה לנדוולט לפני מירושלים; ובמידה שהדבר נוגע לחלק בשלשה רבעים — לידי אויגן לנדוולט מגרמניה.

(ה) חצי חלק ב' 86.819 דונמים בקירוב הנודעים כחלקה מס' 3 של

Siedlungs Genossenschaft der Tempelgemeinde

המהווים חלק של 125.208 דונמים הנודעים כגוש רישום קרקעות 6161, חלקה 3, סלאמה, הרשומים במשרד רישום הקרקעות של יפו (שטר מס' 3314 מיום 9.9.38) על שם Siedlungs Genossenschaft der Tempelgemeinde Jaffa (האגודה השיתופית להתישבות של עדת הטמפלרים ביפו), בע"מ, וגבולות אותו החלק הם כלהלן:—

צפון: גוש רישום קרקעות 6161, חלקה 2.

מזרח: חלקת-משנה 4 של S. G.

דרום: גוש רישום קרקעות 6161, חלקה 4.

מערב: גוש רישום קרקעות 6161, חלקה 6

וחצי החלק הנ"ל שעבר בדרך ירושה לידי לידיה, אוטו, מאנפרד פרידריך וקארל ואלטר פרשלה, כולם לפני משרונה וירושיו של המנוח קרל פרשלה, שבשם החזק חצי החלק הנ"ל.

רוברט סקוט
מ"מ מזכיר ראשי.

בפקודת הוד מעלתו,

18 בספטמבר, 1945.

פקודת קרקעות (סידור זכות קניין).

הודעה.

מודיעים בזה ברבים כי מנהל ענייני הממשלה מינה את היה סלים צאלח, פריד י. צאלח ושפיק חשווה, החל מיום 1 באבגוסט, 1945, להיות סגני פקידי סידור בכל איזור שבגינר ניתן צו סידור לפי הוראות פקודת הקרקעות (סידור זכות קניין), וכי מנהל ענייני הממשלה הרשה אותם לכהן במקום פקיד סידור כלשהוא שנתמנה לכל איזור כזה לצרכי הפקודה הבאה ומתוך כפיפות לקביעות הבאות:—

פקודת סידור הקרקעות (סידור זכות קניין) — סעיפים 7, 8, 9 (א) עד (ו), 21, 22 (1), 22 (3), 24, 26 ר"ב:

בתנאי —

- (א) כי פעולותיהם תהיינה בכל מקרה ומקרה כפופות לאישורו של פקיד הסידור של האיזור הנוגע בדבר ;
- (ב) כי לא ישביעו בשבועות, פרט לשבועה שהתובע נדרש להישבע בה בהצהרה המצורפת לתזכיר התביעה שלו.

רוברט סקוט
מ"מ מזכיר ראשי.

15 בספטמבר, 1945.

פקודת קרקעות (רכישה לצרכי ציבור), 1943.

הודעה לפי סעיפים 5 ו-7.

נמסרת בזה הודעה כי חלקת קרקע הנמצאת בג'נין בנפת ג'נין, הידועה כחלקה מס' 25 של גוש שומת מס רכוש עירוני גוש מספר 20093, ג'נין ששטחה הוא ארבעה דונמים מטריים 422 מטרים מרובעים, או קרוב לכך, המותוות ומתוארת בהסריט מדידות מספר ל/45/71, דרושה לנציב העליון לצרכי הרבים לחלוטים, העתקי הסריט הנ"ל, שבו מותחמת הקרקע הנ"ל בצבע אדום, מופקדים במשרדי סגן מושל המחוז, נפת ג'נין, ג'נין, ובמשרדי מנהל רישום הקרקעות, ירושלים, וכל המעוניין יוכל לראותם שם במשך שעות המשרד הרגילות.

כל אדם, התובע זכות או טובת-הנאה כל-שהן בקרקע הנ"ל, נדרש לשלוח הודעה למנהל מחלקת סידור הקרקעות — במשך שישה שבועות מתאריך ההודעה הזאת — על זכותו או טובת-הנאה שלו ועל ההוכחות לכך, ועל כל תביעה שהגישה בעניין אותה זכות או טובת-הנאה. הנציב העליון מוכן לישא וליתן על רכישת הקרקע הנ"ל.

וכן נמסרת בזה הודעה כי הנציב העליון מתכוון לאחוז בקרקע הנ"ל בתוך שישה שבו עות מתאריך הצגתה של ההודעה הזאת, וכי הנציב העליון הורה, ובה מורים, כי בני-האדם התובעים לעצמם כל זכות או טובת-הנאה באותן קרקעות ימסרו את האחידה בה כחום תקופת ששת השבועות הנ"ל. ביום 18 בספטמבר, 1945.

רוברט סקוט
מ"מ מזכיר ראשי.

פקודת קרקעות (רכישה לצרכי ציבור), 1943.

הודעה לפי סעיף 5.

נמסרת בזה הודעה כי שתי חלקות קרקע המצויות ברחובות בנפת רמלה, הידועות כחלקות מספרים 75 ו-76, המהוות חלק של חלקה מס' 5, של גוש רישום קרקע מס' 3695 שכלל שטחן הוא 119 מטרים מרובעים, או קרוב לכך, המותוות ומתוארות בהעתקי הסריט מדידות מספר ל/43/33, דרושות לנציב העליון לצרכי הרבים לחלוטים, העתקים מהסריט הנ"ל, המראים את הקרקעות הנ"ל כשהן מותחמות באדום, מופקדים במשרדי מ"מ סגן מושל המחוז, לענייני המושבות, תל-אביב ובמשרדי מנהל רישום הקרקעות, ירושלים, וכל המעוניין יוכל לראותם שם בשעות המשרד הרגילות.

כל אדם החובע זכות או טובת-הנאה כל-שהן בקרקעות הנ"ל, נדרש לשלוח — במשך שישה שבועות מתאריך הצגת הודעה זו — למנהל מחלקת סידור קרקעות, הודעה על זכותו או טובת-הנאה שלו ועל ההוכחות לכך ועל כל תביעה שהגישה בנין אותן זכות או טובת-הנאה.

הנציב העליון מוכן לישא וליתן על רכישת הקרקעות הנ"ל.

ביום 21 בספטמבר, 1945.

רוברט סקוט
מ"מ מזכיר ראשי.

פקודת קרקעות (רכישה לצרכי ציבור), 1943.

הודעה לפי סעיף 5.

נמסרת בזה הודעה כי חלקת קרקע הנמצאת בח'אן דווייר בנפת צפת במחוז הגליל, הידועה כחלקה זמנית מס' 5, המהווה חלק מחלקה מספר 1, של גוש רישום קרקע מספר 13858, ששטחה הוא שני דונמים מטריים ושש מאות ושישים וחשעה מטרים מרובעים או קרוב לכך, המותוות ומתוארת בהסריט מדידות מספר ל/42/118, דרושה לנציב העליון לצרכי הרבים לחלוטים, העתקים מהסריט הנ"ל, המראים את הקרקע הנ"ל כשהיא מותחמת באדום, מופקדים במשרדי סגן מושל המחוז, נפת צפת, צפת ובמשרדי מנהל רישום הקרקעות, ירושלים, וכל המעוניין יוכל לראותם שם בשעות המשרד הרגילות.

כל אדם התובע זכות או טובת-הנאה כלשהן בקרקע הנ"ל, נדרש לשלוח — במשך שישה שבועות מתאריך הצגת הודעה זו — למנהל, מחלקת סידור קרקעות, הודעה על זכותו וטובת-הנאה שלו ועל ההוכחות לכך ועל כל תביעה שהגישה בגין אותן זכות או טובת-הנאה.
הנציב העליון מוכן לישא וליתן על רכישת הקרקע הנ"ל.
ביום 21 בספטמבר, 1945.

רוברט סקוט
מ"מ מוכיר ראשי

פקודת תעריף מכס ופיטורין, 1937.

צו מאת מנהל ענייני הממשלה, במועצה, לפי סעיף 5 מתוך שימוש בכוחות המסורים לנציב העליון בסעיף 5 של פקודת תעריף המכס והפיטורין, 1937, ציווה מנהל ענייני הממשלה במועצה — באישורו של מוכיר הממשלה — ובוה מצויים: לאמור: —

מס' 24 ש' 1887.

שם.
תיקון חלק א' של
התוספת על הפקודה.

1. צו זה ייקרא צו במועצה בדבר תעריף המכס והפיטורין (תיקון התוספת), (מס' 8), 1945.
2. חלק א' של התוספת על הפקודה יתוקן: —
(א) בהחלפת נסמן 616 בנסמן הבא: —

מס' סידורי	תיאור הסחורה	היחידה	שיעור המס מיל
616	פטרולאטום ושאר מקפה של פטרוליום.	לפי הערך	15%

(ב) במחיקת נסמן 621 בתוספת.

ג. ג. גרימווד
פקיד הוועד הפועל.

17 בספטמבר, 1945.

פקודת מחלות בעלי-חיים.

כללים שהחקין מנהל ענייני הממשלה לפי סעיף 19 מתוך שימוש בכוחות המסורים לו בסעיף 19 מפקודת מחלות בעלי-החיים, התקן הנציב העליון את הכללים הבאים: —

פרק ג'

שם.
חוקי פלשתינה (א"י),
ע' 1686.

הפסעת הכלבים
6 ו 7 של הכלבים
העיקריים והחלפתם
בכלבים אחרים.

1. כללים אלה ייקראו כללי בית-המטבחים (תיקון), 1945, ויהיו נקראים כאחד עם כללי בית-המטבחים, הקרויים להלן "הכללים העיקריים".
2. כללים 6 ו 7 של הכללים העיקריים יופקעו, והכללים הבאים יבואו במקומם כסדרם: —
6—(1) פרט למה שנוקבע בכללים אלה, לא ייכנס קצב או אדם אחר, פרט לפקיד עירייה או מועצה מקומית או משמשה, לבית מטבחים, ציבורי ולא יתעסק בשחיטת בעלי-חיים או בפשיטת שחוטות אלא-אם-כן מהזיק הוא ברשיון ברי-תוקף שניתן על-ידי מועצת העירייה או המועצה המקומית:
בתנאי —

(א) שתלמידי-יחכמים או בודק-בשר המורשים כחוק, הנדרשים להיות נוכחים בבתי-מטבחים ציבוריים כדי להורות הוראה או לפקח ובני-אדם אחרים, הרוצים לבקר מזמן לזמן בבתי-מטבחים ציבוריים, רשאים להיכנס לבתי-מטבחים ללא רשיון, אך לפני עשותם כן, יטלו רשות בכתב מאת ראש העיר או הנשיא, הכול לפי העניין;

(ב) כל אדם שגילו פחות משש-עשרה שנה לא יורשה להיכנס לבית מטבחים או לקבל רשיון כאמור לעיל.

(2) בקשות על הענקת רשיון להיכנס לבית-המטבחים או לעסוק בשחיטת בעלי-חיים או בפשיטת שחוטות בבית-המטבחים, או על חידוש הרשיון, תוגשנה לעירייה או למועצה המקומית. בקשות על חידוש רשיון תוגשנה לא פחות מהודש אחד לפני תום תקפו של הרשיון.

(3) הרשיון ייערך בטופס הרשום בתוספת על הכללים האלה או באותו טופס אחר, אשר תהיינה המועצה העירונית או המקומית עשירות לקבעו.

(4) רשיונות יוצאו מדי שנה בשנה, ויהיה משתלמים בגין כל רשיון רשיון דמים שנתיים של מאה חמשים מיל או של אותו סכום אחר שתקבענו מועצת העירייה או המועצה המקומית בחוקי-עזר.

(5) מועצת העירייה או המועצה המקומית רשאית להגביל את מספר הרשיונות שיוצאו מדי שנה בשנה.

(6) מועצת העירייה או המועצה המקומית רשאית לפי ראות עיניה וללא מתן כל הנמקה לדחות כל בקשה על הרצאת רשיון כלשהוא או על הידושה. ערעור על סירוב זה יש להגיש למושל המחוז שבתחומי שיפוטו נמצאות אותה מועצת עירייה או מועצה מקומית, והחלטת מושל המחוז תהיה סופית.

7. פרט לשהותם ובודקים מטעם הרבנות, ישא כל מחזיק ברשיון שהוצא בהתאם לכלל 6 של הכללים האלה — בשעה שהוא נמצא בבית המטבחים — לוחית-מספר שהוצאה בידי מועצת העירייה או המועצה המקומית, שבעדה יחושב חישוב של 150 מיל או אותו סכום אחר שתקבענו מועצת העירייה או המועצה המקומית — בחוקי-עזר:

בתנאי שהסכום שישולם בעד לוחית-מספר יחזור בזמן כלשהוא, אם האדם שלו נמסרה לוחית-המספר או באי-כוחו מחזירה במצב טוב.

רוברט סקוט
מ"מ מזכיר ראשי.

לוחית-מספר.

18 בספטמבר, 1945.

הערת הסבר.

הנפקות העיקרית של התיקון הנ"ל היא בזה שהוא מייפה את כוחן של מועצות עירייה או מועצות מקומיות לקבוע דמים תמורת רשיונות בית-מטבחים ולוחית-מספר מלבד דמים שנקבעו בכללים העיקריים. השתמשו בתודמנות כדי לנסח מחדש את הכללים 6 ו-7 של הכללים העיקריים בסדר הגיוני יותר.

פקודת הגבלת שכר-דירה (דירות), 1940.

מינוי יושב-ראש של בית-דין לשכר-דירה לפי סעיף 4.

מחוז ירושלים.

מודיעים בזה כי — מתוך שימוש בכוחות המסורים לנציב העליון בסעיף 4 מפקודת הגבלת שכר-דירה (דירות), 1944 — מינה מנהל ענייני הממשלה את הנא אפ' עטאללה להיות ראוי, אם יבחר בו מושל מחוז ירושלים, לשמש — מדי היות צורך בכך — יושב-ראש של בית-דין לשכר-דירה במחוז ירושלים; ורשימת בני-האדם שנתמנו כיושבי-ראש של בית-דין לשכר-דירה הרשומה בהודעה מיום 20 באבגוסט, 1945, שנתפרסמה בעיתון גליון 1433 מיום 23 באבגוסט, 1945, עמוד 746 תחזקן בהתאם לכך מתוך שיביאו בה מיד לאחר שמו של „אברהים אפ' סאלם" הרשום באותו חלק של אותה רשימה שבכותרתה המלה „יושב ראש" את השם „חנא אפ' עטאללה".

מס' 44 ש' 1940.

רוברט סקוט

מ"מ מזכיר ראשי.

20 בספטמבר, 1945.

פקודת הגבלת שכר-דירה (דירות), 1940.

מינוי יושב-ראש לבית-דין לשכר-דירה לפי סעיף 4.

מחוז חיפה.

מודיעים בזה כי, מתוך שימוש בכוחות המסורים לנציב העליון בסעיף 4 מפקודת הגבלת שכר-דירה (דירות), 1940, מינה מנהל ענייני הממשלה את ד"ר אברהם גוטליב מכפר אתא, להיות ראוי, אם יבחר בו מושל מחוז חיפה, מדי היות צורך בכך, לכהן כיושבי-ראש לבית-דין לשכר-דירה במחוז חיפה במקום מר מרדכי באום מכפר אתא שתחפטר; ורשימת האנשים שמונו

מס' 44 ש' 1940.

כיו"ר בבית דין לשכר-דירה שפורטה בהודעה מיום 26 ביוני, 1944, שנתפרסמה בעיתון גליון 1344 מיום 29 ביוני, 1944, עמוד 456 תהוקן בהתאם לכך, במחיקת השם „מר מרדכי באום“, המצוי בטור שכראשו הכותרת „יושב-ראש“ והחלפתו בשם „ד"ר אברהם גוטליב“.

רוברט סקוט
מ"מ מזכיר ראשי

20 בספטמבר, 1945.

פקודת מועצות מקומיות, 1941.

צו מס' 45 לש' 1945, מאת מנהל ענייני הממשלה לפי סעיף 2.

מס' 36 לש' 1941.

מתוך שימוש בכוחות, המסורים לנציב העליון בסעיף 2 של פקודת המועצות המקומיות, 1941, וכל שאר הכוחות אשר בידו בעניין זה, ציוה מנהל ענייני הממשלה לפי המלצתו של מושל מחוז הגליל, רבות מצווים, לאמור:—

שם
עיתון מיום 13.11.41.
ע' 1417.

תיקון מסקה 9 של
הצו העיקרי.

1. צו זה ייקרא צו המועצות המקומיות (איזור ירעאל) (תיקון), 1945, ויהיה נקרא כאחז עם צו המועצות המקומיות (איזור ירעאל), 1941, הקרוי להלן „הצו העיקרי“.

2. פסקה 9 של הצו העיקרי תהוקן —

(א) בהוספת, פסקת-המשנה הבאה כפסקת-משנה (3) מיד לאחר פסקת-משנה (2) של אותה פסקה:—

(3) כוחה של המועצה יהיה יפה —

(א) למלא את התפקידים, כולם או מקצתם, ולהשתמש בכוחות, כולם או מקצתם, המצויים בפסקות-המשנה הקודמות מתוך הצטרפות, לכל אחת או יותר מאחת מהרשויות המקומיות האחרות או מתוך השתתפות אחר;

(ב) לבוא בהסכם עם כל אחת או יותר מאחת מהרשויות המקומיות האחרות על מינוי ועד משותף לצורך כל-שהוא שבו הן מעוניינות או נוגעות יחדיו, ולייעד לכל ועד שיתמנה כך, עם צמצומים או תנאים או בלעדיהם, כל תפקידים של המועצה שבקשר לכל צורך שלמענו נוצר הוועד המשותף.

(ג) מתוך כפיפות למציאותה של הקצבה כספית באומדנות המאושרות של המועצה — לשלם חלק מתכונתי מן הוצאות, או התוצאות, שהוצאו מתוך מילוי תפקיד כל-שהוא, או מתוך שימוש בכוח כל-שהוא לפי פסקת-משנה (א) של סעיף-קטן זה, או מהתוצאות שהוציא כל ועד, משותף שנתמנה לפי הוראותיה של פסקת-משנה (ב) של סעיף-קטן זה, כפי שיוסכם בין המועצה ובין שאר הרשויות המקומיות הנוגעות בדבר;—

(ד) בסיומן פסקת-משנה (3) של סעיף-קטן זה כפסקת-משנה (4).

רוברט סקוט
מ"מ מזכיר ראשי.

בפקודת הוד מעלתו,

14 בספטמבר, 1945.

פקודת עיריות, 1934.

חוקי-עזר שהתקינה מועצת עיריית עכו לפי סעיפים (א)98 (ג)99.

מס' 1 לש' 1934.

מתוך שימוש בכוחות, המסורים לה בסעיפים (א)98 (ג)99 של פקודת העיריות, 1934, התקינה מועצת עיריית עכו את חוקי-העזר הבאים:—

שם.

איסור.

עונש.

חסני ח'ליפה
ראש עיריית עכו.

נחאשר.

רוברט סקוט
מ"מ מזכיר ראשי.

בפקודת הוד מעלתו,

14 בספטמבר, 1945.

פקודת עיריות, 1934.

מס' 1 לש' 1934.	שם פירוט.	מחוקק העיר.
		מחוקק העיר שהתקינה מועצת עיריית עכו לפי סעיף 99.
		מתוך שימוש בכוחות, המסורים לה בסעיף 99 של פקודת העיריות, 1934, התקינה מועצת עיריית עכו את חוקי העיר הבאים:—
		1. חוקי עיר אלה ייקראו חוקי העיר לעכו (אוסף תרומות ברהובות), 1945.
		2. בחוקי העיר האלה:—
		„איזור מקומי” מובנו איזור שיפוטה של מועצת עיריית עכו.
		„בעל רשיון” מובנו האגודה, הוועד או חבר בני-האדם האחר, שעל-שם ניתנה תעודת-היתר לפי חוקי העיר האלה והוא כולל אדם כל-שהוא ששמו נזכר בבקשה על מתן אותה תעודת-היתר, כאדם האחראי לאוסף התרומות.
		„מועצה” מובנה מועצת עיריית עכו.
		„מקום לרבים” כולל כל גן לרבים, חוף-ים וכל מקום אחר שהקהל נכנס אליו — בין בתשלום דמי-כניסה ובין ללא תשלום — אך אין הוא כולל מסגד, כנסייה או כל מקום פולחן אחר.
		„רחוב” כולל כל רחוב, דרך, דרך להולכי-רגל, רחבה, מעבר לרבים או מעבר פרטי, שיש לציבור זכות-מעבר בהם, סמטה, מבוא ומקום קטור לרבים.
	אסוף תרומות לאסוף כסף	3. אסוף תרומות לא ייעשה בתחומי האיזור המקומי בכל רחוב ובכל מקום, בין במכירת פרחים, סרטים ובין בצורה אחרת, אלא-אם-כן השיגו האגודה, הוועד או חבר בני-האדם האחר האחראים לאותו אסוף תרומות מאת המועצה תעודת-היתר על אותן אסוף תרומות, בטופס ב' הכלול בתוספת על חוקי העיר האלה.
	לאילו צרכים אפשר להעניק תעודת היתר.	4.—(1) תעודת-היתר לפי חוקי העיר אלה אפשר להעניק רק לצרכי דת, צדקה, חינוך או תרבות, או לצורך אחר כל-שהוא שהכירה בו המועצה כצורך המביא תועלת לציבור.
		(2) בקשה על הענקת תעודת-היתר יש לערכה בכתב בטופס א' הכלול בתוספת על חוקי העיר האלה.
	הנאים מיוחדים.	5. המועצה רשאית — לפי שיקול דעתה המוחלט — לצרף לכל תעודת-היתר הנאים מיוחדים כל-שהם, או לסרב מלהעניק תעודת-היתר מבלי ליתן כל נימוקים.
	יום ושעות של אסוף תרומות.	6. כל אסוף כספים לא ייערך אלא ביום ובין השעות וברחובות ובמקומות הציבוריים הנקובים בתעודת-ההיתר.
	התיעצות עם רשויות המשטרה.	7. לא תוענק תעודת-היתר בידי המועצה אלא-אם-כן אושרה תחילה הבקשה על אותה תעודת-היתר בידי הקצין הממונה על המשטרה, עכו, או באי-כוחו המורשה להלכה.
	אסוף לאסוף תרומות ללא הרשאה.	8.—(1) לא יעזור אדם ולא ישתתף באוסף תרומות כל-שהוא ללא הרשאה בכתב מאת בעל הרשיון בטופס ג' הכלול בתוספת על חוקי העיר האלה.
		(2) כל אדם שהורשה כך יראה אותה הרשאה בכתב לכל שוטר, או לכל פקיד של מועצת העירייה, שהרשהו ראש העירייה כהלכת בעניין זה.
	אוסף תרומות בידי ילדים.	9. אדם בגיל פחות משש-עשרה שנה לא יפעל או יורשה לפעול כמאסף תרומות.
	שימוש בשולחן.	10.—(1) לא ישתמש אדם בשולחן לצורך כל אוסף-תרומות אלא במקום הנקוב בתעודת-ההיתר, ולא ישתמש באותו שולחן באופן הגורם או העלול לגרום מטרד לעוברים ושבים.
		(2) כל פקיד או משמש של המועצה רשאי להסיר — על חשבוננו של המחזיק בתעודת-ההיתר — כל שולחן שמשמשים בו בניגוד לחוקי-עיר-משנה (1) של חוקי-העיר הוות.
	אוסף תרומות בידי שני בני-אדם.	11. אוסף-כספים לפי חוקי העיר האלה ייעשה בידי קבוצות של שני בני-אדם כל אחת, שיאספו בזמן אחד ובמקום אחד, ולא בקבוצות של יותר משני בני-אדם ולא בידי בני-אדם יחידים.
	איסוף מתן פרס.	12. לא ישולם כל תשלום ולא יינתן כל פרס לכל מאסף או לכל אדם אחר הקשור אל סידור אוסף-כספים או הנהלתו, פרט לאותו תשלום שיצוין בבקשה על מתן תעודת-ההיתר.
	היתום קופסאות.	13. כל מאסף יגרום שכל תרומות כספים תושמנה על-ידי התורמים בקופסה המסומנת במספר וסגורה באופן נאות והתומה באופן שימנע כי יפתחו את הקופסה או יוציאו ממנה

את הכספים בלי שבירתה של אותה הותמת. כל קופסת כזאת תסומן במספר סידורי ותשא במקום בולט את שם הקרן שלמענה נערך האוסף וכתובת מאת המועצה. דהיינו: „מאסף מורשה לתרומות ברהוב“ שתירשם עליה ברשותו של ראש העירייה; ולא תוצא כל קופסת למאסף אלא אם כן סומנה במספר, בציון ובכתובתו על-גבה כנ"ל. אותו מספר צריך להתאים למספר הרישום של התרשאה בכתב שנוכרה לעיל.

(2) בעל הרשיון יהיה אחראי לכך שהקופסאות תימסרנה לו כשהותמיהן שלמים בסוף יום אוסף-התרומות, ועל-כלפנים לא יאוחז מעשרים וארבע שעות לאחר-מכן.

פתיחת קופסאות.

14—(1) משנתקבלו כל הקופסאות, תיפתחנה בנוכחות בני-האדם שנוכרו בתעודת-ההיתר כאותם בני-האדם האחראים לאוסף-התרומות, ויערך זכרון-דברים שתציין את דמי פדיונו של אוסף-התרומות, ויחתם בידם.

(2) אם אי-אפשר לסיים את ספירת-הכסף בישיבה אחת, יאחז בעל הרשיון באמצעי זהירות מספיקים לבטחונן של הכסף במשך ההפסקה.

העתק של זכרון דברים.

15. במשך שבעה ימים מיום אוסף התרומות יגיש בעל הרשיון למועצת העירייה העתק מאישר של זכרון-הדברים הנוכח בסעיף-קטן (1) של סעיף 14, בצירוף רשימה מפורטת של ההוצאות — אם היו הוצאות — בקשר אל אותו אוסף-תרומות, ביחד עם מסמכי-תשלום.

16. כל אדם המפר קביעה מקבועתיהם של חוקי-העזר האלה יאשם בעבירה ויהיה צפוי לקנס שלא יעלה על חמישה פונט.

עונש.

תוספת.

טופס א' (טופס בקשה).

1. שם האגודה, הוועדה או חבר בני-האדם, האחראים לאוסף התרומות.
2. כתובת.
3. שמותיהם, כתובותיהם ותחומותיהם של בני-האדם שיהיו אחראים יחדיו לאוסף התרומות.
4. שמם ומטרתם של מפעל הצדקה או הקרן שיהנו מן האוסף ומטרתו המיוחדת של אוסף התרומות.
5. התאריך שבו רוצים לערוך את אוסף התרומות.
6. איזור אוסף התרומות והמקומות הציבוריים שבהם ייערך אוסף התרומות.
7. המקומות שבהם רוצים להשתמש בשולחנות לצרכי אוסף התרומות.
8. התשלומים (אם יהיו) שיש לשלם לבני-האדם הקשורים בסידור אוסף התרומות או בהנהלתו; יש לציין את שמותיהם וכתובותיהם של אותם בני-האדם ואת הסכום שיש לשלמו בכל מקרה ומקרה.

טופס ב' (טופס תעודת-היתר לעריכת אוסף תרומות ברחובות).

לערוך

(המבקש)

אני, ראש עיריית עכו, מתיר ומרשה בזה ל.....
 אוסף כספים ברחובות ובמקומות ציבוריים בתחומי האיזור המקומי של עכו ביום..... מתוך כפיפות לתנאים הבאים: —

(תנאים, אם יחזו תנאים).

חתימת הרשויות, למתן רשיונות.

טופס ג' (טופס להרשאת אוסף כספים ברחובות ובמקומות ציבוריים).

מר/גב/..... מורשה (מורשית) לאוסף כספים ברחובות ובמקומות ציבוריים בעכו לטובת..... בהתאם לתעודת היתר מס'..... שהוצאה ביום..... ביד מועצת עיריית עכו.

חסני ח'ליפה

ראש עיריית עכו.

נתאשר

בפקודת הוד מעלתו.

רוברט סקוט

מ"ס מזכיר ראשי.

14 בספטמבר, 1945

פקודת עיריות, 1934.

חוקי-העזר שהתקינה מועצת עיריית עכו לפי סעיף 99.

מתוך שימוש בכוחות המסורים לה בסעיף 99 של פקודת העיריות, 1934, התקינה מועצת עיריית עכו את חוקי-העזר הבאים: —

- ש.מ.
פירוש.
1. חוקי-העזר האלה ייקראו חוקי-העזר לעכו (שימור רחובות), 1945.
2. בחוקי-העזר האלה —
- (א) המלה „מועצה“ מובנה מועצת עיריית עכו;
(ב) המלה „רחוב“ כוללת כל רחוב, רחבה או מעבר, בין שהם דרך מפולשת ובין שאינם דרך מפולשת, שיש לציבור זכות-מעבר בהם, וכן את המעבר על כל גשר ציבורי וכן כוללת המלה כל דרך או מעבר המשמשים או המכוונים לשמש אמצעי-גישה לשני בתים או יותר — בין שיש לציבור זכות-מעבר בהם ובין שאין לו — וכל תעלות, ביבים וחפירים, שבצדי כל רחוב או הכלולים בכל רחוב, יהיו רואים אותם כאילו הם חלק של אותו רחוב;
(ג) יהיו רואים אדם כאילו עשה כל פעל, העושה אותו פעל בעצמו, או באמצעות משמש מממשו או סוכן מסוכניה, או המרשה כל אדם — בין שהוא מועבר על-ידו ובין שאינו מועבר על-ידו — לעשות אותו פעל.
3.—(1) כל אדם אשר —
- (א) בונה, מקים, מעמיד או מקיים כל קיר, גדר, עמוד או מכשול אחר בכל רחוב או חלק ממנו;
(ב) מכסה או חוסם כל תעלת-שופכים, ביב או צינור פתוחים לאורך צדו של כל רחוב לרבים;
(ג) מגיה או גורם שיניהו כל תיבה, הבילה, סחורה או חפץ אחר בכל רחוב או על כל רחוב, שיש בהם כדי למנוע, לעצור או לעכב את עבודת הנקיון או ליצור מכשול או אי-נוחות למעבר הציבור לזמן ממושך יותר מכפי שדרוש באופן מסתבר להטענתם או פריקתם של אותה תיבה, סחורה או חפץ;
יהיה צפוי לקנס שלא יעלה על חמישה פונטים וכן יהי צפוי לקנס נוסף שלא יעלה על שני פונטים על כל יום שבו נמשכת העבירה לאחר הודעה בכתב של עשרים-וארבע שעות מאת ראש עיריית עכו על אותה עבירה, או לאחר החיוב בדין.
(2) אם מחלבן במקרה כל-שהוא כי תיבה, הבילה, סחורה או חפץ אחר כל-שהם הונחו בכל רחוב לרבים או על כל רחוב לרבים מכל בניין או קרקע בניגוד לחוק-עזר זה, יהיו מניחים כי העבירה כוצעה בידי המחזיק של אותו בניין או אותה קרקע, עד-אשר יוכח היפוכו של דבר.
(3) המועצה, או פקיד שהרשתהו המועצה כהלכה, רשאים ליתן צו נגד האדם המקים או המגיה כל מכשול כזה, שבו ידרשו ממנו להסיר אותו מכשול, או רשאים לגרום לכך שאותו מכשול יוסר, ורשאים להיפרע מאותו אדם, את כל היציאות וההוצאות שהוצאו מתוך כך.
(4) שום דבר האמור בזה לא ימנע את המועצה מלהתיר בכתב את הקמתם של מבנים זמניים כל-שהם ברחוב כל-שהוא, במקרי הגיגות או טכסים.
4.—(1) לא יניח כל אדם חמרי בנייה כל-שהם ולא יפתח כל חור או הפירה ברחוב כל-שהוא בלי רשות בכתב מאת המועצה או מאת פקיד שהרשתהו המועצה כהלכה, רשות כזאת תכלול את התנאים הנהוצים להנחת אותם חמרים, או לפתיחת אותם חור או הפירה, לרבות את השטח שייחפס, והתקופה שאותה רשות תימשך בה.
(2) אם הוענקת רשות כזאת לאדם כל-שהוא, יגדרר הלה כראוי, על חשבוננו הוא, אותם חמרים או אותם חור או הפירה, עד שיסולקו החמרים או עד שייסתמו החור או הפירה או עד שייעשו בטיחים בדרך אחרת, להנחת דעתם של המועצה או של פקיד שהרשתהו המועצה כהלכה, ויגרום לכך שאותם חמרים, חור או הפירה יהיו מוארים במשך הלילה הארה מספקת — להנחת דעתם של המועצה או של הפקיד שהרשתהו המועצה כהלכה. המועצה או הפקיד שהרשתהו המועצה כהלכה רשאים להפקיע אותה רשות, אם הוכח כי סיבות יוצאות מן-הכלל מצדיקות אותה הפקעה.
(3) כל אדם המניח חמרים או פותח חור או הפירה בלי רשות כזאת, או החלל לגדור או להקיף ולהאיר אותם חמרים או חור או הפירה, או אינו מסלק אותם חמרים או אינו
- מכשול ברחוב.
מא יונחו חמרים בלי רשות.

סותם אותם חזר או הפירה, או אינו ערשה אותם בטיחים בדרך אחרת באופן האמור לעיל, על השבוננו הוא, לאחר תום תקפה או לאחר הפקעתה של אותה רשות, יהיה צפוי לקנס שלא יעלה על חמישה פונטים וכן יהי צפוי לקנס נוסף שלא יעלה על שני פונטים על כל יום שבו נמשכת העבירה לאחר הודעה, בכתב של עשרים וארבע שעות מאת ראש עיריית עכו, ומשתם מועדה של הודעת עשרים וארבע השעות, רשאית המועצה בעצמה לגדור, להקיף ולאיר אותם המרים, חזר או הפירה, וכן רשאית היא להיפרע מן האדם, שחדל מלעשות כן, את היציאות וההוצאות שהוצאו מתוך כך.

מסומות מסוכנים יש לתקנם או להקיפם.

5.—(1) אם — לדעתם של המועצה או הפקיד שהרשתהו כהלכה — מהווים בניין, בור, חזר או מקום אחר כלישהם סכנה לציבור, מחוסר תיקון-בדק, הגנה או גידור מספיקים, ימסרו לבעליהם הודעה בכתב שיתקנם, יגדרם או יקיפם תיכף ומיד באופן שימנע סכנה מהם. (2) כל תחלה, ללא סיבה מסתברת, מלמלא אתר הודעה כזאת, יהיה צפוי לקנס שלא יעלה על עשרה פונטים, והמועצה רשאית בעצמה לתקנם, לגדרם או להקיפם ולהיפרע מבעליהם של אותם בניין, באר, חזר או מקום אחר את כל היציאות וההוצאות שהוצאו מתוך-כך.

קלקול פני הרחוב.

6.—(1) כל אדם המסיר, מרים, מקלקל או גורם נזק בכל דרך אחרת לשטחו או ריצופו של רחוב, בלא רשות בכתב מאת המועצה או מאת פקיד שהרשתהו כהלכה, יהיה צפוי לקנס שלא יעלה על עשרה פונטים. (2) יהיה הדבר מסמכותם של המועצה, או של פקיד שהרשתהו כהלכה, ליתן רשות כזאת לכל אדם לפי תנאים שייקבעו בידי המועצה או בידי פקיד שהרשתהו כהלכה, כפי שיימצא הדבר לנכון. (3) המועצה רשאית לתקן את שטחו או ריצופו של כל רחוב שקולקל כאמור לעיל ולתקן את דגוק שנגרם, ותהיה רשאית להיפרע מן האדם שחדל לעשות כן את כל היציאות וההוצאות שהוצאו מתוך-כך.

נזק מקרי לרחוב.

7.—(1) ניוזקו רחוב ציבורי או כל חלק ממנו, באופן מקרי וללא כוונה, בגלל הפירה כל שהיא בקרקע הסמוכה לאותו רחוב, או בתוצאת אותה הפירה, רשאית המועצה לתקן את הנזק שנגרם, ולהיפרע מאת בעליה של הקרקע, שבה נעשתה הפירה, את כל היציאות וההוצאות שהוצאו מתוך-כך.

(2) המועצה או פקיד שהרשתהו כהלכה רשאים לדרוש, בהודעה בכתב שתימסר לבעליה של הקרקע שבה נעשתה הפירה, או לאדם שערך את הפירה, לתקן את הנזק שנגרם לרחוב, במקרה שאותו אדם חדל מלבצע את דרישותיה של המועצה, רשאית המועצה לתקן את הנזק וההיוק שנגרמו וכן רשאית היא לחייב את הבעל או את האדם, שגרמו לנזק, בהוצאות שהוצאו.

עיתון מיום 31.1.38 ע' 47.

8. חוקי-עזר 67 68 של חוקי-העזר לעיריית עכו, 1938, מופקעים בזה.

חסני ח'ליפה
ראש עיריית עכו
דובר סקוט
מ"מ מזכיר ראשי.

נתאשר
בפקודה חוד מעלתו.

14 בספטמבר, 1945.

פקודת בניין ערים, 1936.

איזור בניין העיר של פתח-תקוה.
הודעה על השלשת תכנית פרצלציה.

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 20(2) של פקודת בניין ערים, 1936, כי במשרד הוועדה המקומית לבניין ולבניין ערים של פתח-תקוה הושלש העתק של תכנית פרצלציה הנקראת תכנית מס' 117 — של נסים כרהום ביחד עם התסריט המצורף אליה.

כל אדם המעוניין בכך יוכל לראות את העתק התכנית והתסריט הנ"ל בלא תשלום, וכל המעוניין — אם כבעלים ואם בדרך אחרת — בקרקע, בבניינים, או בנכסים אחרים, שהתכנית הנ"ל משפיעה עליהם, רשאי להגיש התנגדות לתכנית במשרד הוועדה המקומית הנ"ל במשך שישה שבועות מיום פרסום הודעה זו בעיתון.

י. לל. פיליפס

י"ר הוועדה לבניין ולבניין ערים, מחו 109.

18 בספטמבר, 1945.

פקודת בניין ערים, 1936.

איזור בניין העיר של פתח-תקה.
הודעה על השלשת תכנית פרצלציה.

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 20(2) של פקודת בניין ערים, 1936, כי במשרד הוועדה המקומית לבניין ולבניין ערים של פתח-תקה הושלש העתק של תכנית פרצלציה הנקראת תכנית מס' 118 — של מ. שוטן ביחד עם התסריט המצורף אליה.

כל אדם המעוניין בכך יוכל לראות את העתק התכנית והתסריט הנ"ל בלא תשלום, וכל המעוניין — אם כבעלים ואם בדרך אחרת — בקרקע, בבניינים, או בנכסים אחרים, שהתכנית הנ"ל משפיעה עליהם, רשאי להגיש התנגדות לתכנית במשרד הוועדה המקומית הנ"ל במשך שישה שבועות מיום פרסום הודעה זו בעיתון.

י. לל. פיליפס

יו"ר הוועדה לבניין ולבניין ערים, מחוז לוד.

18 בספטמבר, 1945.

פקודת בניין ערים, 1936.

איזור בניין העיר של פתח-תקה.
הודעה על השלשת תכנית מפורטת.

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 16 של פקודת בניין ערים, 1936, כי במשרד הוועדה המקומית לבניין ולבניין ערים של פתח-תקה הושלש העתק של תכנית מפורטת הנקראת תכנית מס' 84 — של ל. לובלינר ושותפיו ביחד עם התסריט המצורף אליה.

כל אדם המעוניין בכך יוכל לראות את העתק התכנית והתסריט הנ"ל בלא תשלום, וכל המעוניין — אם כבעלים ואם בדרך אחרת — בקרקע, בבניינים, או בנכסים אחרים, שהתכנית הנ"ל משפיעה עליהם, רשאי להגיש התנגדות לתכנית במשרד הוועדה המקומית הנ"ל במשך שני חדשים מיום פרסום הודעה זו בעיתון.

י. לל. פיליפס

יו"ר הוועדה לבניין ולבניין ערים, מחוז לוד.

18 בספטמבר, 1945.

פקודת בניין ערים, 1936.

איזור בניין ערים גלילי של לוד.
הודעה על השלשת תכנית מפורטת.

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 16 של פקודת בניין ערים, 1936, כי במשרד הוועדה הגלילית לבניין ולבניין ערים של לוד (משרד היועץ לבניין ערים, תל-אביב) הושלש העתק של תכנית מפורטת הנקראת תכנית מס' ר/150 — של אדמת "רסקו" בע"מ, חלקה 6 בגוש 6598 של גליל אל-קבליה, ביחד עם התסריט המצורף אליה.

ואלה הם גבולות התכנית:

צפון: גוש 6524;

מזרח: גוש 6415;

דרום: אדמת "רסקו" בע"מ;

מערב: אדמת "רסקו" בע"מ.

כל אדם המעוניין בכך יוכל לראות את העתק התכנית והתסריט הנ"ל בלא תשלום, וכל המעוניין — אם כבעלים ואם בדרך אחרת — בקרקע, בבניינים, או בנכסים אחרים, שהתכנית הנ"ל משפיעה עליהם, רשאי להגיש התנגדות לתכנית במשרד הוועדה המקומית הנ"ל במשך שני חדשים מיום פרסום הודעה זו בעיתון.

י. לל. פיליפס

יו"ר הוועדה לבניין ולבניין ערים, מחוז לוד.

18 בספטמבר, 1945.

פקודת בניין ערים, 1936.

איזור בניין העיר של פתח-תקה.

הודעה על מתן הרשאה לתת תוקף לתכנית מפורטת, והודעה על השלשת תכנית מפורטת ותסריט מורשים.

נמסרת בזה הודעה בהתאם לסעיף 18(2) של פקודת בניין ערים, 1936, כי הוועדה לבניין ולבניין ערים, מחוז לוד, נתנה הרשאה לתת תוקף, המישהעשר יום לאחר פרסום הודעה זו בעיתון, לתכנית מפורטת הנקראת תכנית מס' 69 — של מוסנזון שהודעה על השלשתה, ביחד עם התסריט המצורף אליה, במשרד הוועדה המקומית לבניין ולבניין ערים של פתח-תקה נתפרסמה בעיתון גליון 1402 מיום 12 באפריל, 1945, עמוד 259.

וכן נמסרת בזה הודעה בהתאם לסעיף 18א (2) של פקודת בניין ערים, 1936, כי העתקים של התכנית הנ"ל ושל התסריט המצורף לה, בצורה שבה סמכה עליהם הוועדה המחוזית הנ"ל את ידיה, הושלשו במשרד הוועדה המחוזית הנ"ל ושם יוכל כל אדם לראותם.

י. לל. פיליפס

יו"ר הוועדה לבניין ולבניין ערים, מחוז לוד.

18 בספטמבר, 1945.

פקודת בניין ערים, 1936.

איזור בניין העיר של פתח-תקה.

הודעה על מתן הרשאה לתת תוקף לתכנית מפורטת, והודעה על השלשת תכנית מפורטת ותסריט מורשים.

נמסרת בזה הודעה בהתאם לסעיף 18א (2) של פקודת בניין ערים, 1936, כי הוועדה לבניין ולבניין ערים, מחוז לוד, נתנה הרשאה לתת תוקף, חמישה-עשר יום לאחר פרסום הודעה זו בעיתון, לתכנית מפורטת הנקראת תכנית מס' 92 — של ריסקין שהודעה על השלשתה ביחד עם התסריט המצורף אליה, במשרד הוועדה המקומית לבניין ולבניין ערים של פתח-תקה, נתפרסמה בעיתון גליון 1402 מיום 12 באפריל, 1945, עמוד 260.

וכן נמסרת בזה הודעה בהתאם לסעיף 18א (2) של פקודת בניין ערים, 1936, כי העתקים של התכנית הנ"ל ושל התסריט המצורף לה, בצורה שבה סמכה עליהם הוועדה המחוזית הנ"ל את ידיה, הושלשו במשרד הוועדה המחוזית הנ"ל ושם יוכל כל אדם לראותם.

י. לל. פיליפס

יו"ר הוועדה לבניין ולבניין ערים, מחוז לוד.

18 בספטמבר, 1945.

פקודת סמכויות בעניין יבוא, יצוא ומכס (הגנה), 1939.

הודעה לפי סעיף 6.

הואיל ובני האדם הנקובים בשמותם להלן ניסו להפיק את הסחורות הרשומות מטה, בניגוד לצו מתן רישיונות יצוא, 1940, כפי שתוקן, דהיינו בלי רישיון יצוא מאת מנהל המכס, האקסיו והמסחר או מאת רשות מוסמכת כל-שהיא, ואותן סחורות נתפסו צפונה-מערבה לכפר בצנה, בעיבורה של צמח, בתחנת המכס של גשר שיח' חסיין, באיזור טבגה (טבריה), ובצמח, כסדרם:

הודעת הפיסה מספר	שמות בנייהאדם	תיאור הסחורות
עכו S/198/45 מיום 18.4.45	(1) בטרס יוסף ואכס (2) מחמד נמר ג'מל (3) מחמד חסיין מחמד מכפר בצנה ואחרים (נעלמו)	1187 ק"ג שלחים בלתי-מעובדים של בעלי היים
		2830 ק"ג סבון
		233 ק"ג קמח
צמח S/309/45 מיום 25.8.45	סעיד עיד שרעה מעבר-הירדן	3 פחי צבעים 2.400 ק"ג כל אחד
		1 גזיר אריג כתנה שחור: 6½ מטרים
		3 גזירי אריגי כתנה מדפסים: 10 מטרים
		10 חבילות חוטי-כתנה, של 10 פקעות כל אחת
		67 גלילי חוטי כתנה
		2 צלחות "כלי אמיל"
צמח S/312/45 מיום 20.8.45	יטין חסן יוגיה מארבד, עבר-הירדן	9 פחי צבעים
		4 ק"ג אבקת צבעים
		4 חיבורי צינורות
		18 ספלי קפה וקעריותיהם
צמח S/315/45 מיום 30.8.45	ספה שרבאן מהכפר קשמיה, סוריה	1 מגש קפה
		3 גזירי אריגי כתנה, 11 מטרים
		1 זוג נעלים
		4 פרידות לבנים של כתנה
		6 זוגות גרבי כתנה
		12 פקעות חוטי כתנה
צמח S/326/45 מיום 4.9.45	אבראהים מחמד נאבלסי, ואבראהים נואמי, שניהם מעבר-הירדן	75 ק"ג סבון

הריני מודיע בזה, לפי סעיף 6 של פקודת הסמכויות בעניין יבוא וזמכס (הגנה), 1939, כפי שתוקנה, כי הסחורות הנ"ל שמטו לטובת ממשלת פלשתינה (א"י) לפי סעיף 1(5) (א) של הפקודה הנ"ל.

נ. ג. סמית'רס

מ"מ מנהל מחלקת מכס, אקסיו ומסחר.

פקודת עיתונות.

הודעה בדבר מתן תעודת-היתר להחזיק בית דפוס.

נמסרת בזה הודעה כי תעודת-היתר מס' 64 ניתנה ביום 4 בספטמבר, 1945, בחתימת ידו של מושל מחוז חיפה, למר צבי ויינבאום הגר ב"ר 21, רחוב יפה, חיפה, להחזיק בית-דפוס הנמצא ב"ר 21, רחוב יפה, חיפה, והידוע בשם דפוס צבי ויינבאום.

ה. כ. הולם

בשם מ"מ סוכיר ראשי.

22 בספטמבר, 1945.

תקנות לשעת חירום, 1936.

צו לפי תקנה 11.

עיתון מיום 19.4.36, מתוך שימוש בכוחות, המסורים לי כצנזור לפי תקנה 11 של התקנות לשעת חירום, 1936, אני, ארתור פרדריק גיילס, אוסר בזה את הפרסום בפלשתינה (א"י) של הספר שנדפס בעברית בשם „אף-על-פי" ומורה בזה על תפיסתם של כל הטפסים של אותו ספר שנחפרסמו בניגוד לצו זה.

א. פ. גיילס

צנזור.

11 בספטמבר, 1945.

פקודת קרקעות (סידור זכות קניין).

הודעה בדבר הצגת לוחות זכויות.

נמסרת בזה הודעה שלוחות זכויות לקרקע בכפרים ובאיזורי הסידור המזויים ברשימה הבאה ובגושי הרשום הנזכרים בה הוצגו בהתאם לסעיף 2(33) של הפקודה — במשרדי פקידי הסידור הנוגעים בדבר ובמשרדים המחוייבים של הנפות שבהן נמצאים הכפרים.

מס' גושי רישום	משרד הסידור	איזור סידור	נפה	כפר
.15405, .15404, .15403 .15408, .15407, .15406 .15411, .15410, .15409 .15414, .15413, .15412 .15417, .15416, .15415 .15420, .15419, .15418 .15423, .15422, .15421 .15426, .15425, .15424 .15428, .15427	רמאללה	טבריה	טבריה	עילבון
.23228, .23227, .23226 .23231, .23230, .23229 .23232	רמאללה	בית-שאן	בית-שאן	ואד אל-בירה
.11829, .11828, .11820 .11832, .11831, .11830 .11835, .11834, .11833	חיפה	חיפה	חיפה	אום אל זינאת

ר. פ. גרדין

מ"מ מנהל מחלקת סידור קרקעות.

4 בספטמבר, 1945.

פקודת פיקוח על מזונות, 1942.

צו מאת המפקח לפי סעיף 4.

מתוך שימוש בכוחות, המסורים לי בסעיף 4 של פקודת הפיקוח על המזונות, 1942, אני, ג'ורג' פטרסון קארטר, מ"מ מפקח על מזונות, מצווה בזה, לאמור: —

1. צו זה ייקרא צו הפיקוח על מזונות (דגים) (מחירים מכסימאליים) (תיקון מס' 4), 1945, ויהיה נקרא כאחד עם צו הפיקוח על המזונות (דגים) (מחירים מכסימאליים), 1944, שייקרא להלן "הצו העיקרי".
 2. התוספת על הצו העיקרי תתוקן במחיקת נסמן 4 (דגים מלוחים) וכל הפרטים המתחייבים תיקון התוספת על הצו העיקרי.
- אליו, והחלפתו בטורים הנאותים שבנסמן הבא:—

סור א'	סור ב'	סור ג'	סור ד'	סור ה'	סור ו'
מיצוד	מחיר המכירה המכסימלי של האימפורטרי. מסחטן האימפורטרי.	הוספתו של המייצור, או של הסיטונאי של דגים מעושנים על מחיר הקנייה שלו או על מחיר המכירה המכסימלי של האימפורטרי, הכול לפי הסכום הקטן יותר.	מחיר המכירה המכסימלי של הסיטונאי.	ההוספה המכסימלית של הקמעונאי על מחיר הקנייה שלו או על המחיר המכסימלי הסיטונאי, הכול לפי הסכום הקטן יותר.	מחיר המכירה המכסימלי של הקמעונאי.
במונחים הטונה המטרית משקל ניטו (אלא אם ניקב שלא כן)	במונחים הטונה המטרית משקל ניטו (אלא אם ניקב שלא כן)	במונחים הטונה המטרית משקל ניטו (אלא אם ניקב שלא כן)	במונחים הטונה המטרית משקל ניטו (אלא אם ניקב שלא כן)	במונחים הק"ג ניטו (אלא אם ניקב שלא כן)	במונחים הק"ג ניטו (אלא אם ניקב שלא כן)
100.100	10.010	110.110	21.89	132	

3. צו זה יקבל תוקף ביום 15 באוקטובר, 1945.
 - 24 בספטמבר, 1945.
- הערת הסבר.
- הצו שלעיל מבטל את המחירים המכסימאליים הקיימים לדגים מלוחים וקובע מחירים מכסימאליים חדשים לדגים מלוחים מעושנים שייכנסו לתקפם ביום 15 באוקטובר, 1945.

תקנות הגנה, 1939.

צו מאת רשות מוסמכת לי תקנה 46. מתוך שימוש בכוחות, המטורים לי בתקנה 46 של תקנות ההגנה, 1939, אני, ר. פיג, מ"מ מפקח על הספקת שמן דלק, שהנני רשות מוסמכת לצרכי התקנה הנ"ל, הנני גוזק את הצו הבא:—

1. צו זה ייקרא צו ההגנה (הקצאת מנות בניזין) (הפקעה), 1945.
2. צו ההגנה (הקצאת מנות בניזין), 1944, יופקע החל מיום האחד באוקטובר, 1945: בתנאי כי למרות אותה הפקעה, ימסור אדם — שניתנו לו תלושים או שדועברו אליו תלושים ביחד עם העברת כלירכב של מנרע — במשרד או במקום שמהם תושגו התלושים, תלושים שלא מסרם, לספק בשעת הספקת בניזין, ביום 10 בספטמבר, 1945, או לפני יום זה, וכל אדם שיפעל בניגוד לקביעותיו של צו זה יהא צפוי לקנס שלא יעלה על המישים פונט או למאסר לתקופה שלא תעלה על שישה חדשים, או לאותם קנס ומאסר גם יחד.

25 בספטמבר, 1945. מ"מ מפקח על הספקת שמן דלק, רשות מוסמכת. ר. פיג.

פקודת הובלה בדרכים.

כללים שהחקין מנהל ענייני הממשלה לפי סעיף 23. מתוך שימוש בכוחות, המטורים לנציב העליון לפי סעיף 23 של פקודת ההובלה בדרכים, פרק קכ"ח. החקין מנהל ענייני הממשלה את הכללים הבאים:—

שם- 1. כללים אלה ייקראו כללי ההובלה בדרכים (קווים ותעריפים) (תיקון מס' 10), 1945. עיתון סיום 1.8.34 ע' 150.
 ויהיו נקראים כאחד עם תקנות ההובלה בדרכים (קווים ותעריפים), 1934. הקרויות להלן „הכללים העיקריים“.
 2. פסקה (א) של תוספת א' על הכללים העיקריים תתוקן בהוספת הקו הבא וכל הפרטים הנוגעים בו, מיד לאחר קו מס' 41 מאותה פסקה.

מס' הקו	תיאור הקו	דמי נסיעה מכסימאליים לכל נוסע	דמי נסיעה מכסימאליים לכל נוסע
42"	ירושלים-כפר עציון	1	ירושלים - למושב כפר עציון, או בהיפוך - 50 מיל הנסיעה בכיוון אחד.

פסקה (א) של תוספת ב' על הכללים העיקריים (כפי שנחוקה בתקנות ההובלה בדרכים (קווים ותעריפים) (תיקון) (מס' 2), 1943), תתוקן במחיקת כל הפרטים המצויים בטורים שבראשיהם הכותרות: -
 (i) „תיאור הקו“, וכן
 (ii) „מחיר הנסיעה המכסימאלי לנוסע“,
 בקו מס' 7, והחלפתם בפרטים הבאים כסידרם: -
 (i) „(א) בת גלים - רחוב עליה - בית-חולים ממשלתי - רחוב דולפין - רחוב יפו - המבוא לרחוב הסילוואנים - רחוב המלכים - רחבת פיצל - רחוב הגיאן - תחנת הרכבת המזרחית.“
 (ב) תחנת הרכבת המזרחית - רחוב הגיאן - רחבת פיצל - רחוב המלכים - רחוב הבנק - רחוב יפו - רחוב דולפין - בית-חולים ממשלתי - רחוב עליה - בת-גלים“ וכן
 (ii) „(א) בת גלים - תחנת הרכבת המזרחית, או חלק מדרך זו - 8 מיל הנסיעה בכיוון אחד.
 (ב) תחנת הרכבת המזרחית - בת גלים, או חלק מדרך זו - 8 מיל הנסיעה בכיוון אחד.“
 4. פסקה (ב) של תוספת ו' על הכללים העיקריים (כפי שנחוקה בכללי ההובלה בדרכים (קווים ותעריפים) (תיקון), 1942), תתוקן במחיקת הקו מס' L. 6 וכל הפרטים הנוגעים בו והחלפתם בקו ובפרטים הבאים: -
 תיקון פסקא (ב) של תוספת ו' על הכללים העיקריים. עיתון סיום 30.3.42 ע' 302.

מס' הקו	תיאור הקו	דמי-נסיעה מכסימאליים לכל נוסע	דמי-נסיעה מכסימאליים לכל נוסע
L. 6"	תל-אביב דרך כביש תל-אביב - חיפה עד הדרה - ואדי ערה - מעבר מוסמוס - תחנת המשטרה לג'ון - עפולה - מסחה - סג'רה - טבריה.	4	תל-אביב - טבריה או בהיפוך - 300 מיל הנסיעה בכיוון אחד. דמי נסיעה לתחנות ביניים יחושבו בשיעור של 11 מיל לכל 5 ק"מ או חלק מהם.

במקודת הוד מעלתו, רוברט סקוט, מ"מ מזכיר ראשי, 24 בספטמבר, 1945.

פקודת הובלה בדרכים.

כללים כאת מנהל ענייני הממשלה לפי סעיף 23.

מתוך שימוש בכוחות, המסורים לנציב העליון בסעיף 23 של פקודת ההובלה בדרכים, התקין מנהל ענייני הממשלה את הכללים הבאים: —

1. כללים אלה ייקראו כללי ההובלה בדרכים (קווים ותעריפים) (תיקון מס' 11), 1945, ויהיו נקראים כאחד עם תקנות ההובלה בדרכים (קווים ותעריפים), 1934, הקרויים להלן „הכללים העיקריים“.

2. פסקה (א) של תוספת 7 על הכללים העיקריים: (א) (כפי שנחוקה בתקנות ההובלה בדרכים (קווים ותעריפים) (תיקון), 1941) תתוקן בהוספת תקו והפרטים הבאים לקו מס' 11 שבאותה פסקה: —

פרק קכ"ח. שם. עיתון מיום 1.8.34. ע' 150.

תיקון פסקא (א) ש5 תוספת ו' ע5 הכללים העיקריים. עיתון מיום 16.1.41. ע' 66.

מס' הקו	תיאור הקו	מספר האמצעי המסווג למעול כקו	רמי הנסיעה המסכימאליים לכל נוסע
11 (א)	מטולה — כפר גלעדי — ח'ליצה — איילת — ראש פינה — טבריה וחזרה באותה דרך.	2	מטולה לטבריה או בהיפוך — 120 מיל הנסיעה בכיוון אחד, 220 מיל נסיעת הלוח ושוב. מטולה לכפר גלעדי או בהיפוך — 20 מיל הנסיעה בכיוון אחד. מטולה לח'ליצה או בהיפוך — 20 מיל הנסיעה בכיוון אחד. מטולה לאיילת או בהיפוך — 60 מיל הנסיעה בכיוון אחד. מטולה לראש פינה או בהיפוך — 80 מיל הנסיעה בכיוון אחד.

(ב) (כפי שנחוקה בתקנות ההובלה בדרכים (קווים ותעריפים) (תיקון) (מס' 2), 1941, ותקנות ההובלה בדרכים (קווים ותעריפים) (תיקון) (מס' 5), 1944), תתוקן במחיקת הקו מס' 20 והפרטים הנוגעים בו, וההלפתם בקו ובפרטים הבאים: —

עיתון מיום 13.2.41. עיתון מיום 1.8.44. ע' 375.

מס' הקו	תיאור הקו	מספר האמצעי המסווג למעול כקו	רמי הנסיעה המסכימאליים לכל נוסע
20"	צפת — ראש פנה — ח'ליצה — אינעימה — דווארה — א'צלאחיה — דווארה — א'נעימה — ח'ליצה — זוק אל'פוקאני — ח'סאס.	2	צפת לראש פנה — 20 מיל הנסיעה בכיוון אחד. ראש פנה לח'ליצה — 50 מיל הנסיעה בכיוון אחד. ח'ליצה לאינעימה או בהיפוך — 20 מיל הנסיעה בכיוון אחד. ח'ליצה לדווארה או בהיפוך — 30 מיל הנסיעה בכיוון אחד. ח'ליצה לא'צלאחיה או בהיפוך — 30 מיל הנסיעה בכיוון אחד. ח'ליצה לזוק אל פוקאני — 10 מיל הנסיעה בכיוון אחד. זוק אל'פוקאני לח'סאס — 20 מיל הנסיעה בכיוון אחד, וכן

(ג) פסקה (א) של תוספת ו' על הכללים העיקריים לתוקן בהוספת הקו והפרטים הבאים:—

מס' הקו	תיאור הקו	רמי הנסיעה המכסימאלית לכף נוסע	יחס בין אורכי הרכיבים המרכיבים את הרכיב
80"	נצרת — עילבון — מגאר — עילבון—טבריה.	נצרת לטבריה או בהיפוך — 124 מיל הנסיעה בכיוון אחד. נצרת לעילבון או בהיפוך — 70 מיל הנסיעה בכיוון אחד. נצרת למגאר או בהיפוך — 80 מיל הנסיעה בכיוון אחד. מגאר לעילבון או בהיפוך — 25 מיל הנסיעה בכיוון אחד. עילבון לטבריה או בהיפוך — 60 מיל הנסיעה בכיוון אחד.	1

(ד) פסקה (א) של תוספת א' על הכללים העיקריים (כפי שנחוקה בתקנות ההובלה בדרכים (קווים ותעריפים) (תיקון), 1941) לתוקן במחיקת הספרה „8" המצוייה בטור שבראשו הכותרת „המספר המכסימאלי של אבטובוסים הרשאים לפעול בקו" בקו מס' 18 והחלפתה בספרה „10".

תיקון מסקא (א) של תוספת א' על הכללים העיקריים. עיתון מיום 18.1.41, ע' 69.

25 בספטמבר, 1945. רוברט סקוט, מ"מ מוכיר ראשי, בפקודת הוד מעלתו.

פקודת הובלה בדרכים

כללים מאת מנהל ענייני הממשלה לפי סעיף 23.

מתוך שימוש בכוחות המסורים לנציב העליון לפי סעיף 23 של פקודת ההובלה בדרכים, התקין מנהל ענייני הממשלה את הכללים הבאים:—

1. כללים אלה ייקראו כללי ההובלה בדרכים (קווים ותעריפים) (תיקון מס' 12), 1945, ויהיו נקראים כאחד עם תקנות ההובלה בדרכים (קווים ותעריפים) 1934, הקרויים להלן „הכללים העיקריים".

2. פסקה א' של תוספת ה' על הכללים העיקריים (כפי שנחוקה בכללי ההובלה בדרכים (קווים ותעריפים) (תיקון) (מס' 8) 1945), לתוקן במחיקת קו מס' 3 T' וכל הפרטים הנוגעים בו והחלפתם בקו ובפרטים הבאים:—

מס' הקו	תיאור הקו	רמי הנסיעה המכסימאלית לכף נוסע	יחס בין אורכי הרכיבים המרכיבים את הרכיב
T.3"	(א) (i) שדרות המלך ג'ורג' החמישי (יפו) לתחנת האבטובוסים המרכזית (תל אביב) עבור דרך יפו—תל אביב, דרך פתח תקוה. (ii) תחנת אבטובוסים מרכזית (תל אביב) עד שדרות המלך ג'ורג' החמישי (יפו) עבור רחוב סלומון, רחוב שלזינגר, דרך פתח תקוה, דרך יפו—תל אביב.	(i) 7 מיל הנסיעה בכיוון אחד בין שעה 05.00 לשעה 21.00. הנסיעה בכיוון אחד בין שעה 21.00 לשעה 05.00 (ii) 7 מיל הנסיעה בכיוון אחד בין שעה 05.00 לשעה 21.00. הנסיעה בכיוון אחד בין שעה 21.00 לשעה 05.00	(א) (i) 1:1 (ii) 1:1

תיקון פסקה (א) של 5. פסקה (א) של תוספת ר' לכללים העיקריים החוקן בהוספת הקו והפרטים הבאים תוספת ו' על מיד לאחר קו מס' 12 של הפסקה: — הכללים העיקריים.

מס' הקו	תיאור הקו	רמי הנסיעה המכסימאליים לכל נוסע	המספר המרבי של האנשים שאליהם חל הפיקוד
18"	העיר בית שאן — פרוואנה — איסמיריה — חמה — או העיר בית שאן — תחנת הרכבת בית שאן.	העיר בית שאן — חמה או בהיפוך — 33 מיל הנסיעה בכיוון אחד, העיר בית שאן — פרוואנה, או בהיפוך — 11 מיל הנסיעה בכיוון אחד, פרוואנה — איסמיריה, או בהיפוך — 11 מיל הנסיעה בכיוון אחד, איסמיריה — חמה, או בהיפוך — 11 מיל הנסיעה בכיוון אחד, העיר בית שאן — תחנת הרכבת בית שאן או בהיפוך — 11 מיל הנסיעה בכיוון אחד.	1

רוברט סקוט
מ"מ מזכיר ראשי

מקודת הוד מעלתו,

27 בספטמבר 1945.

